

İŞÇİLERİN KÖYLÜLERİN BAĞIMSIZ ve DEMOKRATİK TÜRKİYESİ İÇİN İLERİ!

NE AMERİKA NE RUSYA BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE

BÜTÜN DÜNYADA PROLETARYANIN, EZİLEN HALKLARIN VE MİLLETLERİN CAN DÜŞMANI ABD EMPERYALİZMİNİN AJANI CLIFFORD'UN YURDUMUZA VE BÖLGE'YE GELİŞİ HALKIMIZA VE TÜM BÖLGE HALKLARINA KARŞI GİRİŞİLEN YENİ BİR SALDIRININ BAŞLANGICIDIR ABD EMPERYALİZMİNİN SALDIRGAN SİYASETİNİ GÖZLERDEN GİZLEMEYE ÇALIŞAN EMPERYALİST AJANI CLIFFORD TÜRKİYE VE ABD ARASINDA 30 YILDIR SÜRMEKTE OLAN DOSTLUKTAN SÖZ EDİYOR. EMEKÇİ HALKIMIZ AÇISINDAN HİÇ BİR ZAMAN BU TÜR BİR DOSTLUK OLMAMIŞTIR VE OLMAYACAKTIR HALKIMIZ AÇISINDAN, ABD EMPERYALİZMİNE KARŞI 30 YILDIR SÜREN BİR DOSTLUK DEĞİL, 30 YILLIK ŞANLI BİR MÜCADELE VARDIR. O'NUN DOSTLUĞU TÜRKİYE'DEKİ İŞBİRLİKÇİLERİ, UŞAKLARI İLEDİR. YILLARDIR YURDUMUZDA SÜRMEKTE OLAN O MÜCADELE VE TÜM DÜNYADA PROLETARYANIN, EZİLEN HALKLARIN VE MİLLETLERİN EMPERYALİZME KARŞI YAKTIKLARI VE HER GEÇEN GÜN YÜKSELEN MÜCADELE ATEŞİ, ABD EMPERYALİZMİNİN AZGIN, SALDIRGAN BİR CANAVAR OLDUĞUNU GÖSTERMİŞTİR. ABD EMPERYALİZMİ VE ONUN KADAR TEHLİKELİ VE SALDIRGAN OLAN RUS SOSYAL EMPERYALİZMİ YURDUMUZDA VE TÜM DÜNYADA PROLETARYANIN, EZİLEN HALKLARIN VE MİLLETLERİN KURTULUŞ MÜCADELELERİNİN ATEŞİ İÇİNDE BOĞULACAKLARDIR.

Devrimciler, yurtseverler revizyonist barikatları yıkarak Amerikan emperyalistlerini denize dökmek için ilerliyorlar

"ALTINCI FİLO DEFOL!" Dolmabahçe.

GERÇEK YURTSEVERLİĞİN ÖLÇÜTÜ; İKİ SÜPER DEVLETE ve BÜTÜN EMPERYALİSTLERE KARŞI MÜCADELE ETMEKTİR

bir emperyaliste karşı mücadelede diğerine dayanılamaz

1974 yılında Türkiye işbirlikçi hakim sınıflarının Kıbrıs'ta giriştikleri işgal hareketi, bölgedeki krizin derinleşmesine, ABD emperyalizminin Türkiye ve Yunanistan daki işbirlikçileri ile arasının bozulmasına her iki ülkedeki işbirlikçilerin ilişkilerinin daha da kötüleşmesine yol açtı. Proletaryanın, ezilen halkların ve milletlerin kurtuluş mücadelelerini boğmak için kurulmuş olan ABD emperyalizminin güdümündeki saldırgan NATO Paktının güneydoğu kanadı zayıfladı. Yunanistan NATO'dan çekildi. Bölgede iki süper devlet arasında sürmekte olan hegemonya mücadelesi şiddetlendi. Rus sosyal emperyalistlerinin yayılması hız kazandı.

Amerikan emperyalizminin ajanı Clifford'un ABD emperyalizmi ile Türkiye, Yunanistan ve Kıbrıs'taki işbirlikçileri arasındaki ilişkileri düzeltmek için "özel temsilci" olarak bölgeye gönderilmesi, son birkaç yıldır sarsılmış olan ABD emperyalizminin hegemonyasını yeniden güçlendirme, pekiştirme amacını taşıyor. Yunanistan, Türkiye ve Kıbrıs'ta bir dizi görüşmeler yapan Clifford, aba altından sopa gösterme biçiminde, baskı ve şantaj yolunu izleyerek isteklerini kabul ettirmeye çalışıyor.

Türkiye'deki işbirlikçi hakim sınıflar Amerikan emperyalistlerinin ekonomik ve askeri ambargosu sonucu içine düştükleri dar boğazdan kurtulmak için Kıbrıs'ta işgal ettikleri bazı topraklardan çekilmek zorunda olduklarını bilmektedirler. Fakat, Türkiye'deki siyasi koşullar bugün için taviz vermeye elvermediğinden

De.sa.7.sü.1'de

Amerikan ajanı COMMER'in arabası alevler içinde; ODTÜ 1969

KAHROLSUN FAŞİZM; SOSYAL-FAŞİZM!

gerçek devrimci ve demokratların bugünkü mücadele sloganıdır

Ülkenin her yanında, liselerde, kasabalarda, fabrikalarda, köylerde her gün onlarca yurtsever, demokrat veya devrimci katledilmekte veya yaralanmaktadır. Bu kadar çok yurtsever devrimcinin saldırıya uğraması, yaralanması ve katledilmesi halkımız üzerindeki baskının ne kadar azgın ve yoğun olduğunu gösteren kanıtlardan sadece biridir.

TRT'den ve birçok devlet dairesinden sonra şimdi de ODTÜ'de gerçekleştirilen faşist işgal bu saldırının bir başka yönünü oluşturmaktadır.

Saldırılar ve baskılar çok yönlüdür. Hayatın her alanında emekçi halkı boyunduruk altına almayı amaçlayan işbirlikçi hakim sınıflar faşist diktatörlüğün bütün organ ve kurumlarını seferber etmeye çalışmaktadırlar.

Uluslararası koşullar ve ülkemizde sınıf mücadelesinin derinleşmesi, işbirlikçi hakim sınıfların kendi iç çatışmalarını da şiddetlendirmesi ne rağmen, onlar halka ve devrime karşı tek bir cephe oluşturmaktan hiç bir zaman geri durmamaktadırlar.

Bu gün sadece Amerikancı faşistler değil, aynı zamanda onlarla birlikte fakat başka yöntemlerle ve çok daha sinsice sosyal-faşistler de halka saldırmaktadırlar.

Demokrasi güçlerini dağıtmak, halkı kendi boyunduruklar altına almak ve faşist devlet cihazını ele geçirmek için çeşitli tuzaklar düzenleyen sosyal-faşistlerin maskeleri sınıf mücadelesinin derinleşmesiyle birlikte kaçınılmaz bir şekilde yırtılmaktadır.

GERÇEK OLAN, BU GÜN FAŞİST VE SOSYAL-FAŞİST TERÖRÜN HALKIN KARŞISINA BİRLİKTE DİKİLDİKLERİDİR.

Faşist diktatörlük azgın saldırılarını sürdürürken sosyal-faşistler de değişik yöntemlerle bu saldırıya katılmakta, ve kendilerini de ezip geçecek olan halkın şahlanışını iğrenç hileler, sahtekarca demagojilerle boğazlamaya çalışmaktadırlar.

Onlar arasındaki karşı devrimci ittifak; "Maoculuk" adını takmaya uğraştıkları Marksizm-leninizme ve iki süper devlete onların işbirlikçileri ne karşı mücadele eden diğer devrimci çizgilere karşı giriştikleri saldırı kampanyasında en açık biçimiyle ortaya çıkmaktadır.

Aynı pis kokulu ağız, aynı irin akıtan kalem ve aynı kanlı silah, Marksizmi ve devrimcileri halktan kopartmak, halkı siyasetsiz ve silahsız emperyalizmin, faşist diktatörlüğün köleleri olarak bırakmak için hem faşistler hem de sosyal-faşistler tarafından kullanılmaktadır.

Proleter devrimcilerin bütün yurtsever ve devrimcilerin günümüze ilişkin en önemli görevlerinden birisi sosyal-faşizmi kitlelere kavratmak ve ona karşı da şanlı kitle mücadeleleri vermek için kararlılıkla çalışmaktadır.

Bu günün ko-

De.sa.7.sü.3'de

FAŞİST VE SOSYAL FAŞİST BASKILARA SON! DEVRİMCİ YURTSEVER BASINA ÖZGÜRLÜK

İki süper devlete ve işbirlikçileri faşistlere ve sosyal-faşistlere karşı mücadele ülkenin her yanında yükseliyor, güçleniyor. Bu mücadelenin ayrılmaz bir parçası ve rehberi olan devrimci yurtsever basın üzerindeki faşist ve sosyal- faşist baskılar gün geçtikçe artmaktadır. Faşist diktatörlük sosyal- faşistlerin de desteğiyle devrimci yurtsever basına uyguladığı baskıları yoğunlaştırmaktadır:

1- Devrimci yurtsever gazete ve dergilerin hemen her sayısı toplatılmaktadır.

2- Yazıişleri müdürleri tutuklanmaktadır Hukuki hiçbir sorumlulukları olmadığı halde sahipleri göz altına alınmakta, sık sık savcılıkça çağrılmaktadırlar.

3- Askeri Mahkemeler tamamen kanunsuz bir

De.sa.7.sü.5'de

HALKIN KURTULUŞU

emperyalizme karşı siyasi uyanıklığı ayakta tutalım

Amerikan emperyalizminin hegemonyasının Balkanlar'da ve Ortadoğu'da son dönemlerde sarsıntı geçirdiği bilinen bir gerçektir.

Bu durumun başlıca sebepleri arasında bölgedeki anti-emperyalist mücadelenin belli mevziler kazanmasını, uluslararası planda gelişen ve ulusal kurtuluş hareketlerinin ABD emperyalizmini zayıf düşürmesini ve iki süper devlet arasındaki hegemonya mücadelesinin ABD emperyalizmini geriletmesini sayabiliriz.

Özellikle son "Kıbrıs buhranı" ile başlayan dönem, aynı zamanda ABD emperyalizmi açısından genel olarak Balkanlar'da ve Ortadoğu'da, özel olarak da Türkiye'de bir dizi "olumsuzluğun" bir araya geldiği bir dönemdir.

Son günlerde emperyalist burjuvazinin "özel temsilcileri" aracılığıyla bölgede yoğun bir diplomatik-siyasi faaliyete geçmesi, ABD emperyalizminin sarsılan hegemonyasını yeniden kuvvetlendirme girişimlerinin bir işaretidir. ABD emperyalizmi böylelikle genel olarak bölgede, özel olarak da ülkemizde bir yandan işbirlikçi egemen sınıflar ile ilişkilerini sağlamlaştırmayı, bir yandan Rus sosyal emperyalizminin bölgedeki yayılmasını engellemeyi, ve daha da önemli olarak var olan hegemonyasını yeni baştan sağlamlaştırarak yükselen devrimci dalgayı bastırmayı amaçlamaktadır.

Bu son nokta özellikle önemlidir.

Emperyalist burjuvazinin "özel temsilcisi" Clifford'un, emperyalizmin bölgedeki çıkarlarını sağlamlaştırmak amacıyla Türkiye'ye gelmesi karşısında devrimci, yurtsever ve demokrat kesimlerdeki suskunluk ve pasiflik üzerinde durmak istiyoruz.

1968-70'ler Türkiye'sinde Amerikan emperyalizminin bölgedeki ekonomik, siyasi, askeri v.b. platformdaki her hamlesinin, geniş bir kitle potansiyelini harekete geçirdiğini, devrimci ve yurtseverlerin yükselen kitle hareketlerinin en ön saflarında yer aldığını hatırlarsak, bu suskunluğun devrimci ve yurtsever saflarda Amerikan emperyalizmine karşı siyasi uyanıklığın, bir ölçüde körelmiş olmasının bir göstergesi olduğunu söyleyebiliriz.

Bugün proleter devrimciler Clifford'un Türkiye'ye gelmesi karşısındaki mevcut pasifliğin çeşitli sebepleri üzerinde durmakla birlikte, bu suskunluğun bir anlamda da Amerikan emperyalizmine karşı siyasi uyanıklığın körelmesinden kaynaklandığını kabul etmek zorundadırlar.

Özellikle Rus sosyal-emperyalizmine karşı mücadelede, Amerikan emperyalizmiyle ve onun ülkemizdeki işbirlikçileri ile siyasi ittifaktan yana olan belirli siyasi mihraklar, devrimci ve yurtsever saflarda; genel olarak emperyalizme, özel olarak da ABD emperyalizmine karşı mücadelede sağ bir anlayışın yerleşmesi için, Türkiye genelinde yoğun ve bilinçli bir propoganda yürütmektedir.

Devrimci proleterya hareketi, siyasi ve i-

De.sa.7.sü.8'de

TÜTÜNÜMÜZE ISPANAK FİATI BİÇEN FAŞİST MC'YE KARŞI DİRENELİM

Ege Ekici Tütün Piyasası uzun bir gecikmeden sonra nihayet açıldı ve alımlara başlandı. Bu yıl baş fiat 50 olarak tespit edildi ve ilk gün çok kısa bir süre yapılan baş fiattan alımdan sonra fiat 28 liraya düşürüldü.

Emperyalist efendiler ve işbirlikçi hakim sınıflar küçük üreticinin gözbebeği ürününü ucuza kapatmak ve üreticinin alın terinden milyarlar kazanmak için ellerinden geleni yapıyorlar. Her yıl olduğu gibi bu yıl da tütün hazır hale geldikten hemen sonra rekolte üzerine, depolardaki stoklar üzerine, dünya fiatları üzerine spekülatif haberler yayılmaya başlandı. Hakim sınıfların sesi basın ve TRT aracılığıyla, ürüne düşük fiat biçmek ve bunu yaparken de üreticinin tepkisini önleyebilmek için zemin hazırlandı. Yazılar yazıldı, "yüksek" hesaplamalar yapıldı. Üreticinin "kaderine" razı olmasını sağlamak için piyasanın açılması uzatıldıkça uzatıldı. Bu arada kan emici tüccarlar, tefeciler TEKEL'in fiatından haberi olmayan üreticiden bol bol alım yaptı.

İşbirlikçi hakim sınıflar derin bir buhran içerisindedirler. Ekonomi, kendi deyimleriyle "dar boğaz"dadır. Ekonomik buhrana paralel olarak siyasi buhran da derinleşmektedir. Enflasyon hızı gün geçtikçe yükselmekte, hayat pahalılaşmaktadır. Böyle bir ekonomik kriz içinde işbirlikçi hakim sınıflar krizden daha az etkilenebilmek için emekçi halkı daha çok sömürmek zorundadırlar. Tek amaçları kâr olan hakim sınıflar şimdi daha da azgınca sömürmektedirler. Bu yılki tütün fiatlarının geçen yılkine göre daha düşük -hayat pahalılığıyla vs. kıyaslanacak olursa- olmasının en önemli nedeni budur. Faşist MC çok güç durumdadır. 500 bini aşkın üretici aileye kendi seçim yatırımı için bile daha yüksek fiat verememektedir.

Emperyalistler ve işbirlikçileri, tefeci tüccarlar üretici köylüleri iliklerine kadar sömürmektedirler. Tütünün nasıl üretildiğinden, hangi şartlarda, ne gibi güçlüklerle boğuşularak büyütüldüğünden haberi bile olmayan tütün eksperleri üreticinin ürününe fiat biçmektedir. Ürün randımanını mümkün olduğu kadar düşük tespit etmektedir. Aynı nitelikteki tütünlerin çok küçük bir kısmını A tipi yani en iyi tütün olarak göstermekte gerisini bir kalemde silip atmaktadır. Baş fiat yüksek tutulmakta, böylece üreti

De.sa.7.sü.3'de

SİTE YURDU FAŞİST TERTİPLERLE KAPATILAMAZ

Faşist diktatörlüğün sivil ve resmi beslemeleri, şimdi de faşist işgal altına aldıkları okullardaki varlıklarını tehdit eden devrimci öğrencilerin kaldıkları yurtları hedef seçmektedirler.

Yurtların tamirat vs. bahanelerle kapatılması, faşist komando-polis işbirliğinde saldırılarla işgal edilmesi, eğitim kurumlarının faşistleştirilmesinin bir parçasıdır.

Yıllardan beri devrimci öğrencilerin kaldığı Site Yurdu, konum itibariyle, Istanbul Üniversitesi'nin faşist işgal altındaki fakültelerine çok yakındır.

Site Yurdu, Topkapı-Beyazıt güzergahında, faşist, polis saldırılarına rağmen, ele geçirilemeyen tek devrimci merkezdir.

Yurdun ele geçirilebilmesi için yeni bir oyun tezgahlanmak isteniyor. Kredi Yurtlar Krumu, Vali Emniyet Müdürü ve faşist milisler, son olarak, Cağaloğlu Kız Yurdu'nun boşaltılarak Site Yurdu'nun kız yurdu yapılması, Site Yurdu'ndaki devrimci öğrencilerin ise Kadırga Yurdu'na ve Atatürk Öğrenci Sitesi'ne dağıtılması planını ortaya attılar.

1 Mart 1977'den itibaren de yurdu kesinlikle boşaltacakları haberini el altından yaydılar.

Yurdun kapatılmak istenmesine karşı, tüm yurtsever, demokrat ve devrimci çevrelerden tepkiler gelmiş, oynanmak istenen oyunun gerçek yüzü ortaya çıkmıştır.

Site Yurdu'nda kalmakta olan tüm öğrenciler, yıllardan beri yurtlarına yöneltilen faşist sal-

De.sa.7.sü.9'da

Sosyal emperyalistler kültürel yayılmalarını hızlandırıyor ANKARA'DA SOVYET KİTABEVİ AÇILDI

Sovyet revizyonizminin sesi Moskova radyosu geçtiğimiz günlerde Ankara'da Evrensel adlı bir Sovyet kitabevi açıldığı haberini yayınladı. Bu kitabevinde Sovyet yazarlarının tüm kitaplarının ayrıca "sosyalist" tüm yayınların bulunduğunu söyledi.

İşte Türkiye-Sovyetler Birliği görüşmelerinin sonucu. Türkiye Sovyet sosyal-emperyalizmiyle bir dizi ekonomik, kültürel, siyasi adnlaşmalar yaptı. Bu andlaşmalar yoluyla Sovyet sosyal-emperyalistleri Türkiye'ye kültürel, siyasi sızmalarını da meşrulaştırdılar. Faşist MC'nin Rusya'yla yaptığı kültür andlaşmasına göre Sovyet ders kitapları Türkiye'de satılabilecek.

Emperyalistler bir ülkeyi bir yandan ekonomik, siyasi, askeri yönden kendilerine bağlarken diğer yandan da halkın beynini uyuşturmak, onu pasif ve güçsüz duruma düşürmek için kendi gerici kültürlerini yayarlar. Halk kültürünün yerine emperyalist kültürü geçirmeye uğraşırlar.

Yeni açılan Sovyet kitabevi bunun çarpıcı bir örneğidir. Yerleştirilmeye çalışılan sosyal-emperyalist kültürle mücadele edelim. Bu mücadelemizi, gerici eğitime karşı verdiğimiz mücadele ile birleştirelim.

KAHROLSUN EMPERYALİST KÜLTÜR,
KAHROLSUN FAŞİZM VE SOSYAL-FAŞİZM!

FAŞİST KATİLLERDEN İŞKENCECİLERDEN HESAP SORULMALIDIR

İmza Kampanyası Sürüyor

Mut İÇEL	389
ANTALYA	24
Batman-SİİRT	31
KARS (Tuzluca, Digor, Arpaçay)	138
ÇORUM (Merkez, Alaca, Sungurlu)	1544
ERZİNCAN (MERKEZ, Tercan)	37
SİNOP	122
Ereğli-KONYA	10
UŞAK (Merkez, Karahallı)	338
SİVAS (Zara, Merkez)	179
Elbistan-K. MARAŞ	547
Milas-MUĞLA	65
İZMİR	13
Ceyhan-ADANA	119
Niksar-TOKAT	145
Düzce-BOLU	37
Bigadiç-BALIKESİR	69
ANKARA (Merkez, Haymana)	287
İzmit-KOCAELİ	44
ORDU	26
İSTANBUL	102
Bilinmeyen	595
TOPLAM	4861
Geçen Haftaların Toplamı	80171
GENEL TOPLAM	85032

Proleteryanın değerli evladı büyük Marksist-Leninist STALİN'i ANIYORUZ

5 MART 1953

Büyük proleter devrimci, proleteryanın seçkin ve değerli önderi Stalin 24 yıl önce öldü. Anısı, tecrübeleri ve Marksizm-Leninizm'e katkıları savaşı sürdürüp, ihanete düşmeyen devrimcilere, yolgösteriyor, önderlik ediyor.

Kruşçev gibi hainler ve diğer bütün karşı devrimciler Stalin'e azgınca saldırıyorlar. Çünkü Stalin proleteryanın devrimi sürdürmekte kararlılığının, fedakarlığının, kahramanlığının ve devrimin bir simgesi haline gelmiştir. Bu bakımdan; revizyonizmin Sovyetler Birliği'nde Stalin'i "eleştirme" kisvesi altında ona azgınca bir saldırıyı başlatarak iktidara gelmesi bir raslantı değildir. Revizyonistlerin ve bütün karşı devrimcilerin "Stalin'e" olan kinleri, onların proleteryaya duydukları kinin ta kendisidir.

Stalin, Marksizm-Leninizm'e önemli katkılarda bulunmuş büyük bir proleterya önderidir. Onun adı sadece II.Dünya Savaşında proleteryanın kazandığı büyük başarılarla değil, proleterya için yıllarca sürgün ve hapiste, yeraltında yürüttüğü sınıf mücadelesiyle; Leninizmi, Troçkizme ve benzeri bütün revizyonist ve oportünist sapmalara karşı kararlılıkla savunmasıyla; sosyalist inşayı büyük bir başarıyla sürdüren dünya komünizmi ve devrimin merkezi ve üssü Sovyetler Birliği'nin şanlı komünist partisinin ve Komüntern'in büyük önderi olmasıyla da ilişkili olarak proleteryanın mücadeleler dolu tarihinin sayfalarına altın harflerle yazılmıştır.

Burjuvazi ve gericiliğin çabaları boşunadır. Proleterya; kendi saflarıyla karşı devrim safları arasına kesin bir çizgi çekebilmekte, kendi büyük savaşçısına ve onun kişiliğinde bütün devrimci mücadeleye, devrimin canevine yönelen karşı-devrim dalgasını başarıyla püskürtmektedir.

Marks, Engels, Lenin, Mao ve Stalin. İşte değişik zamanlarda burjuvazinin azgınca saldırdığı ve saldırmakta olduğu büyük savaşçılar!

Stalin. İşte devrimi kararlılıkla ilerleten büyük proleter devrimci.

Stalin; işte büyük ve şanlı bir devrim bayrağı, işte bir büyük kızıl yıldız!

Stalin'in değerli anısı bize yol gösteriyor, bizi burjuvaziye karşı yenilmez kılıyor ve kalbimizin en seçkin köşesinde yer ediyor.

Marks, Engels, Lenin ve Mao ile birlikte Stalin'in gösterdiği yolda yürümekte ve proleterya devrimini sürdürmekte azimli bütün devrimciler gibi biz de onun anısı önünde saygıyla eğiliyoruz.

Ve bu büyük savaşçıyı bir kez daha selamlıyoruz.

Hegemonyasını pekiştirmeye çabalayan AMERİKAN EMPERYALİZMİ YENİ TERTİPLER DÜZENLİYOR

Carter yönetiminin iş başına gelmesinden bu yana geçen kısa süre içinde Amerikan emperyalizmi dünya jandarmalığı görevine dört elle sarılacağını ve dünya halklarına azgın saldırılarını arttırarak sürdüreceğini oldukça belirgin bir şekilde ortaya koymuştur.

Sosyal emperyalizmle azgın bir rekabet içinde olan ABD emperyalizmi, ona ve ilerleyen devrimci dalgaya karşı dünya hegemonyasını sağlamlaştırmak istemektedir.

ABD emperyalizminin hile, şantaj ve tuzaklarla dolu diplomasisi esas olarak bu noktada yoğunlaşmaktadır.

ABD emperyalizmi, hegemonyasını korumak için dünya halklarına saldırısını yoğunlaştırmayı amaçlamaktadır.

Ancak ne ABD emperyalizmi ne de sosyal-emperyalizm veya bir başka emperyalizm saldırılarıyla uzun süreli zaferler kazanamaz, çünkü emperyalizm, şiddete dayanan ulusal ve sosyal devrimler ve kurtuluş mücadeleleri karşısında iyice gerilemiştir. Emperyalistler arası çelişmeler, özellikle iki süper devlet arasındaki paylaşım mücadelesi şiddetlenirken, devrimler emperyalizmin can evine vurmaya devam ediyor. Amerikan emperyalizminin saldırganlığı da bu çerçeve ve sınırlar içinde ele alınmalıdır.

BİR "SIÇRAMA" DEĞİL TOPARLANMA ÇABASI.

Amerikan emperyalizminin saldırganlığı esas olarak yayılmacı değil, hegemonyasını güçlendirici bir özellik taşımaktadır. Kendi işbirlikçileriyle arasındaki anlaşmazlıkları ya zorbalık ve şantaj ile ya da tavizlerle halletmek isteyen sosyal-emperyalizme ve dünya halklarının devrimci ilerleyişine karşı durabilmek için tedbirler almakta olan ABD emperyalizmi, bu gün bir "sıçrama" değil; bir toparlanma çabası içindedir.

Amerikanın Cyrus Vance (Vens), Clifford (Klifford) ve Young (Yang) gibi üç büyük bürokratla yoğun diplomatik faaliyet başlatması; Carter'ın sağa sola mektuplarla fetvalar göndermesi bu amaca hizmet ediyor. Amerikanın "çıkarlarını" (!) korumaya kalkışması dünya halklarına saldırması ve sosyal-emperyalizmle arasındaki paylaşım, hegemonya çatışmalarının şiddetlenmesi demektir. Bu yüzden emperyalizmin buhranı derinleşecektir.

ABD EMPERYALİZMİNİN EKONOMİK DURUMU

ABD emperyalizmi, büyük bir ekonomik krizin içinde debeleniyor. Carter yönetiminin sosyal demagojisi, durumun düzeleceğine dair parlak vaadleri hep boşa çıkmaktadır.

ABD ekonomisinde enflasyon önlenememektedir. (%17 dolayında); işsizlik % 8-9'a kadar ulaşmakta, siyah nüfus için bu oran % 55- % 60'a kadar çıkmaktadır. Yatırımlarda düşüş vardır. Durgunluk belli ekonomi dallarında iflaslara yolaçıyor. Fakat ekonominin askerileştirilmesi hızla sürüyor: Bu yıl 113 milyar olan "savunma" bütçesi gelecek yıl 122 milyar dolara yükselecektir. Bu İkinci Dünya savaşındaki ABD silahlanma bütçesinin iki katı fazladır. Ekonomide gerilemenin önünü alma amacını taşıyan birçok tedbire yer veren Carter bütçesi, 68 milyar dolar açık vermektedir. Bu da ABD ekonomisinin vahim durumunu göstermektedir. Bu durumda ABD emperyalizmi, çözülmeye ve hegemonyasını yitirme tehlikesine karşı mücadele etmekte, halklara bu yüzden saldırmaktadır. Sosyal-emperyalizm bir yeniden paylaşımı talep ederken ABD emperyalizmi durumunu korumaya çalışmaktadır.

ABD EMPERYALİSTLERİNİN ORTADOĞU'YA YOĞUNLAŞMALARI BU BÖLGEDE BUHRANI DERİNLEŞTİRECEK HEGEMONYA ÇATIŞMASINI ŞİDDETLENDİRECEKTİR.

Carter yönetiminin şimdi odaklaştığı nokta Ortadoğu'dur. Sosyal-emperyalizmin yıllardır sağlam temellere oturan bir etkinlik sağlamaya çalıştığı bu alanda, ABD emperyalistleri son 8-9 aydır durumlarını oldukça sağlamlaştırmışlardır. Bu bölgede iki süper devlet arasında gittikçe şiddetlenen rekabet ve çatışma daha da yoğunlaşacaktır.

Cyrus Vance ve Clifford'un "gezi"leri bu bölgedeki gericileri ve faşistleri, kendi işbirlikçilerini güçlendirmeyi ve onlarla aralarındaki meseleleri ya zorbalık ya da tavizler yoluyla çözümlemeyi amaçlamaktadır.

ABD emperyalizmi bölgede hegemonyasını güçlendirmek için bir taraftan bölgedeki halklar üzerin-

De.sa.7.sü.1'de

Carter yönetiminin sahtekarlıkları gerçekleri örtemez

ABD emperyalizminin yeni yönetimi elebaşı Jimmy Carter'in önderliğinde dünya çapında hegemonyasını güçlendirme çabasına girince, sosyal-emperyalizmle aralarındaki çatışma ve dalaşma yoğunlaştı. Dünya halklarıyla ABD emperyalizmi arasındaki çelişme de keskinleşti.

ABD emperyalizminin toparlanma, ve halklara saldırma çabaları şimdi daha dikkatli inşa edilmiş olan bir sosyal-demagojiyle gizlenmeye çalışılmaktadır. Lafa ve görünüşe bakılırsa ABD emperyalizmi barışçıdır, özgürlüklerin ve insan haklarının savunucusudur, silahlanmaya karşıdır. ABD emperyalizmi görünüşe ve kendisini anlatmasına bakılırsa neredeyse bir melektir.

Birinci olarak dünya halklarının nefret ve hiddetinin hedefi olmaktan kurtulma çabası; ikinci olarak sosyal-emperyalizme, sosyal-emperyalizm in ideolojik-siyasi silahlarıyla vurma çabası, ABD emperyalistlerini bu sosyal demagojiye zorlamaktadır. Carter yönetimi kendisini barışsever, insan haklarının biricik savunucusu ve özgürlük şampiyonu olarak tanıtmaya girişmiştir; giriştiği diplomatik faaliyete de genel olarak "olumlu", "çözümleyici" bir hava vermeye çalışması bundandır. Bunda amaçlar, dünya halklarını şaşırtmak ve sosyal- emperyalistlerin "barış taarruzlarını" durdurmaktır.

Geniş sosyal demagojinin yardımıyla kitleleri sınıf mücadelesinden kopartıp pasifist hayallerle afyonlamaya çalışan sosyal-emperyalistler, Helsinki anlaşmasına da aynı zamanda bu amaçla imza atmışlardı. Ancak, anlaşmanın bir yıllık uygulanışının bilançosunun çıkarılacağı toplantı yaklaştıkça, bu silah ABD emperyalistleriyle sosyal-emperyalistlerin tahakkümü altındaki ülkelerdeki milliyetçi revizyonistler ve ultra-revizyonistler tarafından ortaklaşa sosyal-emperyalizme karşı bir emperyalist demagojik yıpratma aracı olarak gittik

De.sa.7.sü.5'de

SOSYAL-FAŞİZM ÜZERİNE

-2-

Bütün gerici sınıf ve zümreler egemenliklerini sürdürebilmek için mutlaka gerici düşüncelere sarılmak, bunları sürekli kitlelere yaymak ve onlara mal etmeye çalışmak zorundadırlar.

Nasıl ki faşistler gerici ve şöven bir i-ideolojiye sarılıyorlarsa, aynı şekilde sosyal-faşistler de, gerici sınıfların siyasi çıkarlarını temsil etmelerinden dolayı, gerici, yoz ve çürüyen bir ideolojiye sarılmaktadırlar. Sosyal faşistlerin diyalektik ve tarihi materyalizm sözcüklerini kendilerini maske olarak kullanmaları onlara yol gösteren ideolojinin gerici ve çürümüş niteliğini ortadan kaldırmaz, tersine, sadece bu durum bile sosyal-faşist ideolojinin daha da tehlikeli bir özellik arzetmesine işarettir. Ülkemizdeki faşistlerin bir kesimi, tarihin itici gücü rolünü bir bozkurta atfederken, modern revizyonist faşistler de "kapitalist olmayan yoldan kalkınma","barışçıl geçiş","yumuşama" vb. gibi tezleriyle bu rolü burjuvaziye ve günümüzde en gerici sınıf olan emperyalist burjuvaziye veriyorlar ve onun bu görevi yerine getirebileceğini söylüyorlar. Sadece bu durum bile sosyal-faşistlerin gerici, yoz, çürümüş bir ideolojiyi temel aldıklarını, yani idealizmin ve metafiziğin batağına battıklarını gösterir. Diyalektik materyalizm, her zaman yeni doğanı, gelişeni ve geleceği temsil edeni temel alır. Oysa sosyal-faşizm eskiyi, öleni, günden güne yok olanı temsil ediyor. Yani sosyal-faşizm, siyasi olarak, "çürüyen ve can çekişen" kapitalizmi, emperyalizmi, emperyalist burjuvaziyi temsil ediyor. Sosyal-faşistlerin sosyalizm, işçi sınıfı, halk vb. gibi sözcükleri ağızlarından düşürmemelerinin tek sebebi, esas amaçlarını gizlemek istemelerinden ve bu sözcükler arkasına saklanarak kendi siyasi hedefleri doğrultusunda kitle temeli yaratmayı amaçlamalarından ileri gelmektedir. Oysa, günümüzde, yeni doğmuş olan, ileriyi temsil eden proletaryadır. Yalnız ve yalnız işçi sınıfının ve tüm çalışanların mücadelesini temel alanlar, proletaryanın önderliğindeki demokratik halk iktidarını, sosyalizmi savunanlar, her geçen gün güçlenen, daha da canlanan ve tüm ezilen halkların ve bütün ezilen insanlığın yolunu aydınlatan bir ideolojiyi, diyalektik ve tarihi materyalizmi temsil edebilir.

Bugün sosyal-faşizme yol gösteren ideoloji Marksizm-Leninizm değil, modern revizyonizmdir. Revizyonizm de günümüzde diğer gerici akımlar gibi, bir burjuva dünya görüşüdür. Yani emperyalist burjuvazinin ve emperlaļizme bağlı büyük burjuvazi ile toprak ağalarının fikirler sistemidir. Revizyonizmi bazı hataları olan, ama yine de işçi sınıfının ideolojisi olan bir akım olarak görmek yanlıştır. Bu, revizyonizmin hain yüzünü görmemektır, onun karşı-devrimci niteliğini kavrayamamaktır. Revizyonizm sadece Marksizmin düşmanı, sadece işçi sınıfının düşmanı bir akım değil, aynı zamanda bütün ulusun düşmanı bir akımdır. Revizyonizmi bazı hataları olan, Marksizm-Leninizmin içerisinde bir akım olarak görmek, Marksizm-Leninizm ile modern revizyonizm arasına kalın bir sınır çekememek sadece sosyal-faşizmin ve sosyal-emperyalizmin işine yarar.

Çünkü yurtseverliğin ve demokratlığın ölçüsü, günümüzde, sadece emperyalizme ve faşizme karşı olmak değil, aynı zamanda sosyal-emperyalizme ve sosyal faşizme de karşı olmaktır, modern revizyonizmin bilinçli savunucusu olmamaktır.

Bugün ülkemizde birçok siyasi akım, Sovyetler Birliğinde "revizyonist diktatörlüğün" bir burjuva diktatörlüğü olduğunu, SBKP'nin bugün bürokrat tekelci burjuvazinin siyasi platformdaki temsilcisi alduğunu kavrayamamaktadır. Halbuki "revizyonizmin iktidara gelmesi burjuvazinin iktidara gelmesidir." Çünkü sınıflı toplumlarda sınıflardan bağımsız, sınıflar üstü, herhangi bir sınıfa hizmet etmeyen siyasetler ve ideolojiler olmamıştır ve olmayacaktır.

Sadece faşistler değil, aynı zamanda sosyal-faşistler de Marksizm-Leninizmin en amansız düşmanıdır. Fakat sosyal-faşistler bu düşmanlığı, faşistler gibi açıktan açığa değil, daha dolambaçlı ve daha sinsi yollardan yapmaktadır. Modern revizyonistler, genel olarak Markizm-Leninizme olan düşmanlıklarını "Maoizm"e düşmanlık perdesi arkasında sürdürmektedirler. Tarihe baktığımızda, burjuvazinin peşine takılan bütün siyasi akımların aynı metoda başvurduğunu görebiliriz. II. Enternasyonal oportünistleri-Kautsky vb. sadece Lenin'e Leninizme saldırıyor görünüp sözde Marks'a ve Engles'e sahip çıkıyorlardı. Oysa tarih II. Enternasyonal oportünistlerini sadece emperyalizm çağının Marksizmine karşı çıktıkları için değil, aynı zamanda Marksizmin devrimci özünü yok ederek onu burjuvazi için kabul edilebilir bir hale getirdikleri için de mahkum etmiştir. Gene Troçki, Stalin'e saldırma maskesi altında, Marksizme, Marksizm- Leninizmin devrimci özüne saldırdı. Ama Troçki bu hainliğini Lenin'e sahip çıkma, "Lenin'in en iyi öğrencisi, en iyi takipçisi" olma maskesi altında sürdürmüştür. Lin Biao da, Mao Zedung'un Kızıl Kitabının arkasına gizlenerek Marksizme ve onun devrimci özüne saldırmıştır.

Bugün de modern revizyonistler, "Maoizm"e saldırı maskesi altında, Marksizm-Leninizme saldırmaktadırlar.

Şu farkla ki, geçmişte II. Enternasyonal revizyonizmi "emperyalist burjuvazi"nin peşine takılan bir siyasi akım iken, bugün modern revizyonizm bizzat emperyalist burjuvazinin bir siyasi akımıdır. Sosyal faşizm ise, emperyalist burjuvazinin ve ona bağlı işbirlikçi egemen sınıfların bir siyasi egemenlik sistemidir.

Hem faşizm, hem de sosyal-faşizm egemen sınıfların siyasi bir akımı ve bir egemenlik biçimidir, ve her ikisinin de kaynaklandığı ideoloji yoz ve çürüyen bir ideolojidir, felsefi idealizmdir.

FAŞİZME VE SOSYAL-FAŞİZME KARŞI MÜCADELE BİR BÜTÜNDÜR:

Faşizm ile sosyal-faşizm arasındaki farkın hangi temelden kaynaklandığını kavrayamamak, bizi sosyal-faşist siyasi hareketler ile faşistler arasındaki mücadelenin yanlış değerlendirilmesine itebilir.

Ülkemizde sosyal-faşist siyasi hareketlerle faşistler arasındaki mücadele, sosyal- faşistlerin, faşizme ve emperyalizme karşı olmalarından değil, süper devletler arası rekabetten, bu rekabetin yarı-sömürgelere yansımasından, egemen sınıfların farklı klikleri arasındaki mücadeleden kaynaklanmaktadır. Diğer bir ifadeyle, sosyal-faşistlerle faşistler arasındaki çelişki, halkın sömürü ve baskı altında tutulup tutulmayacağı meselesinden değil, tam tersine halkı kimin sömüreceği ve baskı altında tutacağı meselesinden çıkmaktadır. Sosyal-faşistlerin Amerikancı veya başka bir emperyalist mihraka bağlı faşist diktatörlüğe karşı çıkmaları bizi aldatmamalı, onların faşist niteliklerini görmemizi engellememelidir. Nasıl ki bir sömürücü kliğin diğer sömürücü kliğe karşı mücadelesi onu sömürücü olmaktan çıkarmıyorsa, aynı şekilde, sosyal-faşistlerin de faşistlere şu veya bu şekilde karşı çıkması onları faşist olmaktan çıkarmaz. Sosyal-faşistlerle, faşistlerin birleştiği nokta halkın sömürülmesi ve baskı altında tutulmasıdır, kapitalizmin hayatiyetinin sağlanmasıdır. Devrim dalgasının yükseldiği, kitlelerin "yerinden kalkarak", "kapitalizme karşı hücuma geçtikleri" dönemler, aynı zamanda faşistlerle sosyal-faşistler arasındaki "kaynaşma"nın en üst noktaya çıktığı dönemlerdir.

Bu bakımdan faşizme ve sosyal-faşizme karşı mücadele bir bütündür. Anti-faşist mücadele deyince faşizme, faşist diktatörlüğe ve sosyal-faşizme karşı mücadele anlaşılmalıdır.

Sınıf mücadelesini genel olarak faşizme karşı yöneltmemek, sosyal-faşizmin güçlenmesine ve sosyal-emperyalizmin yayılmasına hizmet etmekle bir ve aynı anlamdadır. Bugün ülkemizde faşizme ve sosyal-faşizme karşı mücadele, aynı zamanda, emperyalizmin hegemonyasına karşı mücadele, sosyal-emperyalizme karşı mücadele demektir, yerli gericiliğe karşı mücadele, toprak devrimi uğruna mücadele demektir. Çünkü, siyasi anlamda, faşist diktatörlüğün yıkılması, faşizmin -ve sosyal-faşizmin- altedilmesi devrimci proletarya hareketi açısından bir devrim meselesidir.

Öyleyse, devrimci proletarya hareketi açısından günümüzde anti-faşist birleşik cephe, bütün anti-faşist sınıf ve tabakaların proletarya önderliğinde faşizme ve sosyal-faşizme karşı, faşist diktatörlüğün ve sosyal-faşizmin saldırı ve baskılarına karşı kurdukları bir cephedir. Böyle bir cephe tarihi görevini ancak sosyal-faşizme karşı da mücadele ettiği ölçüde yerine getirebilir.

Faşizmin ve sosyal-faşizmin baskı ve zor altında tuttuğu bütün sınıf ve tabakaları proletaryanın önderliğindeki ortak bir cephede birleştirmeye, faşist diktatörlüğün ve sosyal-faşizmin baskı ve zulmüne karşı en geniş birliği kurmaya çalışalım.

KAHROLSUN FAŞİZM, SOSYAL-FAŞİZM!
KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK!
FAŞİZME ÖLÜM, HALKA HÜRRİYET!

DÜNYA HALKLARI ULUSAL VE SOSYAL KURTULUŞ YOLUNDA CESARETLE SAVAŞIYOR

Emperyalistlerin, ırkçıların, faşistlerin boyunduruğuna ve sömürüsüne karşı bütün dünya halkları yılmaz savaşlar vermektedirler. Ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelesi her yerde yükselmekte, Latin Amerika'dan, Afrika'dan, Asya'dan silah sesleri gelmektedir. Tüm dünya yeni yeni devrimlere gebedir. Bütün dünyanın ezilen ve sömürülen halkları kendilerini nihai kurtuluşa ancak silahlı mücadelenin götürebileceğine olan inançlarını ve savaşma kararlılıklarını pekiştirmektedirler.

Zimbabwe Halk Ordusu ırkçılığa ve sömürgeciliğe karşı zaferler kazanarak dövüşüyor.

NAMİBYA HALKININ MÜCADELESİ IRKÇI REJİMİ TEHDİT EDİYOR.

Namibya halkı Pretorya ırkçı rejimine karşı çetin bir mücadele yürütmektedir. Azanya ve Namibya yurtseverleri anayurtlarının kurtuluşunun ancak silahlı mücadele yoluyla gerçekleşeceğine gittikçe daha çok inanmakta ve yılmadan mücadele etmektedirler. Onlar, ülkenin bir çok bölgesinde başarılı hareketler yürütmektedirler. Namibya halkının mücadelesi ırkçı rejimi acil tedbirler almaya zorlamıştır.

SİLAHLI MÜCADELE TÜM ZİMBABWE'Yİ SARMIŞTIR.

Zimbabwe yurtseverleri, ırkçı Rodezya rejimine karşı silah elde savaşmaya devam etmektedirler. Kurtuluş mücadelesi, silahlı eylemler tüm Zimbabwe'yi sarmıştır.

Zimbabwe yurtseverlerinin eylemleri büyük boyutlara ulaşmıştır, şimdi onların eylemleri başkente kadar varmaktadır. Irkçı rejim gerek insan, gerek askeri malzeme, gerekse moral yönden büyük kayıplara uğratılmıştır. Yiğit Zimbabwe halkı ırkçı rejime karşı mücadelelerinde cesaretle yol almakta, destanlar yaratmaktadırlar.

İSPANYOL EMEKÇİLERİ FAŞİST CARLOS REJİMİNE KARŞI DİRENİYOR.

İspanya'da geniş emekçi kitleleri, faşist Juan Carlos rejimine karşı ayağa kalkmakta ve hergün daha yoğun mücadelelere atılmaktadırlar. Carlos'un yeni yürürlüğe koyduğu bir dizi faşist kanuna rağmen İspanyol emekçileri büyük grevlere gitmekte, gösteriler düzenlenmektedir. Hayatın çekilmez hale gelmesini protesto eden, siyasi af talep eden binlerce işçi bugün grevdedir. Siyasi tutukluların affı için başkent Madrid sokaklarında gösteriler yapılmaktadır. İspanyol emekçileri kralcı faşist Carlos rejimini yerle bir edecektir.

ARAP HALKI SİYONİSTLERİN YAHUDİLEŞTİRME NİYETLERİNİ BOŞA ÇIKARACAKTIR.

İşgal altındaki Arap topraklarında İsrail siyonistleriyle göğüs göğüse çarpışmalar devam etmektedir. İsrail siyonistlerinin karanlık emelleri, uzun yıllardır kıyasıya süren mücadele, emperyalistlerin kurdukları tuzaklar Arap halklarının mücadele kararlılıklarını köreltmek bir yana daha da arttırmaktadır.

TAYLAND'DA HALK SAVAŞI HIZLA YAYILIYOR.

Tayland'da faşist kliği devirmek, bağımsızlık ve demokrasiyi sağlamak için silahlı mücadele bir çok büyük başarıyla devam etmektedir. Halk savaşının alevleri hızla ülkeye yayılmaktadır. Geniş köylülük bölgelerde köylüler mücadeleye atılmakta ve düşmana ağır darbeler vurmaktadır. Onlar geçen yıl 2400 düşmanı saf dışı etmiş, bol miktarda silah ve cephane ele geçirmiş, düşman uçaklarını düşürmüş ve onlara zarar vermişlerdir.

Tayland halkı halk savaşını sonuna dek götürmeye kararlı ve mücadelelerinde azimlidir.

BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ VE EZİLEN HALKLAR BİRLEŞİN!

III. ENTERNASYONAL (2 Mart 1919)

"Bütün Ülkelerin İşçileri, Birleşin!" Marks ve Engels'in 1848 yılında Komünist Manifesto'nun sonunda ortaya attıkları bu çağrı, o günden bu yana, dünya proletaryasına, dünyanın dört bir yanında ki Marksist-leninistlere yol gösteren bir ilke olmuştur.

Enternasyonal dayanışma, çıkarları ortak olan bütün ülkelerin işçileri, Marksist-Leninist partiler için ortak düşmanlara karşı mücadelede her zaman gerekli ve zafere giden yolu kısaltan bir güç olmuştur. İşçi sınıfının hedefi ve tarihi görevi; çürümüş ve kokuşmuş sömürü ve zulüm dünyasını yerle bir ederek, yerine sömürü ve zulmün olmadığı, sınıfların ortadan kalktığı, gerçek eşitlik ve refah toplumunu kurmaktır. Fakat, sosyalizmin bütün dünyada zafere ulaşması, tek bir dünya sosyalist sisteminin gerçekleşmesi aynı anda ve kısa sürede mümkün değildir. Devrimin ve sosyalizmin zafere ulaşması için gerekli şartlar, her ülkede aynı zamanda olgunlaşmaz. Farklı ekonomik ve politik şartlara sahip olmalarından ötürü sosyalizmin, çeşitli ülkelerde daha önce veya sonra zafere ulaşması gerek, zafere ulaşan ülkede devrimin kazandığı mevzilerin güçlendirilmesi ve geliştirilmesi, gerekse diğer ülkelerdeki devrimci mücadelenin zafere giden yolunun kısalması için enternasyonal dayanışmayı gerekli kılar. "Zafere ilk erişen ülkede sosyalizm ne kadar derince pekişecek olursa, bu ülke ne kadar çabuk, dünya devriminin daha sonraki gelişmesinin üssü, emperyalizmden daha sonraki parçalanmanın aracı olabilirse, dünya devriminin gelişmesi, bir dizi yeni ülkenin emperyalizmden ayrılması süreci de o kadar çabuk ve derin olacaktır."

Dünyanın dört bir yanında, emperyalistler, sosyal-emperyalistler ve bütün gericiler, sömürü ve talan düzenini ayakta tutabilmek, devrimi geciktirebilmek için devrimin yangınını söndürebilmek için elbirliğiyle çalışmaktadırlar. Onlar, bir yandan devrimin zafere ulaşmasını engellemeye çalışırlarken, bir yandan da zafere ulaştığı ülkelerde sömürü ve zulüm düzeninin yeniden kurulabilmesi için her yola başvurmaktadırlar. Bu nedenle, sosyalizmin bütün dünyada zafere ulaşabilmesi, zafere ulaşan ülkelerin proletaryasının, diğer ülkelerin proletaryası ve ezilen halklar tarafından desteklenmesine, bunun yanısıra zafere ulaşan ülkelerin de bütün diğer ülkelerin işçilerine ve halklarına mümkün olan en etkin yardımı göstermesine bağlı olarak çabuklaşacaktır. Yalnız bu zorunlu ve kardeşçe dayanışma ve yardımlaşma, hiç bir şekilde bir ülkede devrimin dışardan ithal edilerek gerçekleşebileceği anlamına gelmez. Enternasyonalist yardım ve dayanışma gereklidir ve bir ülkede devrimin zafere ulaşması için çok önemlidir. Ama zaferi sağlayacak olan o ülkenin işçi sınıfının ve emekçi kitlelerinin verecekleri mücadeledir. "Yanlız bir tek gerçek enternasyonalizm vardır: kendi ülkesinde devrimci hareketin ve devrimci mücadelenin gelişmesine yürekten çalışmak, istisnasız bütün ülkelerde (propagandayla, sempatiyle, maddi bir yardımla) bu aynı mücadeleyi, bu aynı çizgiyi ve yalnız bunu desteklemek." (LENİN)

II. ENTERNASYONAL OPORTÜNİZMİ

Enternasyonal dayanışma örgütlü hale gelmeden bütün dünyayı kucaklayamazdı. Bunun için, proletaryanın büyük önderleri Marks ve Engels 1864 yılında I. Enternasyonal'i kurdular. I. Enternasyonal boyunca, Marks ve Engels, bir yandan proletaryanın ihtilalci teorisini geliştirirken, aynı zamanda proletaryanın o ...undeki mücadelesine fiilen katıldılar, önderlik ettiler.

I.Enternasyonal'in dağılmasından bir müddet sonra, 1889'da II. Enternasyonal kuruldu. II. Enternasyonal'in yönetimi, Engels'in ölümünden sonra, Kautsky gibi döneklerin, -hainlerin eline geçti. "Bu dönem, kapitalizmin nispeten sakin bir gelişme dönemi, emperyalizmin felaketli çelişkilerinin henüz açıkça belirmediği, işçilerin ve sendikaların ekonomik grevlerinin az çok normal bir şekilde geliştiği; seçim mücadelesinin ve parlamento gruplarının 'başdöndürücü' başarılar sağladığı legal mücadele şekillerinin övgüleriyle göklere yükseltildiği ve legalite yoluyla kapitalizmin yenilebileceğine inanıldığı bir savaş öncesi dönemdi. Kısaca, bu dönem, İkinci Enternasyonal partilerinin kendilerini besiye çekip semirdikleri ve devrimi, kitlelerin devrimci eğitimini ciddi olarak düşünmek istemedikleri bir dönemdi." II. Enternasyonal oportünistleri; sınıf mücadelesinin yerine sınıf işbirliği siyaseti izlediler. İşçi sınıfının iktidar mücadelesini devrimci tarzda yürütmenin yerine, parlamentocu, burjuvazinin izin verdiği sınırlar içinde yürütme yolunu seçip, legalizm batağına battılar. Şiddete dayanan devrimin zorunluluğunu reddedip reformlar yoluyla sosyalizme geçilebileceğini vaaz ettiler.

I. Emperyalist paylaşım savaşı sırasında izledikleri çizgi, II. Enternasyonal oportünistlerinin dönek, hain yüzlerini daha açık biçimde gösterdi. "Olgunlaşan oportünizm, artık işçi sınıfı hareketi içinde burjuvazinin elçiliği rolünü eksiksiz oynamaya başlamıştır." II. Enternasyonal hainleri, daha I. paylaşım savaşı çıkmadan önce, 1912'lerde, yaklaşan savaşın emperyalist yağma savaşı olduğunu ve bütün gerçek marksistlerin görevinin; kendi ülkelerinde işçi sınıfının ve emekçilerin silahlarını kendi burjuvazilerine çevirmeleri için çalışmak olarak koyan kararlarını kasalarında kilit altında tuttular. Pratikte ise, kendi emperyalist burjuvazilerinin başka ulusları talan etme siyasetlerine destek olma "anayurdun savunulması" gibi ilk bakışta doğru görünen ama aslında burjuvaziye kölelik, savaşan ülkelerin işçi ve emekçilerini burjuvazinin çıkarları uğruna birbirine kırdırma siyaseti izlediler. Sosyalizme karşı bu ihanet, İkinci Enternasyonal'in çöküşü demekti.

BAŞTA LENİN'İN ÖNDERLİĞİNDEKİ RSDİP OLMAK ÜZERE GERÇEK MARKSİSTLER PROLETER ENTERNASYONALİZMİ BAYRAĞINI YERE DÜŞÜRMEDİLER - "BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ VE EZİLEN HALKLAR, BİRLEŞİN"

Lenin'in önderliğindeki Rusya Sosyal Demokrat İşçi Partisi (RSDİP) II. Enternasyonal oportünizminin bütün partilerde kol gezdiği, hainlerin,döneklerin hemen hemen bütün partilerin yönetimine çöreklendiği bu dönemde devrimci marksizme ve proleter enternasyonalizmine sadık kaldı. Bolşevikler "emperyalist savaşı iç savaşa çevirelim" sloganını sonuna kadar savundular. Rusya proletaryası ve emekçilerinin azmiyle zalim çarlık yönetimi alaşağı edildi. Lenin'in önderliğindeki Bolşevikleri izliyerek şanlı Ekim ihtilalinin zaferiyle dünyanın ilk proleter sosyalist devleti kuruldu.

Ekim Devrimi, yeni bir çağın, sosyalist devrimin, proleter enternasyonalizminin ufkunu genişleten bir çağın başlangıcıdır.

Emperyalizm; ulusal engelleri yıkarak, ulusal ekonomileri ve toprakları birleştirdi. "Sömürgelere ve bağımlı ülkelere gittikçe artan sermaye ihracı, 'nüfuz bölgeleri'nin ve sömürgelerin yeryüzünün tamamına yayılması; kapitalizmin, dünya nüfusunun büyük çoğunluğunu, bir avuç 'gelişmiş' ülke yararına mali anlamda köleleştiren ve sömürgeci baskı altında tutan bir dünya sistemine dönüşmesi -bütün bunlar, bir yandan çeşitli ulusal ekonomileri ve çeşitli ulusal toprakları, dünya ekonomisi denen bir tek zincirin halkaları haline getirirken, öte yandan da dünya nüfusunu ikiye böldü: geniş sömürgeleri ve bağımlı ülkeleri sömüren ve onlara zulmeden bir avuç 'ileri' kapitalist ülke ile, emperyalist boyunduruktan kurtulmak için mücadele etmek zorunluluğunda olan sömürgelerin ve bağımlı ülkelerin büyük çoğunluğu."

(DEVAM EDECEK)

YAŞASIN ENTERNASYONAL DAYANIŞMA

LATİN AMERİKA M-L PARTİLERİNİN TOPLANTISINI COŞKUYLA SELAMLIYORUZ

3. Enternasyonal'in kuruluşunun 58. yıldönümü arifesinde, Latin Amerika ülkelerindeki Marksist-Leninist partiler ortak bir toplantı düzenlemişler, toplantı sonunda da bu partilerin kıtanın dört bir yanında sürdürülen devrim mücadelesine ve dünya meselelerine bakış açılarını yansıtan ortak bir bildiri yayınlamışlardır. Bu toplantı, bütün ülkelerin proleteryasının,ezilen halkların ve ulusların, devrim ve sosyalizm mücadelesinin öncü müfrezeleri gerçek Marksist-Leninist partilerin,bu günde, Proleter Enternasyonalizminin şanlı bayrağını yükseklerde tutmaya, aralarındaki militan ve kardeşçe birliği geliştirip, güçlendirmeye kararlı olduklarını gösteren tarihi bir olaydır.

Bu toplantıya katılan Marksist-Leninist Partiler, hemen hepsinde ABD emperyalizminin işbirlikçisi faşist diktatörlüklerin hüküm sürdüğü ülkelerdedir. Ve onlar, üzerlerindeki yoğun baskı ve saldırılara, kıtaya sızıp, bu ülkeleri de yağmalama ve tahakküm kurma peşinde koşan sosyal emperyalizmin beşinci kolu revizyonist partilerin haince faaliyetlerine rağmen, halklarının sosyal ve ulusal kurtuluş mücadelesine önderlik eden, gün geçtikçe artan kitle bağlarına dayanarak silahlı mücadele yürüten partilerdir.

Toplantı sonunda yayınlanan ortak bildiri, Latin Amerika kıtasının bugün bağrında devrimi taşıdığını belirtmektedir. Bunun yanısıra, "her ülkenin ilerici güçlerinin geniş birliğine dayanan silahlı mücadeleyi Latin Amerika'nın bütün halklarına acı çektiren baskı ve sömürü düzenine ebediyen son vermenin yegane yolu olarak tanımlamaktadır."

Şili İhtilalci Komünist Partisi'nin merkez yayın organı El Pueblo gazetesinin toplantı sonrasında yaptığı değerlendirmede şöyle denilmektedir: "Latin Amerika Marksist-Leninist Partilerinin ortak bildirisi, baş düşmanımız Yanki (ABD-HK) emperyalizminin birçok ülkede askeri diktatörlükler kurarak, Latin Amerika'da arka bahçesini sağlamlaştırma çabalarını yoğunlaştırdığı bir sırada ortaya çıkmıştır. Öte yandan Sovyet Sosyal emperyalistleri bölgede hakim güç olarak Amerikan emperyalizminin yerini almak için baskı yapmaktadırlar. Onlar, bu amaçla, uşakları olan Latin Amerika revizyonist partilerinin önderlerini kullanmaktadırlar." Bildiri, Latin Amerika Marksist-Leninist partilerinin ortak düşmanları; ülkelerindeki yerli gericiliğe, ABD emperyalizminin hegemonyasına, kıtada yayılmaya çalışan Sovyet Sosyal emperyalizmine, ve revizyonizme karşı mücadelede kararlılıklarını, ve birlikte mücadele ruhunu dile getirmektedir.

Bildiri; toplantıya katılan partilerin sosyal ve ulusal kurtuluş mücadelesinde proleteryanın öncü rolüne ve Marksist-Leninist partilerin yönetici görevine duydukları inancı bir kere daha dile getirmiş ve "iç düşmanlara karşı mücadeleden vaz geçen"oportünizm reddedilmiştir.

Latin Amerika Marksist-Leninist Partilerinin ortak bildirisi; iki süper devletin, dünya halklarının baş düşmanları olduklarını bir kere daha belirtmektedir. Bildiride; "bu mücadelenin diğeriyle mücadele etmek üzere öteki süper devlete dayanarak sonuna kadar yürütülebileceğini düşünmenin büyük bir hata olacağı" ortaya konmaktadır.

Bildiri; Latin Amerika Marksist-Leninist partilerinin, bundan sonra gerek kendi aralarında,gerekse dünyanın diğer kardeş Marksist-Leninist partileriyle aralarında kardeşçe bağları geliştirip , güçlendirmek, proleter enternasyonalizmi temelinde ortak çalışma, karşılıklı destek ve devrimci eylemde dayanışmayı genişletmek duygularıyla dolu olarak faşizme karşı savaşan halklarla dayanışma çağrısında bulunmaktadır.

LATİN AMERİKA MARKSİST-LENİNİST PARTİLERİNİN ORTAK TOPLANTISI, MARKSİST-LENİNİST HAREKET İÇİNDE SEVİNÇLE SELAMLANIYOR

Latin Amerika Marksist-Leninist Partilerinin ortak toplantısı, diğer Marksist-Leninist Partiler tarafından, proleter enternasyonalizmi,Marksist-Leninist partiler arasındaki militan ve kardeşçe dayanışmanın güçlenmesi yolunda atılan büyük ve tarihi bir adım olarak sevinçle karşılanıyor.

Arnavutluk Sosyalist Halk Cumhuriyetinde yayınlanan Zeri i Populitgazetesinin, Almanya Komünist Partisi (M-L)'nin Lüdvigşa fen şehrinde düzenlediği bir toplantı üzerine yayınladığı makalenin bir bölümünde; bu gibi "…. kardeş partilerin çok yanlı toplantıları, ortak düşmanlara karşı ortak mücadelede, uluslararası militan birliği ve iş birliğini güçlendirmenin çok önemli biçimleridir.. Bunlar ve enternasyonalist işbirliğinin diğer biçimleri gereklidir. Çünkü uluslararası gericilik,emperyalizm ve sosyal emperyalizm, burjuvazi ve revizyonizm, devrime karşı işbirliğini, açık ve gizli bir şekilde her çeşit biçimle, iki taraflı görüşmeler veya uluslararası olarak adlandırılan düzenli toplantılarla geliştirilmektedir. Süper devletler ve bütün dünya gericiliği, tam bir siyasi, askeri, ekonomik ve kültürel örgütler ve kurumlar sistemi yaratmışlardır. Bunlar aracılığıyla,sosyalizmi tahrip etme, devrimi boğma ve köleleştirici baskı ve sömürü sistemini sürekli kılma baş hedefini taşıyan, karşı-devrimci faaliyetlerini koordine etmektedirler. Devrimcilerin ve her şeyden önce de gerçek Marksist-Leninist Partilerin görevi, bütün gericiliğin bu örgütlenmesi ve çok yanlı saldırısı karşısında, bütün cephelerde birleşik ve kararlı mücadeledir" denmektedir.

İtalyan Komünist Partisi (M-L)'nin Roma' da düzenlediği Enternasyonalist bir toplantıda konuşan parti Genel Sekreteri F. Dimiçi yoldaş, Latin Amerika Marksist-Leninist Partilerinin ortak toplantısını sevinçle karşıladıklarını belirtmiştir.

Yeniden kurulmuş Portekiz Komünist Partisi, merkez organında Latin Amerika Marksist- Leninist Partilerinin ortak toplantısını ve yayınlanan ortak bildıriyi "Marksist-Leninist harekette hüküm süren birlik ruhunu ortaya çıkaran","Berlin Konferansında açıkça ifade edilmiş olan modern revizyonistlerin içinde bulundukları bölünmeye belirgin bir zıtlık oluşturan" yeni bir örnek olarak yorumlamakta ve selamlamaktadır.

Bugüne kadar, bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, gerçek Marksist-Leninist'ler arasındaki enternasyonalist dayanışma, dostluk,kardeşlik ve devrimci birlik yolunda atılan her adımı büyük bir sevinç ve devrimci bir coşkunlukla karşılayan Türkiyeli Proleter devrimciler olarak Latin Amerika Marksist-Leninist Partileri tarafından bu yolda atılan bu büyük adımı da aynı sıcak ve devrimci duygularla selamlıyoruz.

FAŞİST KATİLLERDEN, İŞKENCECİLERDEN HESAP SORULMALIDIR

Eskişehir'de yapılan miting ve yürüyüş, işkenceleri, siyasi cinayetleri sona erdirmenin, faşizmi yerle bir etmenin yolunu gösteren yeni bir mücadele örneği oldu.

İzmir'de yapılan "Faşizmi, işkenceleri, siyasi cinayetleri protesto mitingi" ile ilgili

BİR AÇIKLAMA

Gazetemizin 42. sayısında İzmir mitingi ile ilgili bir haber yazısı yayınlandı. Yazıda mitingin kimler tarafından düzenlendiği yazılmadığından ve yapılan konuşmalar eksik olarak aktarıldığından,mitingin sadece HALKIN KURTULUŞU görüşlerini savunan devrimciler tarafından düzenlendiği havası doğmakta ve haber, objektif olma özelliğini taşımamaktadır.

İzmir'de yapılan "Faşizmi, İşkenceleri ve Siyasi Cinayetleri Protesto" miting ve yürüyüşü; Halkın Kurtuluşu, Halkın Yolu ve Mehtap Mahallesi Kültür Derneği tarafından ortak olarak düzenlenmiş ve çalışmaları birlikte yürütülmüştür. Çalışmaları yürüten ortak komitenin aldığı kararla da Halkın Kurtuluşu, Halkın Yolu, ve M.M.K.Derneği adına birer kişi, bir kürt devrimcisi ve yiğit proleter devrimci İ.Gökhan Edge'nin ağabeyi konuşmuş, çalışmalara katılmayan "Halkın Sesi" gibi gruplara söz hakkı verilmemiştir.

Her konuda ve özellikle de başka siyasetlerle ortak düzenlediğimiz eylemlerin haberlerinin objektif çıkması, daha sonraki ortak eylemleri olumlu yönde etkileyici olacaktır.

İZMİR'DEN BİR GRUP DEVRİMCİ

" Adana Cezaevi'nde işkence ve zulüm devam ediyor! "

Niğde Kapalı Cezaevi'nin siyasi kısmında bulunan İmam Aygün, geçirmekte olduğu hastalık nedeniyle Niğde Hastanesine sevkedilmiştir. Hastane, İmam Aygün'ü tedavisi için yer bulunmadığı gerekçesiyle Adana'ya göndermiştir. Adana'da doğrudan cezaevine konulan İmam Aygün'e,cezaevinde yapılan ilk iş dayak atmak, ıslatmak ve boynundan zincire vurmak olmuştur. İmam Aygün'ün rahatsızlığı Adana Cezaevi'nde yapılan sadist uygulamalar sonucu daha da vahimleşmiştir.

Bu cezaevindeki bütün insanlık dışı uygulamaların ve işkencelerin cezaevi müdürü Celadettin Özel tarafından bizzat yürütüldüğü basında yer alan çeşitli yazılardan ve görgü tanıklarının ifadelerinden anlaşılmaktadır.

Geçici bir süre için bu cezaevine nakledilen tutuklular, hem gelişlerinde hem de gidişlerinde Müdürün işkencesinden geçmektedirler.

Bu ve benzeri olaylardan da anlaşılacağı üzere, Adana Kapalı Cezaevi Türkiye çapında bir işkencehane haline getirilmektedir.

Biz tüm demokratik kuruluşları ve halkımızı genel olarak cezaevlerinde varolan bu tür uygulamalara son verilmesi ve özel olarak da Adana Kapalı Cezaevi'nin durumuna eğilinmesi için mücadeleye çağırıyoruz.

TUTUKLU VE MAHKUMLARLA DAYANIŞMA DERNEĞİ (TUMAD-DER) Genel Başkanı HÜSEYİN DEMİRHAN

Irak Kürdistan'ında bağımsızlık mücadelesi

Hemi Karkeren Dine u Mileten Bındest Yekbin!

Bütün Ülkelerin İşçileri ve Ezilen Halklar Birleşin

AÇIKLAMA

1975 MART'INDA YILLARDIR SÜREN IRAK KÜRDİSTAN'ININ BAĞIMSIZLIK MÜCADELESİNDE BİR SAYFA DAHA KAPANDI. IRAK GERİCİLİĞİNİN, FAŞİST ŞAH REJİMİNİN VE İKİ SÜPER DEVLETİN CABALARIYLA IRAK'TAKİ KÜRT MİLLİ HAREKETİ EZİLDİ. BİNLERCE KÜRT KATLEDİLDİ, ONBİNLERCESİ IRAK'TAKİ TOPLAMA KAMPLARINA GÖNDERİLDİ VEYA ÜLKEYİ TERKEDİP İRAN'A YERLEŞMEK ZORUNDA BIRAKILDI.

ÜLKEMİZİN HEMEN YANIBAŞINDA GEÇEN BU OLAYLAR HAKKINDA YETERLİ HİÇBİRŞEY YAZILMADI. OYSA IRAK KÜRDİSTAN'INDAKİ OLAYLARIN İNCELENMESİ BUGÜNKÜ DÜNYAMIZDA BİRÇOK SİYASİ OLAYIN DAHA KOLAY ANLAŞILMASINI SAĞLAYACAK, EMPERYALİST DEVLETLERİN ÖZELLİKLE İKİ SÜPER GÜCÜN DÜNYA HALKLARINA KARŞI OLAN KİRLİ OYUNLARINI SERGİLEYECEKTİ. ÖTE YANDAN IRAK KÜRDİSTAN'INDA 1975 MART'INDA KAPANAN SAYFA EZİLEN HALKLAR VE ULUSLAR AÇISINDAN DA ÖNEMLİ DERSLERLE DOLUYDU.

REVİZYONİSTLER BU MESELEYE YA HİÇ DOKUNMAMIŞLAR VEYA BARZANİ'NİN AMERİKAN EMPERYALİZMİYLE İŞBİRLİĞİ YAPTIĞINI SÖYLEYEREK OLAYI GEÇİŞTİRMEYE ÇALIŞMIŞLARDI. REVİZYONİSTLERİN BU TUTUMU DOĞALDIR, ÇÜNKÜ KÜRT MİLLETİNİN EZİLMESİNİN, KATLİAMA UĞRAMASININ ALTINDA YATAN GERÇEKLER DEŞİLDİĞİNDE SOVYET SOSYAL-EMPERYALİZMİNİN İĞRENÇ YÜZÜ ORTAYA ÇIKACAKTI.

ÖTE YANDAN İLERİCİ VE DEVRİMCİ YAYINLAR DA BU KONUDA YETERLİ İNCELEME VE ARAŞTIRMALAR ORTAYA KOYMAKTA GEÇİKTİ. HALBUKİ ÜLKEMİZDE DEVRİMCİ HAREKETİN SORUNLARI VE ÖZELLİKLE TÜRKİYE'DE MİLLİ MESELE AÇISINDAN IRAK KÜRDİSTAN INDAKİ OLAYLAR ÖNEMLİ DERSLER VE SONUÇLARA SAHİPTİ.

GAZETEMİZ BU SAYIDAN BAŞLIYARAK DÖRT HAFTA SÜRECEK BİR YAZI DİZİSİYLE BU KONUYA EĞİLECEKTİR.

1974'TE BAŞLAYIP 1975 MART'INDA BİTEN SON SİLAHLI KÜRT DİRENME HAREKETİNİN DURUMU VE BUGÜNKÜ OLAYLARIN ANLAŞILABİLMESİ İÇİN BU SAYIMIZDA IRAKTAKİ KÜRT MİLLİ HAREKETİNİN SON 50 YILLIK GELİŞİMİNİN ÖZETİNİ VERECEĞİZ. ÖNÜMÜZDEKİ SAYILARDA İSE UZUN YILLAR KÜRT MİLLİ HAREKETİNİN İÇİNDE YER ALMIŞ BİR PEŞMERGE KOMUTANI İLE YAPTIĞIMIZ BİR RÖPORTAJA, BARZANİ İLE AMERİKAN EMPERYALİZMİNİN VE CIA-SAVAK İLİŞKİLERİNİ AÇIKLAYAN BELGELERE VE SON OLARAK DA GAZETEMİZİN BU KONUYLA İLGİLİ DEĞERLENDİRMESİNE YER VERECEĞİZ.

HALKIN KURTULUŞU

K.D.P'nin kuruluşundan önceki dönem

Irak Kürdistan'ındaki bağımsızlık mücadelesi, Irak'ın İngiliz emperyalizminin mandası olduğu 1920 lere kadar uzanır. SEVR anlaşmasının şartlarına göre kağıt üzerinde Irak kürtlerinin kendi kaderlerini tayin etme hakkı verilmişti. Ama petrol yatakları bakımından son derece önem taşıyan bu bölgede,bağımsız bir Kürdistan İngiliz emperyalistlerinin işine gelmiyordu. Bu dönemde gerek Güney, gerekse Kuzey Irak hem ekonomik hem de siyasi bakımdan tamamen İngiltere'nin denetiminde idi. O kadar ki ülke sözde krallık olmasına ve sözde kukla 1. Faysal tarafından yönetilmesine rağmen, bir çok şehirde valiler bile hala İngilizdi.

Irak Kürdistan'ında bağımsızlık için mücadele eden ilk örgüt CEMİYET-İ KÜRDİSTAN oldu. Çok az sayıda Kürt aydının da yer aldığı bu örgüt genellikle aşiret reisleri tarafından oluşturulmuştu.

İlk bağımsızlık mücadelesi ise, Süleymaniye'de başladı. Mücadeleye öncülük eden büyük bir aşiret reisi olan ŞEYH MAHMUT'tu.Altı aylık bir mücadele sonucu Süleymaniye bağımsızlığını kazandı ve Şeyh Mahmut kendisini KÜRDİSTAN MELİKİ ilan etti. İngilizler de Şeyh Mahmut'un krallığını kabul edip Süleymaniye'de elçilik açtılar. Daha sonra bu krallık, Kürt Ulusu içinde gelişmekte olan bağımsızlık hareketini gören İngiliz emperyalizmi tarafından yıkıldı.

Bu dönemde 1920'lerde kurulmuş olan Cemiyet-i Kürdistan'ın Türkiye, Irak ve İran Kürdistan'ındaki mücadelelerin tümüyle ilişkileri vardı.

1933 te HİVA (Emel) adlı milliyetçi bir örgüt daha kuruldu.

1934 te ise Irak Komünist Partisi oluşturuldu 1938'e kadar IKP'nin Irak Kürdistanı hakkında açık bir görüşü yoktu. 1938'de toplanan II. Parti Kongresinde: IKP Irak Kürdistan'ındaki kürtlerin,kendi kaderlerini tayin etme hakkına saygılı olduğunu belirtti. Bu kararın alınması, Parti'nin Kürdistan'da saygınlık kazanmasına neden oldu.

Aynı yıl içinde Kürdistan'da devrimci bir programa sahip olan ŞORIŞ (Devrim) isimli bir parti kuruldu.

1942'de İran'da Komala Jiyanewey Kürdistan (KJK-Kürdistan'ı Yaratma Birliği) adlı ve Irak'ta da belli çalışmaları olan milliyetçi bir örgüt ortaya çıktı.

1945'te Irak'ta devrimci bir örgüt olan RIZGARİ oluşturuldu.

Kürdistan Demokrat Parti'nin kuruluşu

Rızgari ve Şorış tüm Kürt örgütlerinin birleşmesi için çaba harcamaya başladılar. 16 Ağustos 1946'ta Cemiyet-i Kürdistan, Hiva, KJK, Şorış,Rızgari bir araya gelerek, yeni bir parti kurmak istediler. Bu toplantıda Barzani'nin başkan olması önerildi. İki büyük aşiretin temsilcisi olan Şeyh Latif ve Küka Ziad merkez komitesine, Barzani de başkanlığa seçildi. KDP böylece aşiret reislerinin etkinliğinde 1946'da ortaya çıktı. Bunun üzerine Şorış üyelerinin büyük bir kısmı IKP saflarına geçtiler.

Barzani'nin kabilesi, Irak Kürdistan'ındaki en büyük kabilelerden biri idi ve merkezi hükümetin kendi iç işlerine karışmasına karşı çıkıyorlardı.Bu nedenle 1934'ten beri merkezi hükümete karşı savaşıyorlardı. Uzun süre merkezi hükümet kuvvetleri Barzan aşireti sınırları içine giremediler. Bu durum Barzani'nin tüm Kürt Ulusu arasında milli bir lider olmasını sağladı.

1953'te partinin 3. kongresinde kabul edilen programın en önemli maddeleri şunlardı.

- KDP Kürt Ulusunun bağımsızlık ve demokrasiye kavuşması için;
- Adil bir toprak reformu yapılması için;
- Şovenist Irak hükümetinin Kürdistan üzerindeki hegomonyasının son bulması için;
- Kadın haklarının gerçekleştirilmesi için mücadele eder.
- Parti çalışmalarını bütün bilimsel devrimci teorilerin ışığında özellikle M-L teorinin ışığında sürdürür.

Görüldüğü gibi başlangıçta parti oldukça ileri ilkeleri içeren bir program sahipti. Fakat programda yazılı olanlar pratiğe hemen hemen hiç geçirilmedi. Özellikle son dönemlerde KDP programı ve tüzüğü tamamen rafa kaldırılıda. Barzani'nin ağzından çıkan her söz kanun haline geldi.

KDP kısa zamanda Irak ve İran Kürtleri arasında etkinlik kazandı. Onun öncülüğünde İran'da sürdürülen mücadele 1946'da başarıya ulaştı. Gazi Muhammed'in başkanlığında mücadele eden Irak Kürtleri MAHABAT DEMOKRAT KÜRDİSTAN CUMHURİYETİ'ni kurdular.

Aynı dönemde, Irak'ta ki Kürtler de mücadelelerini sürdürüyorlardı. Ne var ki Irak kuvvetlerinin yardımına modern silahlarla donatılmış İngiliz Kuvvetleri de gelince, Barzani öncülüğündeki kuvvetler dağıtıldı. Barzani çoğunluğu kendi aşiretinden olan 700 kişi ile birlikte İran'a geçti.

İran ve ABD'nin saldırısına karşı MAHABAT Cumhuriyeti ancak 6 ay dayanabildi. Gazi Muhammed ve 15 arkadaşının idamı ile Mahabat Cumhuriyeti son buldu. İran hükümeti Barzani ve 700 kişinin Irak'a dönmesine izin verdi. Dönenlerden 4 kişi idam edilince Barzani ve çevresindekiler zaman zaman savaşarak İran, Irak ve Türkiye sınırları içinde yaptığı uzun yürüyüşle Sovyetler Birliği'ne geçti ve orada Irak'ta Cumhuriyetin ilan edildiği 1958 yılına kadar kaldılar.

Bu dönemde KDP, Irak Kürdistan'ındaki politik faaliyetini durdurmadı. Kitleler içinde örgütlenme çalışmalarını yürütüyor ve gösteriler düzenliyordu.. Bu dönemde silahlı mücadele sürdürülmedi.

1958 darbesi ve Cumhuriyetin ilanı

1958'de çoğu Komünist Partisinin sempatizanı olan Özgür Subaylar Örgütü; IKP, BAAS ve Ulusal Demokratik Parti'nin oluşturdukları cephenin desteği ile Kral Faysal ve Başbakan Nuri-Said'in gerici yönetimini yıkıp Cumhuriyet ilan ettiler.

Cumhuriyetin programında şunlar vardı.

- Irak'ın Bağdat Paktından çıkması,
- Toprak reformu yapılması,
- Petrol arama hakkının yabancı şirketlerin elinden alınması,
- Dış politikada Batı ülkeleri yerine Sosyalist ülkelere yakın politikanın izlenmesi,
- İşçi sınıfı, köylülük ve halkın diğer kesimlerinin, sendikalarda, değişik örgütlerde örgütlenmesinin yasa ile garanti altına alınması,
- Anayasaya konulan bir madde ile Kürt Ulusunun haklarının tanınması,

"Irak iki büyük milliyetin oluşmuştur; Arap ve Kürt milliyeti, her iki milliyette cumhuriyette aynı haklara sahiptir."

Fakat bu dönem ancak 9 ay sürdü. Kasım kendisini destekleyen cephenin partileri arasındaki çelişkileri de körükleyerek Cumhuriyeti diktatörlüğe dönüştürdü ve demokratik program süreç içinde yok oldu. Faşist ve şöven güçler adım adım güçlendi.

Kerkük olayları ve bağımsızlık mücadelesinin yeniden başlaması:

1961'e gelindiğinde gerici güçler oldukça kuvvetlenmiş ve Kürtler üzerinde açık provakasyona başlamışlardı. Kerkük'te gericilerin elindeki bir gazete "Bütün Kürtler araptır......." diye bir makale yayınladı.

Sonraki gün KDP'nin yayın organı olan XEBAT (Çalışma), bu yazının güvenlik olduğunu, gerici güçlerin Irak'ta tekrar şöven haline gelmeye başladığını belirten bir yazı yayınladı.

KDP, hükümetin açık tavır almasından sonra 12 maddelik bir talep listesi sunarak, Kürt halkının gaspedilen haklarının geri verilmesini istedi. Bu taleplerin içinde en önemlileri şunlardı: Anayasa hükümlerinin gerçekleştirilmesi, (1958 anayasası ise Kürtlere tanınan hakların uygulanması), politik suçluların serbest bırakılması, sürgünlere son verilmesi, ara verilen toprak reformu uygulamasının tekrar başlaması.

Hükümet bu talepleri reddederek tüm Kürdistan'ı, şehirleri, kasaba ve köyleri bombalamaya başladı. Böylece Irak'ta Kürt Ulusu üzerinde 9 sene süren kan, zulüm, terörle dolu bir dönem başlamış oldu.

KDP bu saldırı karşısında bir bildiri yayınlayarak, ana vatanın korunması, gaspedilen hakların geri alınması için Kürt Ulusunu mücadeleye çağırdı. Bu dönemde yürütülen mücadele Kürt Ulusunun öz gücüne dayanarak geniş bir halk mücadelesi idi.

Irak Komünist Partisi'nin tutumu

IKP başlangıçta Kürt Ulusal sorununa doğru bir şekilde yaklaşmış ve gerek Arap gerekse Kürt halkının büyük sempatisini toplamıştı. Fakat süreç içinde değişen bu parti, daha sonra ikiye ayrılmış, bir kesimi faşist, ırkçı hükümeti desteklemiş, hatta koalisyon kurmuştur. Sosyal-faşizmin,revizyonizmin kavranılması açısından IKP'nin bu dönemi

incelemenin büyük yararı vardır. Birçok Arap komünist partisi gibi IKP de Sovyetler Birliği'nin değişen politikası ve revizyonist tezlerine dört elle sarılmış ve giderek sosyal-şoven bir parti haline dönüşmüştür.

Cumhuriyetin ilanı ve 1958-61 arasındaki partinin önemli hatalarını şöyle sıralıyabiliriz.

- IKP ulusal sorunun çözülmesi için yeterli çaba göstermedi ve şöven eğilimlerle yeterince mücadele etmedi.
- İlerici Arap milliyetçileriyle;gerici, emperyalizmin uzantısı hükümetlere karşı bir cephe kurmak için yeterli çaba harcamadı.
- Cumhuriyetin ilanından sonra Kasım'ın İç politikada gericileşmesine Kürt Ulusuna karşı şövence uygulamalara başlamasına rağmen, "hükümet dış politikada Sovyet yanlısıdır" diyerek onu gözü kapalı desteklemeye devam etti.
- 1958 den sonra partiye üye kaydında hiçbir titizlik göstermedi. Bunun sonucu olarak birçok anti-komünist ve emperyalist ajanı partiye sızdı.

Parti yönetimi tabandaki muhalefetin çoğaldığını görünce "Kürdistan'da özgürlük, sloganını atarak bu konuda bazı çalışmalar yaptı.

IKP'nin ikiye ayrilişi.

1967 İsrail-Arap savaşından sonra IKP ikiye ayrıldı. Bunlardan birisi IKP (Central Command),diğeri ise IKP (Central Kommity) adını aldı.

Bu ayrılıkta en önemli neden hiç şüphesiz

SİLAHLI KÜRT HALKININ YENİLGİSİNİN SORUMLULARI: İKİ SÜPER DEVLETİN ÇIKARLARI, FAŞİST İRAN VE IRAK İKTİDARLARININ MİLLİ ZULÜM SİYASETİ VE GERİCİ ÖNDERLİK.

Sovyetler Birliği'nde ortaya çıkan revizyonizmdi... 1956'dan sonra sosyalizmi tamamen bir yana bırakıp, süreç içinde gericileşerek emperyalist bir ülke haline gelen Sovyetler Birliği hala Sosyalist maskeyi birçok ülkeyi sömürebilmek için kullanıyor, ve "halkların dostu" olduğu havasını korumaya çalışıyordu.

"Kapitalist olmıyan yoldan kalkınma",masalları, "barış içinde sosyalizme geçiş" zırvaları ilişki içinde olduğu ülkelerde burjuvazinin ve gericilerinde işine geliyordu.

Sovyetler Birliği Arap ülkelerinin çoğunda,da etkinliğini " kapitalist olmayan yol"dan ülkelerini "kaldındırmaya" çalışan milliyetçi subaylar vasıtasıyla sağladı. Nasırcılar veya Baascılar olarak bir çok Arap ülkesinde örgütlenen miliyetçi subaylar; küçük burjuvaziyi, milli burjuva sınıfları da yanlarına çekerek Sovyetlerin Orta Doğu'ya sizmasının en büyük yardımcısı oldular.

Sovyetler Birliği'nın geliştirdiği yeni karşı-devrimci teoriye göre; bu ülkeler "kapitalist olmayan yoldan" kalkınmaya başlamıştı. Ve bu kalkınmaya öncülük eden partilerin sayesinde barış içinde sosyalizme geçilecekti. Mevcut devlet mekanizmasını parçalamak, devrim gibi şeylere gerek yoktu. Çünkü bu mekanizmalar "kapitalist olmayan yoldan" kalkınan ülkelerde zaten her geçen gün halkın yararına bir gelişim izliyordu. Sovyetler Birliği de sosyalizme doğru hızla ilerleyen bu ülkeleri ekonomik olarak destekleyerek sosyalist dayanışmayı sağlıyordu. Mevcut partiler,ülkeyi adım adım sosyalizme götürdüğüne göre Komünist partilerinede gerek kalmıyordu. Bu nedenledir ki birçok Arap ülkesinde komünist partileri ya parçalandı yada en temel M-L ilkelerin ortadan kaldırılışına karşı çıkan militanlar revizyonistlerden ayrılarak yeni partiler kurdular. Sovyetlerin kuyrukçusu olan komünist partileri ise, bu milliyetçi partilerle birlikte çalışarak, Sovyetlerin ülke içindeki çıkarlarının sadık koruyucusu işbirlikçi partiler haline geldiler. Bu partiler içinde en iyi örneği de Mısır Komünist Partisi kendisini feshederek verdi. Nasırcılar ülkenin sosyalizme gidişi için her şeyi yaptığına göre Komünist Partisi'ne gerek kalmamıştı.

IKP nin bölünmeside aşağı yukarı aynı nedenlere dayanır. Sık sık darbelerin, ve hükümet değişikliklerinin olmasına rağmen bu hükümetlerin dış politikasında önemli bir değişiklik olmuyor, hemen hepsi Sovyetler Birliği'ni destekliyor, onunla ekonomik ve askeri ilişkilerine devam ediyorlardı. Hükümeti yöneten burjuva bürokratlar ise bu sosyalist görünümden son derece hoşnuttu. Böylece halk üzerindeki baskılar, Kürt Ulusu üzerindeki katliamlar, için mazeret bulabiliyordu.

IKP uzun süre Kürt Ulusu üzerindeki baskıya karşı çıktı. Hatta çoğu kez komünist militanlar Kürtlerle birlikte savaştılar. Ama öte yandan Sovyetler yine destekleniyor, onun Orta Doğu'da oynadığı rezil rol gözardı ediliyordu.

Ayrılıktan sonra revizyonist kanat IKP (Central Kommity) tam bir işbirlikçi parti haline geldi. Kürt Ulusu üzerinde katliam uygulayan, Kürtleri ezebilmek için ülkenin deniz ve toprak zenginliklerini Şah'a peşkeş çeken BAAS partisinin her türlü baskı ve ihanetine ortak oldular. Sovyetler Birliği önünde kölece boyun eğen bu işbirlikçi partinin, revizyonist partilerin tümünün gelecekteki rolünü açıklama bakımından ibretle incelenmesi gerekir.

SOVYETLER'İN DÜNYA HALKLARINA GÖSTERDİĞİ "DOSTLUK": ZAHİR SAİD, PEŞMERGE, 1974 HAZİRAN'INDA RAVANDUZ'DA SOVYET YAPISI FOSFOR BOMBASI İLE YANDI.

IKP nin (Central Command) diğer kanadı ise, tüm revizyonist görüşlere karşı çıkarak, Sovyet-sosyal emperyalizmi ve BAAS gericiliğine boyun eymeyi reddederek partiyi yeniden örgütlemeye çalıştı. 1968 de yöneticilerinin bir kısmı katledildi, bir kısmı ise tutuklandı. Buna rağmen parti varlığını korudu. Ve militanlarının bir çoğu sonuna kadar Kürt halkı ile birlikte mücadelesini sürdürdü.

1963 darbesi: 1958 Darbesi: Baas Partisi ve Nasırcılar hükümeti ele geçiriyor

8 Şubat 1963'te BAAS partisi ve Nasırcı Arap milliyetçileri bir darbe ile hükümeti ele geçirdiler. Yeni hükümetin başkanı Nasıra Z.Arif başbakan ise BAAS üyesi EL-Bekr idi.

Yeni hükümet komünistler üzerinde korkunç bir terör estirdi. Bir çok komünist öldürüldü. Komünist Parti siyasi büro üyelerinin çoğu işkencede can verdi. Hükümetin ortaya çıkardığı faşist gençlerden oluşan ve tamamen faşist yöntemlerle eğitilen "Milliyetçi Muhafızlar" önüne gelen komünisti ve Kürt milliyetçisini sorgusuz sualsiz öldürüyorlardı. Yoğun baskılar karşısında binlerce komünist Kuzey Irak'a kaçarak Kürdistan bağımsızlık savaşçılarının yanında yer almaya başladı.

Komünistlerle Kürtlerin birliğinin tehlikesisinin bilincinde olan hükümet Kürtlerle anlaşma yollarını arayarak "komünistlerin Kürdistan'a sokulmamasına karşılık, Kürtlerin haklarını tanıma önerisinde bulundu. Hükümet Kürtlerin bölgesel idarelere katılmasını, bazı bakanların Kürtlerden olmasını,eğitim ve idari sorunlarda Kürtlerin de söz sahibi olmasını sağlayacaktı.

Şartları konuşmak için Bağdat'a giden Kürdistan delegelerinin tutuklanarak işkence görmeleri hükümetin önerilerinin aldatmaca olduğunu ortaya çıkardı. Haziran 1963'te Kürdistan tekrar bombalanmaya başladı.

(DEVAM EDECEK)

TÖB-DER, TÜM-DER, TÜTED'in kapatılması karşısında İKİ ÇİZGİ, İKİ TAVIR

Ankara Valisi Durmuş Yalçın TÖB-DER, TÜM-DER ve TÜTED'i kapattı. Faşist MC'nin kapatmak için fırsat kolladığı bu kitle örgütlerinin kapatılmasına, bu örgütlerin düzenlediği mitingde sosyal-faşistlerin devrimcilere taş, sopa ve silahlarla saldırmaları sonucunda çıkan olaylar bahane oldu.

200 bine yakın öğretmen, memur ve teknik elemanın meslek örgütlerinin kapatılmasının sorumlusu olan sosyal-faşistler Ankara Valisi'nin bu kararı karşısında sadece bir "ateşli söylev"le yetindiler ve faşistlerden "hukuka saygı" temennilerinde bulundular. TÖB-DER Genel Başkanı Gazioğlu "Biz yasalara karşı gelmedik" diye ah, vah ederek gerçek amacını ortaya koydu. Bu meslek örgütlerinin kapatılmasına karşı tavırlarıyla sosyal-faşistler, karşı-devrimci yüzlerini bir kez daha göstermiş oldular.

Sosyal-faşistlerin bu düzenle bir meseleleri yoktur. Onlar bu sömürü ve yağma düzeninin özünden memnundurlar. Devlet onlar için yıkılması, en küçük dayanağına kadar yerle bir edilmesi gereken bir kurum değil, ele geçirilmesi gereken bir mevzidir. Sosyal-faşistler kapatılan TÖB-DER, TÜM DER ve TÜTED'in açılmasında da faşistlere bel bağlamakta, "hukuk"tan medet ummaktadırlar. Kitlelerin mücadeleye atılmalarının, meslek örgütlerini savunmalarının önüne geçmek için onları "hukuk", "yasalar", "danıştay" gibi devlet aygıtının kurumlarıyla oyalamaya çalışmaktadırlar. Danıştay'ın kapatma kararını bozmasını "yasaların" uygulanması olarak göstermekte, bu kararın aslında kitlelerin kendi mücadelelerinin bir sonucu olarak koparıldığını gözlerden gizlemeye çalışmaktadırlar.

SOSYAL-FAŞİSTLER DEVRİMCİ ÖĞRETMENLERİ İHRAÇ ETMEYE UĞRAŞIYOR.

Sosyal-faşistler bir yandan kitleleri böylesi hayallerle oyalamaya çalışırken, bunun yeterli olmadığı noktalarda öcü gibi korktukları kitle mücadelesini engellemek için tedbirler almaktadırlar. Onlar, gelişecek olan bir kitle eyleminin sonunda, kısa zamanda yüzlerinin açığa çıkacağını, ergeç eylemin oklarının kendi sosyal-faşist emellerini de hedefleyeceğini bildiklerinden, böyle bir mücadelenin önüne geçmek için ellerinden geleni yapmaktadırlar. Bu amaçla yurtsever, devrimci öğretmenlerin sesini susturabilmek için, onları bu örgütlerden ihraç etmeye çalışmakta, onur kurullarına vermektedirler.

DEVRİMCİLER ÖRGÜTLERİNİN AÇILMASI İÇİN YOĞUN BİR KİTLE ÇALIŞMASI YÜRÜTTÜLER.

TÖB-DER, TÜM-DER ve TÜTED'in açılması konusunda sosyal-faşist tavır budur. 200 binden fazla öğretmen, memur ve teknik elemanın meslek örgütlerinin açılması için mücadelede devrimci tutum ne olmuştur? Devrimciler, yurtseverler faşist, sosyal-faşist işbirliğiyle kapatılmış olan bu örgütlerin açılması için neler yapmışlardır?

Devrimciler, yurtseverler örgütlerinin tekrar açılması yolunda kitle muhalefeti oluşturmak için yoğun bir çalışma yürütmüşler, aktif kitle eylemleri düzenlemişlerdir.

Bunun en iyi örnekleri Çorum ve Eskişehir mitingleridir. Faşizmi, siyasi cinayetleri ve işkenceleri protesto amacıyla düzenlenen bu mitingler, aynı zamanda TÖB-DER, TÜM DER ve TÜTED'in açılması için birer mücadele alanı haline getirilmiştir. Binlerce emekçi, faşist ve sosyal-faşist engellemelere rağmen "TÖB-DER, TÜM DER ve TÜTED Açılsın" diye haykırmıştır. Bu mitinglerde konuşmalar yapan devrimciler, bu örgütlerin açılması için tüm halkı mücadeleye çağırmışlar ve örgütlerin sosyal-faşist yöneticilerinin tavırlarını lanetlemişlerdir. Eskişehir mitinginde bir konuşma yapan TÖB-DER Seyitgazi Şube başkanı, konuşmasını: "Burada halka saldırmak için eli gürgen sopalı görevliler yoktur. Ve burada örgütümüz TÖB-DER'i sosyal-emperyalizmin işbirlikçisi sosyal-faşist TSİP'in yan kuruluşu durumuna getiren hain Gazioğlu'na karşı mücadelenin bilinciyle haykırıyoruz. KAHROLSUN FAŞİZM, SOSYAL-FAŞİZM. TÖB-DER'E ÖZGÜRLÜK" diyerek bitirmiştir.

Sosyal-faşist yöneticilerin, kendilerine muhalefet edip devrimci siyaseti savundukları için kapatmak istedikleri şubeler, örgütlerinin açılması için yoğun bir çalışma yürütmüşler, basına açıklamalar yapmışlardır.

SOSYAL-FAŞİSTLER DÜN OLDUĞU GİBİ BUGÜN DE "TÖB-DER'E ÖZGÜRLÜK" İSTEYEN DEVRİMCİLERİ SUSTURMAYA ÇALIŞIYORLAR.

Sosyal-faşistler, örgütlerinin açılması için yoğun ve aktif bir çalışma yürüten devrimcileri dün olduğu gibi bugün de türlü sinsi yollarla engellemeye çalışmaktadırlar. Geniş öğretmen, memur, teknik eleman kitlelerinin, kendilerine de yönelen mücadelelerini engellemek, miting ve gösterilere kitle katılımını azaltmak için ellerinden geleni yapmakta, gerekirse taşlarla, sopalarla, silahlarla saldırmaktadırlar.

Sosyal-faşistlerin bu oyunları yeni değildir. Onlar bundan bir süre önce TÖB-DER'in kapatıldığı günlerde örgütün açılması için faşistlerin "hukuka saygılı olmaları"nı tek yol olarak gösteriyorlardı. Örgütün açılması için militanca mücadele eden öğretmenler ve şubeler onur kuruluna verilmişlerdi. Gültekin Gazioğlu TÖB DER'in Istanbul toplantısında "bundan böyle bizim gibi düşünmeyenleri artık tartamayız, okkalayamayız. Onların TÖB-DER'de bulunmalarına razı olamayız." diyerek niyetlerini resmen ilan ediyordu. TÖB-DER'in açılması için devrimcilerin Istanbul'da düzenledikleri "TÖB-DER'e Özgürlük" mitingini engellemek için gazetelere ilanlar vermiş, ve yürüyüş saatinde şube lokalinde toplantı düzenlemişlerdi. Mitinge katılan öğretmenleri onur kuruluna vermişlerdi.

Sosyal-faşistler bugün de TÖB-DER, TÜM-DER ve TÜTED'in açılması için canla başla çalışan devrimcilere aynı hırsla saldırmaktadırlar. Çorum ve Eskişehir mitinglerini engellemek için türlü yollara başvurdular. Eskişehir mitinginden önce Gazioğlu Eskişehir'in mahalli gazetelerine bir demeç vererek "mitingle bir ilgileri olmadığını" bildirdi. Sosyal-faşist bazı öğretmenler, öğrencilerin ve öğretmenlerin mitinge katılmalarını engellemeye çalıştı. Ama ne faşistler ne de sosyal-faşistler binlerce emekçinin "TÖB-DER, TÜM-DER ve TÜTED Açılsın" diye haykıran sesini susturamadı.

SOSYAL-FAŞİST TAVRI TEŞHİR EDELİM.

Bu üç örgütü kapatanlar faşistler ve sosyal-faşist saldırganlardır. Meslek örgütlerimizin açılması mücadelemizi bu iki karşı-devrimci güce karşı vereceğimiz mücadele ile birleştirelim.

Sosyal-faşistler bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinin önündeki en büyük engellerden biridir. Her somut durumda onların karşı-devrimci yüzlerini teşhir edelim. Onları kitlelerden tecrit edelim.

TÖB-DER'in kapatıldığı günlerde Istanbul'da devrimcilerin düzenlediği miting. Her somut mücadele, devrimcilerle revizyonistleri kesin çizgilerle ayıran bir ayıraçtır.

Devrimci, Yurtsever Teknik Elemanlar; GAZİOĞLU GERÇEKLERİ TERSYÜZ ETMEKTEDİR

"Ankara'da yapılan ekonomik demokratik haklar mitingi nedeniyle çıkan olayları çeşitli burjuva basın ve yazarları alışıla gelen usluplarıyla değerlendirdiler. Yurtsever demokrat, hatta ilerici geçinen bir kısım basın ve yazarlar revizyonistlerle, faşist MC'nin uşaklarıyla aynı safta, durmadan saldırdılar. Tandoğan mitinginde çıkan olayları dışardan bir grubun saldırısı, bir avuç maocu vs gibi yaygaralarla geçiştirmeye, halkı aldatmaya, çalıştılar. Bütün yaygaralar gerçeklerin halktan gizlenmesine yetmiyecektir. Sahte devrimcilerin maskeleri her gün biraz daha açığa çıkmaktadır.

Mitingte çıkan olayların tek sorumlusu TÖB-DER TÜTED, TÜM-DER'in revizyonist sosyal-faşist yöneticileridir. Miting daha başlamadan emniyete baş vuran sözkonusu örgütlerin sosyal-faşist yöneticileri yüzlerce öğretmen, teknek eleman ve memurun listesini polise vererek devrimcilerin mitinge girmesini engellemeye çalıştılar. Sayıları 10.000 bulan öğretmen, teknik eleman, memur ve yurtsever bağımsız flamaları ve pankartlarıyla mitinge katılmak istemeleri TÖB-DER genel başkanı Gültekin Gazioğlu tarafından alana sokulmak istenmediğinden bilinen olaylar meydana

De.sa.7.sü.7'de

Polis devrimcilerin pankart sopalarını bile almıştı.

devrimci, yurtsever öğretmenler tarafından Ankara mitinginden önce GENEL MERKEZE YAPILAN UYARI:

5 Şubat 1977 Cumartesi günü Tandoğan alanında yapılacak olan "EKONOMİK ve DEMOKRATİK HAKLAR" miting ve yürüyüşü ile ilgili olarak aşağıdaki görüşlerimizi Genel Merkezimize açıkça bildirmeyi TÖB-DER'in birliği ve bütünlüğü açısından gerekli görmekteyiz.

Eylem, demokratik merkeziyetçilikten uzak, bürokratik buyurgan bir anlayışla hazırlanmıştır. Örgütümüz tabanında çeşitli dünya görüşleri taşıyan gruplar vardır. Hatta bu görüşleri taşıyanlar bir çok şubede yönetimdedir. Bu durum, kitle örgütlerinin yapısının doğal sonucudur. Ancak, bu gerçeğe rağmen:

a) Gerek eylem öncesi ve gerekse eylem anı ile ilgili planlamalarda kitleye eleştiri ve öneri hakkı tanınmamış, buna rağmen yapılan eleştiriler de dikkate alınmamıştır.

b) Pankart ve sloganların saptanmasında yalnızca yönetimdeki görüş dikkate alınmıştır.

c) İş ve görev bölümünde gruplara eşit temsil hakkı sağlanması için yapılan yazılı ve sözlü istekler cevaplandırılmamıştır.

d) Ülkemizde hegemonya mücadelesi veren ABD ve Sovyet sosyal-emperyalizmine ve işbirlikçilerine karşı mücadeleyi bir bütün olarak görmeyen; tüm eylemlerde uygulamalarında özellikle Sovyet sosyal-emperyalizmine karşı olan mücadeleyi bastırmak isteyen Genel Merkez yöneticileri halkımızın bağımsızlık ve demokrasi mücadelesini engellemektedirler.

22 Ocak'ta Denizli, Mersin, 29 Ocak'ta Bursa, Diyarbakır, Zonguldak eylemlerinde değişik görüşteki öğretmenlere saldırı, tecrit ve polise teslim biçiminde ortaya çıkan ve öğretmen kitlesinde derin yaralar açan olayların 5 Şubat'ta Ankara'da da daha boyutlu olarak tekrarlanacağına ilişkin endişeler yoğunlaşmıştır. TÖB-DER Genel Merkez ve Ankara Şube yönetiminin bugüne değin sürdürdüğü anlayış ve tavırları bu gelişmeyi ve endişeleri doğrulayıcı niteliktedir.

5 Şubat eyleminde ortaya çıkabilecek tüm olumsuz sonuçların sorumlusu öncelikle Genel Merkez olacaktır. Tarihsel uyarı görevimizi yapıyor, örgüt üyeleri olarak her türlü anti-demokratik tavır ve tertiplerden kaçınılmasını istiyoruz. 4.2.1977

TÖB-DER KAMAN ŞUBESİ ADINA BİR ÜYE
TÖB-DER ŞARKIŞLA ŞUBESİ ADINA BİR ÜYE
TÖB-DER ANKARA ŞUBESİ ÜYESİ VE YURTSEVER DEVRİMCİ ÖĞRETMEN GAZETESİ ANKARA TEMSİLCİSİ
TÖB-DER TUNCELİ ŞUBESİ ADINA BİR ÜYE

17 TÖB-DER Şubesinin 5 Şubat Ankara mitingindeki sosyal faşist saldırı ile ilgili açıklaması

140 bin öğretmenin örgütü TÖB-DER, faşist vali Durmuş Yalçın tarafından kanunsuz olarak ikinci kez kapatıldı. Faşist vali öğretmenlerin devrimci mücadelesini engellemek isterken TÖB-DER yöneticileri de bilinçli olarak onlara yardımcı oldular.

Gültekin Gazioğlu yönetimi, günlerdir basında verdikleri ve kamuoyunu yanıltmayı amaçlayan yalan demeçlerini biz aşağıda imzası bulunan TÖB-DER Şube başkanları protesto eder, gördüğümüz gerçekleri bütün öğretmenlere ve halkımıza açıklamayı görev biliriz.

Biz aşağıda imzaları bulunan TÖB-DER şubeleri miting günü saat 11.15' sıralarında Tandoğan alanına girerken polis tarafından iki kez arandık, pankartlarımızın sopaları alındı ve birçoğu yırtıldı. İkinci polis aramasından hemen sonra kollarında "TÖB-DER görevli kolluğu" olan ve ellerinde özel olarak hazırlanmış sopalar bulunan görevliler, bizlerin alana giremeyeceğimizi söylediler. Öğretmenler bu miting için geldiklerini ve alana girmek istediklerini belirtince ellerindeki sopalarla biz yurtsever ve devrimci öğretmenlerin üzerine saldırdılar. Arka tarafta bekleyen TÖB-DER görevlileri de aynı anda bizi taş yağmuruna tuttular. Birçok arkadaşımız yaralandı. Öğretmenlerin mitinge girmelerini engelleyemeyince polisi yardıma çağırdılar. Coplar ve panzerlerle yurtsever ve devrimci öğretmenlere saldıran polis, birçoğumuzu gözaltına aldı ve birçoğumuz emniyet 1. şubede işkence gördü.

Yurtsever ve devrimci öğretmenleri mitinge almak istemeyen, taşlı, sopalı, silahlı saldırılar düzenleyen G.Gazioğlu yönetimi, öğretmenleri polise teslim ettiğini, polisle işbirliği yaptığını gizlemek için radyo, televizyon ve gazetelerden yalan demeçler vererek öğretmenleri ve halkımızı yanıltıyor.

1- TÖB-DER GAZİANTEP ŞUBESİ YÖNETİM KURULU ADINA BAŞKAN MEHMET YILMAZ
2- ISTANBUL ÜSKÜDAR TÖB-DER ŞUBESİ YÖNETİM KURULU ADINA HÜSEYİN ŞAHİN
3- UŞAK TÖB-DER ŞUBESİ YÖNETİM KURULU ADINA NECDET ÇAVUŞ
4- KIRŞEHİR TÖB-DER ŞUBESİ YÖNETİM KURULU ADINA LÜTFÜ DEMİRKAPI
5- BOLU TÖB-DER ŞUBESİ YÖNETİM KURULU ADINA SELAHATTİN ONURLU
6- KAYSERİ TÖB-DER ŞUBESİ YÖNETİM KURULU ADINA RÜŞTÜ İZMİR
7- RİZE-PAZAR TÖB-DER ŞUBESİ YÖNETİM KURULU ADINA NAMIK BOZACI
8- TUNCELİ-MAZGİRT TÖB-DER ŞUBESİ YÖNETİM KURULU ADINA ZEKİ DOĞAN
9- TUNCELİ-PÜLÜMÜR TÖB-DER ŞUBESİ YÖNETİM KURULU ADINA HÜSEYİN SERTEL
10- TUNCELİ-HOZAT TÖB-DER ŞUBESİ YÖNETİM KURULU ADINA HIDIR ÖKSÜZ
11- TUNCELİ-PERTEK TÖB-DER ŞUBESİ YÖNETİM KURULU ADINA ABDULLAH VARLI
12- ESKİŞEHİR-SEYİTGAZİ TÖB-DER ŞUBESİ YÖNETİM KURULU ADINA BEKTAŞ POLAT
13- TRABZON-ARSİN TÖB-DER ŞUBESİ YÖNETİM KURULU ADINA H. AVNİ GÜRSOY
14- ÇORUM-SUNGURLU TÖB-DER ŞUBESİ YÖNETİM KURULU ADINA RAMAZAN TÜRE
15- ORDU-KORGAN TÖB-DER ŞUBESİ YÖNETİM KURULU ADINA CENGİZ DUMAN
16- BALIKESİR-DURSUNBEY TÖB-DER ŞUBESİ YÖNETİM KURULU ADINA BEHZAT BAŞTÜRK
17- AKÇADAĞ-MALATYA TÖB-DER ŞUBESİ YÖNETİM KURULU ADINA İBRAHİM TONAK

Yurtsever Devrimci Öğretmen Gazetesinin Basına Açıklaması

"100 binin üzerinde yurtsever, demokrat ve devrimci öğretmenin örgütü TÖB-DER, faşist Vali Durmuş Yalçın tarafından ikinci kez kapatıldı. Öğretmenlerin örgütlü ve devrimci mücadelesine yapılan bu saldırı yeni değildir. Yıllardır faşist diktatörlük öğretmenlerin devrimci mücadelesini engellemek için elinden geleni yapmaktadır."

"Faşist diktatörlük, çok kısıtlı olan örgütlenme hakkımızı ortadan kaldırmanın yollarını ararken, revizyonist yönetim taşlı, sopalı, silahlı görevlilerini yurtsever, devrimci öğretmenlerin üzerine saldırtıp, onları polise teslim ederek, onları mitinge almamaya çalışıp, öğretmenlerin birliğini bozarken bir yandan da faşistlerin ekmeğine yağ sürmüştür.

Gültekin Gazioğlu ise, yönetime geldiklerinden bu yana (altı ay içinde) TÖB DER'in ikinci kez kapatılabilmesinin sorumluluğunu kendi üzerlerinden atmak, suçu başkalarına yüklemek için, hergün basına yeni yeni yalan demeçler vererek, faşizmi hedef alacağına, yurtsever, devrimci öğretmenle-

De.sa.7.sü.3'de

Malatyalı HALKIN KURTULUŞU, HALKIN YOLU, HALKIN BİRLİĞİ görüşlerinden devrimcilerin ANKARA mitingindeki sosyal faşist saldırı ile ilgili ortak açıklaması

Dünya halklarının baş düşmanı iki süper devlet ABD emperyalizmi ve Sovyet sosyal emperyalizmi içine düştükleri ekonomik buhranın yükünü dünya halklarının sırtına yıkmaktadırlar. İki süper devlet arasındaki hegemonya mücadelesi ülkemizi de girdabına almıştır.

Ülkemizdeki hakim sınıflar esas olarak Amerikancı olup; Sovyet sosyal emperyalizmine teslimiyetçidir. Amerikancı hakim sınıflar, içerisine düştükleri buhranın yükünü emekçi halkımızın sırtına daha da çok yıkabilmek için baskı ve terörü yoğunlaştırmaktadır. Bizi yeni çarların kölesi yapmak isteyen sosyal faşistler halkın mücadelesi karşısında polis ve jandarmayla aynı safta yer alıyorlar. Grevleri satıyor, devrimci işçileri polise ihbar ediyor, kölelik anlaşmalarını en başta savunuyor, sosyal emperyalist Rusya'nın uşaklığını yapıyorlar. Rus işbirlikçisi sosyal faşistler, kitle mücadelesini kendi sosyal-faşist darbe emelleri için hegemonya altına almaya çalışmakta, kendi denetimleri altında gelişmeyen mücadelelere azgınca saldırmakta ve her alandaki devrimci gelişim ve mücadeleyi yok etmeye çalışmaktadırlar.

İki süper devletin ülkemiz üzerindeki hegemonya mücadelesi yoğunlaşırken derinleşen buhran faşist diktatörlüğü sarsmaktadır. Sarsılan faşist diktatörlük daha da azgınlaşıp, emekçi halkımız üzerindeki baskı ve zulmünü daha da katmerleştirmektedir.

Sosyalizm maskesine bürünen halk düşmanı sosyal faşistler yurt çapındaki sosyal-faşist emelleri için kitle eylemlerini kendi amaçlarına alet etmek istemektedirler.

Halkın ve özellikle de işçi sınıfı mücadelesinin yükselmesi karşısında ABD işbirlikçisi faşistler gibi uluslararası modern revizyonizmin işbirlikçisi sosyal-faşistler de aynı korkuyu hissetmektedirler. Kendi aralarında önemli çelişkiler olmasına rağmen devrimci mücadele karşısında ve onu engelleme çabalarında birleşiyorlar.

Bunun en somut örneğini 5 Şubat Ankara mitinginde görmekteyiz;

TÖB-DER, TÜM-DER, TÜTED'in başına çöreklenen sosyal-faşistler gelişen kitle mücadelelerini kendi sosyal-faşist emelleri ne alet etmek için "Ekonomik-demokratik haklar" mitingini düzenlemişlerdir. Bir yandan mitingde devrimcilere, yurtseverlere saldırırlarken diğer yandan da MC iktidarının anti-demokratik toplantı ve gösteri yürüyüşleri yasasına dayanıp polisle işbirliği yapmışlardır. Miting tertip komitesi devrimci ve yurtseverleri göstererek "Bunlar bizden

De.sa.7.sü.7'de

Bildiride "Sınıf işbirliği" savunulmadığı için "Halkın Sesi" geri çekildi

Trabzon'da, Denizli'de Mersin'de olduğu gibi; Rus işbirlikçisi sosyal-faşistler 5 Şubat Ankara miting ve yürüyüşünde de devrimcilere ve yurtseverlere polis ile işbirliği yaparak sopalı, silahlı saldırıda bulundular.

Biz "Halkın Kurtuluşu" görüşlerini savunanlar olarak; Halkın Yolu, Halkın Birliği, Halkın Sesi görüşlerinden olan arkadaşlara "sosyal faşistlerin bu saldırılarını teşhir etmek için bir basın bildirisi yayınlayalım" şeklinde bir öneri götürdük. Önerimiz bu arkadaşlarca kabul edildi.Her görüşten birer temsilci bir araya gelerek bir basın bildirisi hazırladık. Bildiriyi yayınlayacağımız (basına göndereceğimiz) an; "Halkın Sesi" görüşlerinden başka bir arkadaş geldi: "Biz Halkın Sesi olarak bu bildiriye imza koymaktan vazgeçtik" dedi. Bizler (Halkın Kurtuluşu, Halkın Birliği, Halkın Yolu görüşlerinden arkadaşlar) "Bildiri sizin de temsilci olarak gönderdiğiniz arkadaşlarla tartışılarak yazıldı. Daha da öte tam 9 (dokuz) saatte hazırladık-tartışmalar uzadı, sizin temsilci arkadaşınız sizi bağlamaz mı?" dedik. Açıkça belirtmemekle birlikte kendilerini bağlamıyacağını belirttiler.

Bu oportünistler ne zaman birbirlerine güvenecekler? Yoldaşlarına sadakat göstermeyenler; halka güveni ve Devrime inancı ne zaman kavrayacaklar? Bu tekkeci tutumlarını eleştirdiğimizde başka kılıflar aramaya başladılar: "Özellikle yeni çarlar yazılmamış, Herkeze İş, Köylüye Toprak, Halka Hürriyet şiarı bizim değil" şeklinde tepeden inme kıvırtmalara girdiler. Sloganların yanlış olup olmadığını sorduk: "Hepsinin de muhtevası doğru" cevabını verdiler. Arkasından bizim sloğanımız "İş, toprak, hürriyet, Faşizme nihayet" tir diye gereksiz tartışmalarla bir sürü demogoji yapmaya başladılar. Anladık ki yukarda belirttiğimiz sloganlar (onlarca da doğru olan) Halkın Sesi sayfalarından yazılmamış ta ondan karşı çıkıyorlar !..Bununla da kurtulamayan oportünistler "Halkın Kurtuluşu ile Halkın Sesi nasıl olurda aynı bildiriye imza koyarlar" demeye başladı. Bundan da anlaşıldığına göre H.S. yazarlarının olduğu gibi bu arkadaşların (Malatya'dakilerin) da tekke çıkarları gözlerini karartmış. Çünkü onlar için "önce tekke sonra halk" akla gelmektedir. Ağızlarında "Kahrolsun Sosyal-Faşistler" i düşürmeyen bu oportünistlerin sosyal-faşistlere karşı mücadeleyi pratikte nasıl reddettikleri ortadadır. Çünkü onlara göre sosyal-faşistlerin kahrolması ancak "DP ile ittifakla" sağlanabilir. Çünkü onlara göre "özellikle yeni çarlar"a karşı mücadele "NATO ile ittifak" la ve "Dördüncü Ordu doğu'ya kaydırılırsa sağlanabilir!...

Neticede anlaşıldığına göre; önce bildiriye imza koyup sonra caymalarının nedeni:bildiride "SINIF İŞBİRLİĞİNİN" savunulmamış olması gerek...

"Halkın Sesi'nin" bu tutumu karşısında bizler (Halkın Kurtuluşu, Halkın Birliği, Halkın Yolu görüşlerinde arkadaşlar olarak) geri adım atmadık. Bildiriyi "ortak açıklamamızdır" ibaresi ile basına gönderdik.

KAHROLSUN SINIF İŞBİRLİĞİ !..
YAŞASIN ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ
"HALKIN SESİ" OPORTÜNİSTLERİ TEKKECİLİĞİ TERKEDİN!..
FAŞİZME ÖLÜM HALKA HÜRRİYET
KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK ve SOSYAL FAŞİSTLER!..

Malatya'lı
Proleter Devrimciler

Kimin dost kimin düşman olduğunu öğreniyoruz

Biz Malatya ilinin, Doğanşehir kazasının Dedeyazı köylüleriyiz.

Halkımıza, tüm devrimci, yurtsever, demokratlara tüm siyasi tutuklulara HALKIN KURTULUŞU aracılığıyla devrimci selamlarımızı yolluyoruz.

Halkımız üzerinde gün geçtikçe artan faşist baskı ve saldırıları nefretle kınıyoruz. Bir çok devrimci arkadaşımız hergün işkence tezgahlarında, faşist katillerce zalimce katledilmektedir. Faşistlerin baskı ve zulmünü yok etmek için tüm devrimci ve yurtseverlerin, tüm halkımızın tek yumruk halinde birleşip direnmelerini istiyoruz. Tüm siyasi tutuklulara yürekten selamlıyor, gazetemiz HALKIN KURTULUŞU'na yapılan baskıları kınıyoruz. Bugün faşist MC işlemiş olduğu cinayetleri halkımızın gözünden gizleyebilmek için türlü yollarla propaganda yaparak halkı devrimcilere düşman etmek istiyor. Ama halkımız kimin dost, kimin düşman olduğunu gayet iyi bilmektedir. Ve bu eli kanlı faşistlerden mutlak hesap soracaktır.

ZİNDANLAR BOŞALSIN İŞKENCEYE SON!
FAŞİZME ÖLÜM, HALKA HÜRRİYET!
KAHROLSUN EMPERYALİZM SOSYAL EMPERYALİZM
DEDEYAZI köylüleri

"Köy ağaları uyanışımızı engelleyemeyecek"

Cimikan Pazarcık ilçesine bağlı bir dağ köyüdür. Köyümüzde içecek su yok. Köyü suyunu pis bir çaydan alır. Köyümüzle asfalt arasında bir çay olduğundan kazanuzla irtibat kışın çok zordur. Köprü ve su için köyün muhtarı ve köy ağası İbrahim Erçine 80 bin lira para topladı; ama ne su getirdi ne de köprü yaptırdı.

Köyümüzün bütün toprakları köyün muhtarı ile diğer ağaları Ali Bezgin ve Şiho Palapür'ün ellerinde toplanmıştır. Bunlar Köyümüzün yoksul halkına kışın borç para verip yazın çok düşük bir ücretle çalıştırırlar. Yoksul köylümüzde çalışmak zorunda kalır.

Köyümüzden Kemal Beygiz asfaltın bitişiğinde bir dükkan yaptı. Köy muhtarı bu dükkanı bile kapatmak istedi. Bütün bunlar bizi uyandırıyor. Bizim kurtuluşumuzun bütün halkla beraber alacağını anlıyoruz. Yoksul köylülerimizin uyanması köy ağalarını çileden çıkarıyor. Onlar mücadelemizi durdurmak için her türlü baskıya başvuruyorlar. Ama bunu başaramayacaklar.

İŞÇİ-KÖYLÜ ELELE
YAŞASIN İŞÇİLERİN KÖYLÜLERİN İKTİDARI

CİMİKAN KÖYÜ'NDEN BİR DEVRİMCİ

"TÜM ÇIRAKLAR BİRARAYA GELİP MÜCADELE EDECEĞİZ"

Bizler Alacalı terzi çırak ve kalfaları olarak gördüğümüz baskıları gazetemiz HALKIN KURTULUŞU ile halkımıza duyurmak istiyoruz.

Bizler ailelerimizin yoksul olması yüzünden okuyamadık. Çekilmez bir hal alan bu düzende biraz para kazanabilmek için terzi çıraklığına girdik. Çıraklığa girerken işverenler terzilerle, sözde kalan anlaşmalar yaptık. Bu anlaşmalar babalarımızla işverenler arasında yapıldı. Babalarımız sadece birşeyler öğrenebilmemiz için işverene "eti senin kemiği benim" dedi. Ustalar bunu fırsat bilip sabahları erkeç 6.30 da burada olacaksınız dediler.

İşe 5-10 dakika geç kaldığımızda bize ağıza alınmayacak küfürler ediyorlar, yahut dövüyorlar. Öğleyin yemek yedikten hemen sonra işe başlatıyorlar, tan akşam 7 ye kadar istiyorlar. Yemek yememiz için eve gönderiyorlar, biraz geç kalsak gene dayak, gene küfür, gene aşağılayıcı sözler. Bu sefer sabaha kadar evimize göndermiyorlar. Çıraklara haftada 30-50 kalfalara ise 150 lira veriyorlar, yemek paraları ise bize ait. Hiç bir sosyal güvencemiz yok. 1 Günde 16-17 saat çalışıyoruz.

Artık uyandık, gerçekleri, kimi nasıl iliğimize kadar sömürdüklerini gördük. Bundan böyle tüm çıraklar biraraya gelip, mücadele edeceğiz, haklarımızı alacağız.

FAŞİZME ÖLÜM, HALKA HÜRRİYET

Alaca'dan bir grup terzi çırak ve kalfaları.

HALKIN KURTULUŞU ENGELLENEMEZ!

7. Şubat tarihinde Tunceli Komün kitapevini basan polisler, kitapevinde çalışan arkadaşı hareketsiz hale getirmişler ve 216 adet Halkın Kurtuluşu gazetesine ve 312 adet de Halkın Kurtuluşu takvimine el koymuşlardır. Kitapevinde çalışan arkadaşıda 1. Şubeye götürerek dövmüşlerdir.

HALKIN KURTULUŞU'nun özellikle son sayıları daha satışa çıkmadan toplatılmaktadır. Ama gazetemizi yaşatmak için elimizden geleni yapacağız. Halk kendi gazetesine sahip çıkacaktır. Karşı-devrimcilerin baskısı bizi yıldıramaz.

FAŞİZME ÖLÜM HALKA HÜRRİYET
KOMÜN KİTAPEVİ TUNCELİ

ASLANTAŞ BARAJI İŞÇİLERİ:
"Haklarımızı alana dek direneceğiz"

Bizler Aslantaş baraji inşaatında çalışan işçileriz. Bundan bir hafta önce 250 arkadaşımız topluca işten çıkarıldı. Bu durum karşısında hakim sınıfların uşağı Türk Bes-İş yöneticileri, hiç bir ses çıkarmadılar. Daha sonra kaybolan malzemelerden işçiler sorumlu tutuldu ve 10 yevmiyemizi kesmek istediler. Bizler gerici sendikacılara rağmen topluca direnişe geçtik.

Haklarımızı alana dek direneceğiz. Sermaye uşağı sendikacılara ve işbirlikçi Doğuş Şirketine boyun eğmeyeceğiz

HALKIN KURTULUŞU ENGELLENEMEZ!
KAHROLSUN FAŞİZM VE SOSYAL FAŞİZM!
FAŞİZME ÖLÜM HALKA HÜRRİYET!

Aslantaş Barajindan Bir grup yurtsever ve devrimci işçi

NAZİLLİ'Lİ DEVRİMCİLER: "Bizim devrimci dayanışmamız ve birliğimiz faşist müdürü korkuttu"

Bizler Nazilli Lisesi devrimcileri olarak 1. Dönemin son günlerinde gerici eğitimi protesto etmek amacıyla faşist MC iktidarının çıkarmış olduğu felsefe kitaplarını okul bahçesinde yaktık. Okul müdürü Osman Genç bizi dağıtmak istedi. Fakat biz kararlı bir şekilde yanan kitapların etrafında toplandık. Bizlerin bu kararlı tavrı karşısında kalan faşist müdür bir arkadaşımızı idareye götürdü. Bunun üzerine hep beraber idareye giderek bu eylemden hepimizin sorumlu olduğunu söyledik. O gün okulda olan olmayan bütün devrimci öğrenciler bu eylemin sorumluluğundan pay laştığını belirten bir dilekçeyi okul müdürüne verdi. Bizim devrimci dayanışmamız ve birliğimiz okul müdürünü çok korkuttu.

Bu olay sırasında faşistler gibi sosyal-faşistler de bu eyleme katılmadılar gibi onu karşı çıkma tavrı aldılar. Bu olaydan sonra sosyal-faşistlere karşı da olan kararlı mücadelemiz daha da bir mücadele edilmesi gerektiği sonucunu çıkarttık.

NE AMERİKA NE RUSYA BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE.
KAHROLSUN FAŞİSTLER, SOSYAL-FAŞİSTLER

Sosyal faşizmin ne olduğunu kendi tecrübemle kavradım

Ben faşizmi somut olarak yaşamış bir kadınım. MC ye karşı tavır aldığım için beni susturmaya çalıştılar. Bu, beklenmedik bir şey değildir. Ama bu uygulamayı "devrimciyim" diyenler yapıyorsa uzun uzun düşünmek gerekir.

TÖB-DER ve diğer bazı demokratik derneklerin düzenlediği Tandoğan'daki mitinge Ankara'da olmadığımdan katılamadım. Ama tertip komitesinin burjuva basınında ve radyosunda yer alan konuşmalarını dinledim. Bütün demokrat geçinen aydınlar gazetelerde bol bol yazılar yazdılar, suçlamalar yaptılar.

Ben bu mitinge katılamadım ama ona çok benzeyen, ne var ki onun kadar geniş bir kitlenin katılmadığı Çağdaş Hukukçular Derneği ve daha bir kaç kuruluşun DGM'leri protesto için düzenledikleri mitingi yakından izledim. O mitingde çıkan olayın tam ortasında bulundum. O mitingde de DGM'lere karşı halkı eylem birliğine çağıranlar, gördüğüm ve anladığım kadarıyla yürüyüşe katılmak isteyen devrimcilere ellerindeki pankart sopalarıyla gözlerimin önünde saldırmışlardı. Yüzü gözü kan içinde kalmış bir devrimci genci hayatım boyunca unutamam. Olayları kaldıramadan sessiz sessiz izleyememiş, hepsinin anası yaşında olan ben de elimde olmayarak kavganın göbeğine girmiştim. Kolluklu görevlilerce atılan taşların, vurulan sopaların ortasında, o güne kadar anlayamadığım SOSYAL FAŞİST sözünün ne olduğunu bu olayda görmüştüm. Ağlayarak "sosyal faşizmin ne olduğunu burada gördüm ve inandım, her yerde dilim döndüğünce sizi teşhir edeceğim" diye bağırırken oğlum yaşında kolluklu bir gençten "DGM'ye hayır" pankartının sopasıyla omuzuma bir darbe yemiştim. Ben DGM'lere karşı değilmiydim ki?

Gazetemizde son Ankara mitinginde sosyal faşistlerin saldırısını okudum. Ve bu anımı anlatmak bana bir borç oldu.

Devrimciler her eylemde halka birşeyler verirler, gösterirler. Halktan bir kadın olarak birini bizzat yaşadığım, diğerini de sadece okuduğum ve dinlediğim bu iki kitle eylemi, kendi hayatımda tattığım faşizmin yanında sosyal faşizmin de ne olduğunu gösterdi bana.

Ne miöğretti ? Her ikisiyle de, hem faşizmle hem de sosyal faşizmle mücadelenin şart olduğunu.

Adana'dan bir ana.

Eskişehirli orta öğretimliler

DEV-LİS'İN KAPATILMASI DEVRİMCİLERİ YILDIRAMAZ!

Eskişehir Yurtsever Devrimci Liseliler Derneği (Dev-Lis) 14 Ocak günü işbirlikçi hakim sınıflar tarafından üçüncü kez 3 ay süreyle kapatıldı. Daha önce sudan gerekçelere dayanılarak kapatılan derneğin bu kez kapatılma gerekçesi derneğin çatıkatındaki pankartlar olmuştur.

Görünürdeki bu sudan gerekçelerin altındaki gerçek neden Dev-Lis'in emperyalizme işbirlikçi hakim sınıflara, faşist diktatörlüğe ve sosyal faşizme karşı sağlam ve tutarlı bir mücadele vermesi; orta öğrenim gençliğinin akademik ve demokratik mücadelesinde kararlılıkla yerini almasıdır.

Eskişehirli devrimci öğrenciler mektuplarında bunları belirtiyor ve şöyle devam ediyorlar:

"Bizler derneğimize girişen bu saldırıların şehrimizde ve yurdumuzda uygulanan faşist terörün bir parçası olduğunu iyi biliyoruz. Bir taraftan Ülkü Ocaklı faşist katiller okullarda, işyerlerinde, ve mahalle kahvelerinde devrimcilere, yurtseverlere, demokratlara silahlı saldırılar düzenlerken, öte taraftan da faşist 1. Şube polisi ve faşist valinin işbirliği ile demokratik kitle örgütleri kapatılmaktadır. Yıldıztepe, Ertuğrul Gazi, Tepebaşı halk dernekleri 30 ar gün kapatılmıştır. Eğitim Enstitülü komandolar Yıldıztepe"de devrimcilerin ve yurtseverlerin oturduğu kahveye silahlı baskın düzenlemiş ve bir işçiyi yaralamışlardır. Saldırgan faşistler bilinmekte fakat polis bunları yakalamak bir yana; mahalle halkına saldırmaktadır. Kahvelerde ve sokak aralarında yaşlı genç ayırdedilmeksizin, halkın üzeri aranmakta; halk sindirilmek istenmektedir.

Faşist terör uygulayan işbirlikçi hakim sınıfların çabaları boşunadır. Halkın faşist diktatörlüğe karşı mücadelesi gün geçtikçe yükselmektedir.

Bizler de orta öğrenim gençliği olarak halkımızın mücadelesinde yerimizi alacağız.

Tarihin mezarlığına gömülmeye mahküm emperyalistler ve işbirlikçileri ne kadar saldırırlarsa saldırsınlar halkımızın Ulusal Demokratik Halk Devrimi mücadelesini, Halkımizin kurtuluşunu engelleyemeyecek ve içimizdeki devrim ateşini yokedemeyeceklerdir.

YAŞASIN DEMOKRATİK ORTA ÖĞRENİM MÜCADELEMİZ!
KAHROLSUN GERİCİ IRKÇI FAŞİST EĞİTİM SİSTEMİ!
KAHSOLSUN FAŞİZM SOSYAL FAŞİZM!
Eskişehirli Devrimci Orta öğrenimliler

"Devrimci olun bıkmayın, faşistlerden korkmayın!"

Biz Kahraman Maraş Halkaçayır köyünün devrimci gençleri olarak köyümüzün dertlerini anlatmak istiyoruz.

Yolumuz yoktur. Başvurduğumuz yetkililer Kürt, Alevi ve devrimci olduğumuz için, isteklerimizi boşa çıkarıyorlar. Kabul etmiyorlar.

Toprak sorununa gelince; köyümüz 10.000 dönüm arazi ortasında olduğu halde, bu arazide bir dönüm tarlamız dahi yoktur.

Faşist iktidar Vatı 60 kuruş olan cereyanın vatını 150 kuruştan bize sattıkları halde haftanın dört günü gaz yakıyoruz.

Meselelerimiz saymakla bitmez.

Faşistlerle mücadelemiz sürmektedir.

Devrimciler olarak Babamız olsa da faşistlere her an için karşıyız. Biz devrimciler öyleyiz ki; baskı görürsek hıncımız artar.

KAHROLSUN FAŞİZM!

Proleter devrimci siyasetin gelişmesi engellenemez!

Sungurlu TÖB-DER şube binasının faşistler tarafından yakılmasından sonra uzun süre yer aradık. Bu sırada faşistlerin çalıştırdıkları geniş salonlu bir kahveyi tutmak için çalıştık. Bina sahiplerinin anti-faşist olması binayı kiralıyabilmemizi kolaylaştıran bir etkendi. Biz, binayı kiralamaya çalışırken, içlerinden birinin CHP'den milletvekili adayı olacağı söylenen birkaç reformistle, şube genel kurulunda "yönetime gelemedim" diye derneğe gelmeyen, bazı üyelerinde gelmesini engellemeye çalışan sosyal-faşist bir öğretmen bu yerin TÖB-DER'e kiralanmaması için çalıştılar. Bunlar, kahvenin eski kiracıları olan faşistlere gidip "burayı TÖB-DER tutmak istiyor. Fakat bize devrederseniz, biz burayı kahvehane olarak çalıştıracağız. Bizce mesele sağ-sol meselesi değil, alevi-sünni meselesidir" diyerek burayı TÖB-DER'e verdirmediler.

Bunun üzerine, biz, proleter devrimciler, geniş bir teşhir kampanyasına başladık. Alevi-sünni ayırımını faşistlerin yaptığını ve bu ayırımı sık sık körüklemeye çalıştıklarını, ezilenlerin mücadelesinin sınıf mücadelesi olduğunu, faşistlerin TÖB-DER'i yakmalarıyla, bunların TÖB-DER'e yer verdirmemeye çalışmalarının aynı amaca hizmet ettiğini ve bu amacın halkın örgütlü mücadelesini engellemek olduğunu geniş kitlelere kavratmaya çalıştık. Konuştuğumuz, tartıştığımız işçi ve köylüler, öğrenci, öğretmen, ve memurların çoğu bu adamların devrimci olmadıklarını, böyle yalan ve iftiralara faşistlerin baş vurduklarını" söylediler. Onlara "kendilerini 'devrimci', 'sosyalist' olarak tanıtmaya çalışan bu adamların sosyal- faşist olduklarını" anlattık ve kahveyi boykot ettik.

TÖB-DER için bir oteli kiralamaya çalışmamızı sosyal-faşistler "hana gittiler" gibi sözlerle adice küçümserlerken, burayı tutmamızı da resmi ve sivil Amerikancı faşist güçler engellediler. Bu durum, halkın güçlerinin örgütlenmesini önlemek, örgütlü kitleleri dağıtmak için Amerikancı faşistlerle, sosyal- faşistlerin ittifak halinde olduklarını bir kere daha gösterdi.

Sosyal-faşistler (hepsi dört kişi) tecrit olduklarını görünce, orta yolcu Devrimci Gençlik Dergisi taraftarları ile birleşerek, tuttukları kahvehaneyi Halkevi'ne çevirdiler. Sosyal faşistler, daha önce Halkevi'ni kurmak için bizim aldığımız "yetki belgesi"ni"bunlar Mao'cudur, Bunlara verilen yetki feshölsun Halkevi'ni biz kuralım" diyerek iptal ettirdiler. Orta yolcularla birlikte Halkevi'ni kurarak gençlik içinde güç toplamayı düşünüyorlardı. Fakat proleter devrimcilerin kararlı tavırları ve yürüttükleri teşhir kampanyası neticesinde tecrit oldular. Bunun üzerine kişilere iftira etmeye başladılar. Halkevinde HALKIN KURTULUŞU gazetesinin satılamayacağını, "Maocuları" halkevine üye etmeyeceklerini, burada tartışmanın yasak olduğunu, toplantılara yalnız üyelerin katılabileceğini, bütün bunlara uyulmazsa gerekirse (!) polis çağıracaklarını söylediler.

Fakat faşistler karşısında hiç bir zaman gerilemeyen devrimciler, ne sosyal-faşistler karşısında ne de onların kuyruğuna takılmış "orta yolcular" karşısında gerilemeden kararlı bir şekilde mücadele ettiler. Ve her türlü yalan ve iftiraya, anti- demokratik karar ve tavırlara karşı mücadele edip, halkevine herkesin üye olabileceğini, buranın tekke olmadığını, HALKIN KURTULUŞU-nun satışını ve siyasetinin yaygınlaşmasını hiç kimsenin engelleyemeyeceğini, bunun için sonuna kadar mücadele edeceklerini belirttiler. "Biz sizden (devrimcilerden) yakamızı kurtardık, bundan sonra ayrı çalışacağız, siz de ayrı çalışın" deyip, Devrimci Gençlik dergisini bile satamayacak duruma düşen bu arkadaşlar, devrimcilerin kararlı mücadelesi sonunda zaman zaman gerilemek zorunda kaldılar.

"Revizyonizme karşıyız" deyip, onların kuyruğuna takılmak, devrimcileri halkevine üye etmemek ve burayı kendilerine (!) tekke haline getirmek için devrimci siyasetin yaygınlaşmasına karşı çıkmak, proleter devrimci siyasetin gelişmesini engelleyemez, Bunu faşist diktatörlük engelleyemediği gibi, hiç kimse de engelleyemez.

HALKIN KURTULUŞU ENGELLENEMEZ!
KAHROLSUN FAŞİZM, SOSYAL-FAŞİZM ;
YAŞASIN DEVRİMCİLERİN ÖRGÜTLÜ VE KARARLI MÜCADELESİ!

SUNGURLU'DAN BİR GRUP PROLETER DEVRİMCİ.

DİSK'in yönetimindeki sendika ağalarının destekleme kararı aldıkları CHP İŞÇİLERE NE VAAD EDİYOR?

DİSK Genel Yönetim Kurulu ve Başkanlık Konseyinin son ortak toplantısında 1977 seçimlerinde CHP'nin desteklenmesi kararı alındı. 21-22 Şubat tarihlerinde yapılan toplantıdan sonra yapılan açıklamada kararın "faşizm tehlikesini önlemek", "ilerici demokratik bir iktidarı kurmak için gereken ortamı yaratmak" amacıyla alındığı belirtiliyor.

CHP'yi destekleme kararı, DİSK içindeki birçok sendikanın yönetimine hakim olan CHP'li reformist sendika ağaları ve DİSK'e tepeden inme yöntemlerle hakim olmaya çalışan sosyal faşist sendika ağaları tarafından alındı. (Sosyal-faşistlerin CHP'yi destekleme kararının temelinde kendi siyasi iktidarlarını gerçekleştirmek için CHP'yi basamak olarak kullanmak yatmaktadır.)

Günümüzde işçi sınıfının ve diğer emekçi sınıfların büyük kesimi CHP reformizminin etkisi altındadır. Birçok işçi, köylü, memur, aydın CHP'sini bir umut olarak görüyor.

DİSK'in başındaki reformist ve sosyal-faşist sendika ağalarının destekleme kararı aldıkları, reformizmin etkisi altındaki binlerce işçinin "umut" bağladıkları CHP işçilere ne vaad ediyor? Reformist CHP'nin Genel Başkanı B.Ecevit ve diğer CHP yöneticileri işçi haklarının en iyi koruyucu ve, savunucularının kendileri nin olduğunu, CHP iktidarının gerçekleşmesi ile sömürünün sona ereceğini söylüyorlar. Oysa, CHP'nin bugüne kadar yaptıklarına ve programına bakıldığında onun kimlerin hizmetinde olduğu açıklıkla görülmektedir.

CHP yöneticileri, Ecevit'i işçi haklarının kararlı bir savunucusu olarak göstermeye çalışıyorlar. "grev hakkı"nın Çalışma Bakanlığı sırasında Ecevit tarafından çıkartıldığını söylüyorlar. İşçi sınıfı "grev hakkı"nı nice zorlu mücadeleler sonunda söke söke almıştır. Oysa, Ecevit, grev hakkının karşısında patronların eline bir silah olarak verilen lokavtın (toplu işten çıkarma) baş sorumlularından birisidir. Bugün de Ecevit ve CHP'nin diğer yöneticilerinin yasaklanan grevler, binlerce işçinin çoluk-çocuk aç ve açıkta kalmasına sebep olan lokavtlar karşısında sesleri çıkmamaktadır.

Sendika seçme haklarını kullanırken polisin panzerli, coplu saldırısına uğrayan Ülker işçileri, direnişleri jandarma dipçiği ile ezilmek istenen İskenderun Demir Çelik işçileri, kendilerine azgınca saldıran polisin, jandarmanın arkasındaki CHP-MSP hükümetini unutmadılar. Yine, CHP-MSP hükümeti döneminde de, faşist MC döneminde de haklarını almak için greve çıkan PTT işçilerinin tecrübesi her ikisi arasında temelde hiç bir fark bulunmadığını, işçi sınıfının ve tüm halkın çıkarlarının değil, sömürü ve zulüm düzeninin savunucusu olduklarını gösterdi. Bu örnekler, bugün CHP yöneticilerinin sendika seçme özgürlüğünden söz etmelerinin temelinde yatan sahtekarlığı göstermektedir.

Eylül direnişinin ardından işten atılan arkadaşlarının işe alınması için tekrar direnişe geçen yiğit Profilo işçilerinin mücadelesinin azgınca bastırılması, işçilere sıkılan kurşunlar, sallanan coplar, atılan bombalar üzerine tek laf etmiyen CHP yöneticileri, işten atılmalara, zorbalığa karşı girişilen şanlı mücadeleyi kışkırtıcı ajanlara mal ederek karalamaya çalıştılar.

CHP'nin son kurultayda kabul edilen programında, "Belli iş kollarında -verimlilik en yüksek düzeye varsa bile- kârlılık oranı düşük olduğu için, öyle iş kollarındaki işçiler, çok ağır ve tehlikeli işler görseler de düşük ücret almak durumunda kalabilirler." (sf. 61) denilerek, işçilerden düşük ücretle çalışma konusunda fedakarlık istenirken diğer yandan işbirlikçi tekelci kapitalistlere, "... özel kesimin sanayi yatırımlarını artırması için güven verici ve özendirici bir ortam oluşturmağa çalışır." (sf. 154) vaadinde bulunulmaktadır.

CHP işçi sınıfının can düşmanı olan faşizmle ve sosyal-faşizmle uzlaşma, emperyalizm ve sosyal-emperyalizme karşı teslimiyet siyaseti izliyor.

De.sa.7.sü.1'de.

Bursa Cezaevi

Baş.ta.sa.8'de

kika içinde ise sadece yüzlere bakılabilmektedir.

Cezaevinde ikişer ikişer yatılmaktadır. 6x8x5 metre ebadında olan koğuşlarda 28 yatak bulunmakta, fakat 40-43 kişi yatmaktadır. Havasızlık ve dumandan hükümlüler verem olmaktadır. (veremli sayısı 16 nın üzerindedir.) 700 kişilik cezaevinde binden fazla mahkum bulunmaktadır. 100 kişi sadece iki tuvaleti kullanmakta, tuvalet arası da lavabo ve yemek pişirme yeri olarak kullanılmaktadır. Koğuşların çöpleri yine bu aralarda toplanmaktadır.. Verem ve salgın hastalıklara yakalanmak için bütün şartlar hazırdır. Cezaevi her türlü sağlık şartlarından yoksundur.

(DEVAM EDECEK)

ABD Emperyalizmi

Baş.ta.sa.2'de

deki baskıları yoğunlaştırma bir taraftan da sosyal emperyalizmle çatışma durumundadır.

Bölge'de Amerikan işbirlikçilerinin güçlendirilmesi zorunluluğu bundan doğmaktadır. Carter yönetiminin dışişleri bakanı Cyrus Vance son gezisi sırasında İsrail'e 700 milyon, Mısır'a 750 milyon, Suriye'ye 90 milyon, Lübnan'a 50 milyon ve Ürdüne 223 milyon dolar "yardım" yapmaya karar verildiğini açıklamıştır. Bu Ford yönetimi döneminde öngörülenden 463 milyon dolar daha fazladır. Silahlanmadan bile kısıntı yapmak zorunda kalan ABD emperyalizminin bu bölgeye "yardım"ı arttırması söylediklerimizin bir kanıtıdır.

Kıbrıs'ta "çözüm"ün biran önce sağlanması arzusu da hem Yunanistan'ı hem Türkiye'yi ve Kıbrıs'ı daha pekiştirilmiş bir tahakküm altına alma ihtiyacından kaynaklanmaktadır. Türkiye'ye ambargo uygulanmasının devam ettiği şartlarda, 150 milyon dolar "yardım" yapılacağının açıklanması ABD emperyalistlerinin Türkiye'den kolayca çekilip gitmeyeceklerine yeni bir kanıttır.

Öte yandan Yunanistan ABD ilişkilerinde belirli bir düzelme izlenilmektedir. Yunanistan yeniden NATO'ya giriyor. Yani bu ülke üzerinde de ABD tahakkümü güçlenmektedir.

Bu olguların tümü şunu gösteriyor ki, ABD Ortadoğu'da mevzilerini pekiştirmek, buradaki halklar üzerinde pençesini sıkmak, ülkeleri iyice kendine bağımlılaştırmak istemektedir.

ABD sosyal-emperyalizmle bu noktada çatışmayı şiddetlendirmeyi göze almaktadır. Gediklerini kapatmaya çalışması bu yüzdendir. Bu nedenle de bölgede yeni buhranların ve mücadelelerin patlak vermesi kaçınılmazdır.

Bütün bunların devrimci mücadelemiz açısından ne önemi var?

Bütün bu gerçekler oportünist hayallerin temeline dinamit koymaktadır. ABD emperyalizmi yaşlandığı için iyi niyetli ve güçsüz bir ihtiyar haline gelmemiştir. O hala vahşi bir hayvandır ve sonuna kadar da öyle kalacaktır. "Amerikan emperyalizmi hegemonyacı siyasetinden ve amaçlarından vazgeçmemiştir; o hala sömürücü kapitalist sistemin siyasi ve ekonomik kalesi, ırkçılığın esinleyicisi, ve uluslararası gericiliğin iflah olmaz jandarmasıdır. Beyaz Sarayın yeni elebaşısı (Carter) bu uluslararası jandarma rolünü ideolojik ve manevi silah olarak ilan etmiştir." (Zerri i Popullit)

ABD emperyalizminin ülkemize ve bölgedeki diğer ülkelere yaptığı "ziyaret"ler bölgede ABD tahakkümünü arttırmayı amaç edinen vahşi emperyalist siyasetin bir devamı ve derinleşmesidir.

Emperyalizm sorun çözmez, yeni belalar yaratır. ABD emperyalizmi için de bu son derece doğru bir tesbittir.

Rus sosyal-emperyalizmine karşı kendini ABD emperyalizminin kollarına atmak isteyenler ülkemizde devrimci mücadeleyi baltalayan oportünistlerdir. Çünkü, ".....geçmişte olduğu gibi Amerikanın başını çektiği emperyalizmin siyasetinin tutarlı teşhiri ve onun saldırgan tertiplerinin parçalanması, devrimin zaferi ve halkların kurtuluşu için özgürlük ve sosyalizmin savunulmasında hala gerekli bir şarttır." (Tiran Radyosu, 22 Ocak.)

Tütünümüze

Baş.ta.sa.1'de

cilerin öfkesi bastırılmak istenmektedir. Oysa baş fiat ürünün çok küçük bir kısmına verilmekte, geri kalan tütün "ıspanak fiatına" gitmektedir.

Taban fiatı 22 liradır. Yani 300-400 gram et ya da 1 -kilo zeytin. Enflasyon hızı öyle yüksektir ve hayat öyle büyük bir hızla pahalılanmaktadır ki, ürünü taban fiat üzerinden alınan bir üretici bir dahaki sene ekmek için tohum bile alamayacak duruma gelmiştir. Tütün üreticileri, emperyalistler ve işbirlikçileri, tefeci tüccarlar tarafından hayatlarının çekilmez hale getirilmesine karşı isyan etmektedirler. Dikili, Akhisar tütün mitinglerinde köylüler "Tütünde sömürüye son" diye haykırıyorlardı. Üretici köylüler, karşılarındaki soyguncular çetesine karşı mücadeleye atılmaktadırlar. Tütün piyasası üreticilerce şiddetle protesto edilerek açılmıştır. Pek çok yerde TEKEL Bakanı açış konuşması yapamaz duruma gelmiştir.

Üretici Köylüler!

Terimiz ve kanımızla suladığımız, emek verdiğimiz tütünümüze şimdi emperyalist tekeller, işbirlikçileri, tefeci tüccarlar kendi biçtikleri değere göre el koyuyorlar. Oysa ürünün değerini ancak üreticiler bilebilir.

Ürünün değeri üreticiler tarafından tespit edilsin!

Tefeci tüccar takımı bizi boğazımıza kadar borca batırarak, kanımızı, iliğimizi sömürmektedir. Ürünlerimize yok pahasına el koymaktadır. Bankaya, tefecilere olan borçlar; ipotek belimizi bükmektedir.

Tefeci tüccar sömürüsüne son!

Bankaya, tefecilere olan borçlar iptal edilmelidir!

İpotekler kaldırılsın!

Bütün bu sorunlarımızın çözülmesi için vereceğimiz mücadele, sömürünün son bulması için vereceğimiz mücadeleye bağlı ve onun bir parçasıdır.

TÜTÜNDE SÖMÜRÜYE SON!

Yurt.Dev.Öğ.

Baş.ta.sa.5'de

ri hedef alarak, faşizmle uzlaşma çizgisini radyo ve televizyondan ilan ediyor.

Faşist saldırılara karşı koymanın, TÖB-DER'i açtırmanın ve en acil talebimiz olan "GREVLİ TOPLU SÖZLEŞMELİ SENDİKA HAKKIMIZI ALABİLMENİN" yolu; yurtsever, demokrat ve ve devrimci öğretmenler olarak birleşerek mücadele etmek, bize taşla sopayla tabancayla görevli kolluğu taşıyan faşist militanlarını saldırtan ve biz yurtsever, devrimci öğretmenleri polise teslim eden revizyonist yönetimi yerle bir etmektir."

Gerçek devrimci ve

gullarında sınıf mücadelesinde başarıya ulaşabilmek, sosyal-faşizm olgusunu açık, tutarlı vedoğru olarak kavramaya belirleyici bir biçimde bağlıdır.

Devrimciler ve demokratlar faşist teröre karşı mücadeleyi sosyal-faşist teröre karşı mücadeleyle birleştirmelidirler.

Faşistler ve sosyal-faşistler; bütün karşı devrimciler dışında en geniş birlikleri sağlayarak, bütün zulme ve baskıya her çeşit sömürü ve tahakküme karşı koyalım.

En geniş kitleleri faşist ve sosyal-faşist teröre karşı seferber edelim.

Yeşildere'de

Baş.ta.sa.8'de

ziyor mu?

- Faşist MC'dir. Evler sağlam olsaydı bu kadar ölen olmazdı. Yardımlar tefecilere yaradı. Yoksul halk açlıktan, soğuktan öldü. Aynı duruma biz de düşebiliriz. Onlar bilmeden öldüler, biz bile bile ölüme gidiyoruz. Bizimki daha da kötü.

H.K.- Size 750 lira veriyorlar, ne olduğunu biliyor musunuz? İmza ne anlama geliyor?

- Biliyoruz uçuruma gittiğimizi, cahil olduğumuz için hep bizi kandırıyorlar. Ama sizin sayenizde uyandık. Herkes aldığı parayı geri verecek, zaten elimizi bile sürmedik. İmzayı cahilliğimizden attık. Size ev vereceğiz dediler, tam 5 tane imza attırdılar. 750 lirayı devamlı vereceğiz.

H.K.- Evlerinizi terk etmek istiyor musunuz? Kira verecek gücünüz var mı?

- Evimizi terkettirecek olanı oraya gömer, orayı mezar yaparız. Hepimiz bütün kadınlar kararlıyız. Öyle yaz.

Van depremi

Baş.ta.sa.8'de

halde, sürekli yolcuları bizim vagonlara bindiriyorlardı. Başka kafilelere kumanya verildiği halde, bizim kafileye verilmedi. Aç, susuz 6 gün için de Balıkesir'e ulaşabildik. Yolda çok ızdıraplar çekmiştik. Balıkesir'e indiğimizde bizi arayan soran olmamıştır. İndiğimizden 3-4 saat sonra Emniyet Müdür gelmiş, daha önce bize yiyecek veren devrimcileri yanımıza sokmamıştır.

Sonra bize "Edremit'te yatacağınız, barınacağınız yer hazır" diye Edremit'e getirmişlerdir. Fakat daha sonra orada 6 aileyi bizden ayırmışlar, 16 aile olarak bizi de buraya getirmişlerdir.

H.K. - Burada Kaymakamlık ihtiyaçlarınızı karşılıyormu?

- Hayır. Şimdiye kadar bize aile başına verilen 1500.- TL. dışında hiçbir yardım olmamıştır... Kaldı ki, o da deprem için Türkiye ve dünya halklarından gelen yardım parasındandır. Bizim ihtiyaçlarımız için her başvuruşumuzda olumsuz karşılık vermekte. Bize hiç bir yardımı dokunmadığı gibi, en büyük düşmanlığı bizi parçalamakla yapmıştır.

V.K. - Sizi parçalamalarının nedeni nedir?

- Bize yapılan baskıların esas kaynağı Kürt olmamızdır. Bu baskılar Kürt halkına yapılan baskıların bir parçasıdır. Bunların karşısında toplu tek yumruk halinde direnmemiz onları telaşlandırıyordu. Biz biliyorduk parçalanmadan isteklerimizi elde edebileceğimizi ve birbirimize dayanak olabileceğimizi. Ayrı ayrı yerlerden onlara direnmemiz, hem düzensiz, hem de cılız olacaktı. Bu bakımdan dağılmamak için topluca direndik. Onlar bizim toplu direnişimiz karşısında telaşa düşmüşlerdi. Kısacası onların toplu direnmeden çok korktuklarını bir kez daha anladık.

H.K. - Mücadelenizi nasıl sürdürmek istiyorsunuz ?

- Bundan sonra bizi 1-2 ailelik parçalamalarına fırsat vermeyeceğiz. Bizi daha iyi ve hepimizi barındıracak vakıfların işçi lojmanlarına yerleşmemiz için mücadelemiz sürecektir. Hakim sınıflara kalsa şimdiye kadar 16 köye dağıtılmış ve birbirimizden habersiz hale getirilmiştik. Fakat bir kez daha anladık "birlikten kuvvet doğar." Bu Kürt halkını ve Türkiye halkının kurtuluş mücadelesinde hakim sınıflara direnme ve onlara karşı mücadelede bir deneydir.

Çalışmak istedik, iş yok dediler. Yardım istedik vermediler. Burada kendi halimize terk edilmiş durumdayız. Onları üst makamlara şikayet etmenin anlamsız olduğunu biliyoruz. Bizim onları şikayet edeceğimiz tek yer var: Biz de onu yapıyor ve halkımıza şikayet ediyoruz.

H.K. - Son olarak söylemek istediğiniz bir şey var mı?

- Bu son olaylar göstermiştir ki kurtuluşumuz Türkiye halkının kurtuluşuyla olacaktır. Hakim sınıfların alaşağı edilmesiyle olacaktır. Halkın kurtuluşu yolunda mücadelemiz bundan böyle daha bilinçli ve daha çelikleşmiş olarak sürecektir.

KÜRT ULUSU ÜZERİNDEKİ MİLLİ ZULME SON !
MİLLETLER ÖZGÜR, HALKLAR BİRLİK OLMALI !
FAŞİZME ÖLÜM, HALKA HÜRRİYET !
YAŞASIN DEVRİMCİ İŞÇİ-KÖYLÜ İKTİDARI !
YAŞASIN ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ !

Devrimci, yurtsever basına

Baş.ta.sa.1'de

şekilde soruşturmalar açmakta, yazişleri müdürlerini tutuklamakta ve yargılamaktadır.

4- Gazete ve dergilerin dağıtımı engellenmekte, polis pek çok yerde bunlara kanunsuz bir şekilde el koymakta, okuyucuları hakkında hukuk dışı uygulamalara girişmektedir.

5- Bayiler ve okuyucular faşistler ve sosyal-faşistler tarafından tehdit edilmekte, hatta çoğu kere açık saldırılara uğramaktadırlar.

Bu baskı ve saldırıların amacı devrimci yurtsever basını susturmak, halkımızın iki süper devlete ve işbirlikçileri faşistlere ve sosyal-faşistlere karşı bağımsızlık ve demokrasi mücadelesine yol göstermesini engellemektir. Faşist dikta halkın tüm demokratik hak ve özgürlüklerine saldırdığı gibi, yıllar süren mücadeleler sonucu kazanılmış basın özgürlüğüne de saldırmaktadır.

Devrimci yurtsever basın, basının en demokrat, gerçek yurtsever kesimidir. Devrimci basına yönelen baskılara karşı çıkmak bütün basın özgürlüğünü savunmaktır. Basın özgürlüğünü savunmak, devrimci basına yönelen baskılara karşı çıkmak bütün devrimcilerin, demokratların, yurtseverlerin görevidir.

Biz aşağıda imzaları bulunan yayın organları, basına ve basın mensuplarına yönelen bütün baskı ve saldırılara karşı mücadele edeceğimizi kamuoyuna duyururuz. Bu mücadelemizi bir kampanya halinde yürüteceğiz.

Kampanyamız:

1- Yazişleri müdürlerinin tutuklanmasının son bulmasını ve tutuklu arkadaşlarımızın serbest bırakılmasını,

2- Askeri Mahkemelerin basını yargılamasının sona ermesini,

3- Gazete ve dergilerin toplatılmasının durdurulmasını,

4- Faşistlerin ve sosyal-faşistlerin saldırılarının püskürtülmesini amaçlamaktadır.

Bütün demokratik hak ve özgürlüklerin en çok güvencesi geniş halk kitlelerinin bu hak ve özgürlükler uğruna çabasıdır. Basın özgürlüğünün güvencesi de sadece geniş halk kitleleri olacaktır. Tüm devrimci, demokrat ve yurtseverleri kampanyamızı desteklemeye çağırırız.

YAZIİŞLERİ MÜDÜRLERİNİN TUTUKLANMASINA SON VERİLSİN.
TUTUKLU YAZIİŞLERİ MÜDÜRLERİ SERBEST BIRAKILSIN
ASKERİ MAHKEMELER BASINI YARGILAYAMAZ.
DEVRİMCİ YURTSEVER BASIN ÜZERİNDEKİ FAŞİST VE SOSYAL-FAŞİST BASKILARA SON.
DEVRİMCİ YURTSEVER BASINA ÖZGÜRLÜK.

HALKIN BİRLİĞİ   HALKIN KURTULUŞU   HALKIN YOLU

Carter yönetiminin

Baş.ta.sa.2'de

çe daha etkili bir biçimde kullanılmaktadır.

Carter'in "insan haklarının kararlı savunucusu" pozu altında revizyonist Saharovla, karşı-devrimci Bukovsky ile ilişkiler kurması, mektuplaşması, bunları geniş bir propagandada kullanması; diğer revizyonist ülkelerdeki iç çatışmaları da kışkırtması, ABD ile Sovyetler Birliği arasındaki hegemonya çatışmasının gittikçe şiddetlendiğini gösteren kanıtlardır.

Burada değinilmesi gereken önemli bir nokta şudur; emperyalist-revizyonist kamp içindeki gerici çatışmalardan olan Saharov-Brejnev çatışmaları tipini "demokrasi için mücadele" olarak kabul etmek, ABD emperyalizminin siyasi demogojisine alet olmak, karşı-devrime hizmet etmektir.

Karşı devrimciler arasındaki bir çatışmanın özü gericidir. Bu hiç bir şekilde gözardı edilemez.

Karşı-devrimciler arasındaki bu çatışmanın bir olumlu yönü iki tarafın karşılıklı olarak birbirlerinin kirli çamaşırlarını ortaya dökerek gerçek yüzlerini ortaya dökmeleridir. ABD emperyalizminin "insan hakları" savunuculuğunun içyüzü bundan ibarettir, ve emperyalist bir demogojidir.

ABD emperyalistleri, Cyrus Vance Ortadoğu'da örümcek ağlarını dokurken bir başka sosyal demagoji örneği ile yine halkları uyutmaya çabaladılar. Jimmy Carter adlı emperyalist elebaşının yönetiminin, İsrail'e tahrip gücü son derece yüksek bir bombayı satmama kararı aldığı açıklandı. Bu karar üzerine Amerikan emperyalist basın ve yayın organları ABD'nin aslında barışçı ve insana saygı duyan bir devlet olduğu safsatasını yaymaya koyuldular. Amerikanın Sesi radyosu, Carter'in eski bir deniz subayı olarak bombanın ve bombardımanın ne demek olduğunu, savaşın ne olduğunu çok iyi bildiğini; bu nedenle silahsızlanma yolunda önemli tedbirler aldığını yutturmaya çalışıyor, ve bu "bomba satmama" uydurmacası, ABD'nin bütün dünyada gericiliği ve faşizmi herçeşit kitlesel tahrip aracıyla donattığı gerçeğini örtmek için piyasaya durmaksızın sürülüyordu.

ABD'nin sosyal demagojisinin unsurları olan "insan haklarının savunuculuğu" ve "barışçılık" yaygaraları, sosyal-emperyalizmle ABD emperyalizmi arasındaki çatışmanın derinleşmesinin, dünya halklarının yükselen mücadelesi karşısında ABD emperyalizminin saldırganlaşmasının bir sonucudur. ABD emperyalistleri de gerçekleri alçakça tahrif ederek; halkların gözünü bağlamak ve emperyalizmin kanlı ve vahşi özünü saklamak için uğraşmaktadırlar.

Amerikan emperyalizminin bu sahtekarlıkları na ve bütün sosyal demagojisine karşı koymak ve onları paramparça etmek, dünya halklarının baş düşmanları iki süper devlete karşı mücadelenin zorunlu ve hayati bir parçasıdır.

Malatyalı

Baş.ta.sa.5'de

değildir, bunları dağıtın mitingin güvenliğini sağlayın." çağrısında bulunmuşlardır. Ayrıca ihbarları sonucu devrimcileri polise defalarca aratmışlardır. Bir yandan da naylon torbalara doldurdukları kırmızı boyaları devrimcilerin üzerine atmışlardır.

Sosyal-faşistlerin bu öğrenç oyunları neticesi hem sosyal-faşistlerce hem polisce saldırıya uğrayan devrimci ve yurtseverler kararlılıkla mücadele etmesini bildiler.

Mitingden sonraki gelişmeler daha da ilginç bir durum arzediyor. Bu gelişmeleri şu şekilde sıralayabiliriz.

1- TÖB-DER Genel başkanı Gültekin Gazioğlu tüm burjuva basınında MC iktidarının sadık adamı Şaban Karataş'ın yönetimindeki TRT'den günlerce süren uzun uzun açıklamalarda bulundu. Hatırladığımız kadarıyla hiç bir dönem, hiç bir ilerici demokratik kuruluşun başkanı veya temsilcisi televizyon ekranlarında görülmedi. Kendi sesi ile radyoda konuşturulmadı. TÖB-DER Kongreleri bile TRT'de kısacık haberlerle geçiştirildi. Bu gün "Maocu Bozkurtlar, Maocu ajanlar, Uluslararası emperyalizmin ajanları mitinge saldırdılar" diye başlayan; devrimcileri saldırgan ajan, faşist gösteren Gazioğlu'nun demeçlerinin günlerce Karataş yönetimindeki TRT'den verilmesi tesadüfi olmasa gerek. Oysa gerek mitingin başlangıç yeri olan Tandoğan gerekse bitiş yeri Kurtuluş'da ilk saldırılar Gazioğlu gibilerinin yönettiği İGD'li sosyal-faşistler tarafından yapıldı. Sosyal-faşistlerin bu saldırısına devrimciler kitlelerle birlikte göğüs gerdiler.

MC iktidarı süresince yüzlerce devrimci ve yurtsever katledildi. Binlercesi işkence gördü. Halkın yüce davası uğruna şehit düşen bu insanların hemen hemen hepsi Gazioğlu'na göre "Maocu goşistlerdi, Uluslararası Emperyalizmin ajanları"ydı. Şimdi soruyoruz, halk düşmanı Gazioğlu'na; Uluslararası Emperyalizmin işbirlikçilerinin yönetimde olduğu ülkemizde bu ajanlar neden öldürüldüler? Bugüne kadar öldürülenler kimlerdi? Miting anında ve sonrasında polisce coplanan, tutuklanan, o gece karakollarda işkence gören yüzlerce devrimcinin içinde, yüzüne devrimcilik maskesi takan Gazioğlu'nun düşüncesinde kaç kişi vardı?

2- Burjuva basınının (Hürriyet'ten Vatan'a, Milliyet'ten, Cumhuriyet Gazetelerine kadar) hep bir ağızdan devrimcilere saldırısı da önemli bir olgudur. Bu gazeteler Gazioğlu gibi revizyonistlerin demeçlerini çarşaf, çarşaf yayınlarken ve yorumlarında Gazioğlu'nun ağzı ile devrimcilere küfürler yağdırırlarken meseleyi doğru bir şekil de değerlendiren onlarca TÖB DER şubesinin açıklamalarına bir satır dahi yer vermediler. İlerici, demokrat, yurtsever basının görevi olayları objektif bir açıdan değerlendirmekti. Yoksa sosyal-faşistlerin subjektif değerlendirmeleri ile olayları açıklamak; demokratlık ile bağdaşamaz.

3- Ankara valisi açıklamalarında olayları "Maocularla-Lenin'cilerin" çatışması olarak gösterdi ve TÖB-DER'i kapattı. Marksizm-Leninizm-Mao Zedung düşüncesi bir bütündür. İşçi sınıfı ve ezilen dünya halklarının dünya görüşüdür. Hal böyleyken sosyal-faşistler Mao Zedung'a küfretmekle kendilerini Lenincı gösterme ye çalışmaktalar. Aslında Gazioğlu gibi sosyal-faşistler Mao Zedung'a saldırmakla bir bütün olan Marksizm-Leninizm'e saldırmaktadırlar, Mao'ya faşist demekle halk düşmanı yüzlerini bir kere daha açığa çıkardılar. Gerek Ankara Valisi gerekse Gazioğlu devrimcilere küfür ederken aynı ağzı kullanıyorlar. Aralarında sadece nüans ayrılıkları vardır. Ayrıca TÖB-DER'in kapatılması faşist Ankara Valisi'nin ve Gazioğlu gibi sosyal faşistlerin uydurmaları neticesi kapatılmıştır. Bu kapatmanın hiç bir yasal gerekçesi yoktur. Görüldüğü gibi bu durum yurtseverlere devrimcilere bir takım sorumluluklar yüklemektedir. Yurt çapında hayatın her alanında sosyalizm maskesine bürünen bu halk düşmanı Rus işbirlikçisi sosyal-faşistlere karşı verilen mücadeleyi ABD işbirlikçisi faşistlere karşı verilen mücadeleyle birleştirelim. Her fabrikayı, köyleri ve okulları emperyalizme, sosyal-emperyalizme ve faşizme, sosyal-faşizme karşı mücadelenin kaleleri haline getirelim.

Biz HALKIN KURTULUŞU, HALKIN BİRLİĞİ, HALKIN YOLU görüşlerindeki devrimciler olarak sosyal-faşistlerin ve faşistlerin devrimcilere ve yurtseverlere yönelik saldırıları tüm kamuoyuna teşhir ediyor ve bu saldırılara kararlılıkla göğüs gereceğimizi duyuruyoruz.

NE AMERİKA, NE RUSYA,
BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE!
KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK VE SOSYAL-FAŞİZM!
YIKILSIN AĞALIK, TOPRAKLAR KÖYLÜNÜN!
HERKESE İŞ KÖYLÜYE TOPRAK HALKA HÜRRİYET!
ZİNDANLAR BOŞALSIN, İŞKENCEYE SON!
FAŞİZME, SOSYAL-FAŞİZME ÖLÜM, İŞKENCEYE SON!

Site yurdu

Baş.ta.sa.1'de

dırıların değişik bir şekliyle karşı karşıya oldukları bilinciyle haklı bir direniş başlatmışlardır.

Istanbul'daki devrimci yurtlarla ve demokratik kuruluşlarla dayanışma halinde, 50 öğrenci yurdun 1. katında ölüm orucuna başlamışlardır.

Bu arada direniş için kurulan Yurt Komitesi, yurdun kapatılmasını önlemek için Ankara'ya ve diğer yetkili makamlara başvurmuşlar ve bu anti-demokratik işlemin uygulanmasından doğacak olaylardan bu yetkililerin sorumlu olacağını belirtmişlerdir.

Çeşitli siyasetlerden oluşan Yurt Komitesi, bir dizi demokratik girişimlerde bulunup, direnişi örgütlerken, grupçu ve tekkeci bir anlayışla meseleye yaklaşan İYÖD siyasetinden arkadaşlar, Yurt Komitesi'nden habersiz 26 Şubat günü için (önce "TÖB-DER, TÜM-DER, TÜTED AÇILSIN" olmazsa "SİTE YURDU KAPATILAMAZ" mitingi yaparız diyerek) bir miting izni almışlar, bu haberi el altından yaymışlardır. Site Yurdu Direniş Komitesi ise 26 Şubat günü için tüm Site Yurdu öğrencilerinin katılacağı "SİTE YURDU KAPATILAMAZ" adıyla bir miting izni almış, afişlerinin yapıştırılmasını, el ilanlarının dağıtılmasını örgütlemiştir.

İYÖD'lü arkadaşlar, bu girişimler karşısında, belirli sloganlar etrafında birleşilebileceğini söylemişlerdir. Yurt Direniş Komitesi ise "EYLEMDE BİRLİK, AJİTASYONDA SERBESTLİK" ilkesini savunduklarını, mitinge katılacak tüm siyasetlerin sloganlarını serbestçe atabileceğini, ağırlıkta olan Site Yurdu ile ilgili sloganların atılması gerektiğini açıklamışlardır.

Bunun üzerine 27 Şubat tarihi için ayrı miting yapma kararı alan ve anti faşist mücadeleyi darbeci ve komplocu bir şekilde bölen İYÖD'lü arkadaşlar çeşitli yerlerdeki miting afişlerinin üzerine kendi afişlerini yapıştırmışlar ve duvara yazılan yazıların altına kendi imzalarını atmışlardır.

Tüm bu olumsuzluklara rağmen, Site Yurdu'ndaki yurtsever, demokrat ve devrimci öğrenciler faşist saldırı ve oyunları bozmak için tek bir yürek olarak birleşerek direnmektedirler.

KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK VE SOSYAL-FAŞİZM!
SİTE YURDU KAPATILAMAZ!
SİTE YURDU ÜZERİNDEKİ FAŞİST OYUNLARI BOZACAĞIZ!
YAŞASIN DEVRİMCİ GENÇLİĞİN EYLEM BİRLİĞİ!
FAŞİZME ÖLÜM, HALKA HÜRRİYET!

SİTE YURDU ÖĞRENCİLERİ

CHP işçilere

Baş.ta.sa.6'da

Birçok demokrat ve yurtsever bugün faşizme karşı mücadele etmenin yolu olarak CHP'nin desteklenmesi gerektiğini söylüyor. Oysa gerçekler CHP'nin faşistlerle ve sosyal-faşistlerle uzlaştığını, hatta sosyal-faşistlerin kanatları altında palazlanmasına yardımcı olduğunu gösteriyor.

Grevlerin alabildiğine azalıp lokavtların alabildiğine arttığı, işçilerin ve tüm halkın yaşama şartlarının son derece kötüleştiği, devrimciler, yurtseverler ve tüm emekçi halk üzerindeki baskının had safhaya çıktığı bir dönemin temsilcileri; Muhsin Batur, Kemal Kayacan gibi 12 Mart generallerini, Hayri Mumcuoğlu gibi halk düşmanı 12 Mart bakanlarını bağırlarına basanlar faşizme karşı mücadele edebilirler mi?

12 Mart'ın faşist katillerinden, işkencecilerden hesap sorulmasına "geçmişe sünger çekelim." diyerek karşı çıkan CHP yöneticileri faşizme karşı mücadele edebilirler mi? Bugün siyasi cinayetlerin, işkencelerin uygulayıcıları ellerini kollarını sallayarak dolaşıyor, görevlerine devam ediyorlarsa bunun sorumluları aynı zamanda onlar değil midir?

Ne zaman emekçi kitleler faşistleri ezmek için ileri atılsa önlerine dikilen, aktif kitle mücadelelerini "kışkırtıcı ajan"lara mal ederek karalamaya çalışan CHP teşkilatına "CHP'nin düzenlediği miting ve toplantılar dışında hiçbir eyleme katılmayın" diyerek, halkın faşizme karşı mücadelesini zayıflatmaya çalışan CHP yöneticileri faşizme karşı mücadele edebilirler mi?

Yurdumuzu sosyal emperyalizmin hegemonyası altına sokmaya çalışan sosyal-faşistlerle, seçim hesapları yaparak pazarlığa oturanlar CHP yöneticileri değil midir? Revizyonistleri "meşru sol" diyerek güçlendirmeye çalışan devrimcilere onların ağzı ile saldıranlar CHP yöneticileri değil midir?

ABD emperyalizminin hegemonyasına, sosyal-emperyalizmin yayılmasına karşı çıkmayan, AET emperyalistleri ile ilişkilerin geliştirilmesini savunan CHP yöneticileri bağımsızlığın düşmanı değil midir?

Bu günkü CHP'ye tekelleşme yolunda olan orta burjuvazinin üst kesimi ve küçük bir azınlık oluşturmalarına rağmen sahip oldukları ekonomik ve siyasi güçle etkin olan işbirlikçi tekelci kapitalistler ve toprak ağaları yön vermektedir. Her geçen gün CHP daha da gericileşmektedir. Programı boş vaadlerle doludur. Bağımsızlık ve demokrasi için, sosyalizm ve sınıfsız toplum için mücadele eden, tüm halkın önderi proletarya, emperyalizme, sosyal-emperyalizme, karşı teslimiyet, faşizm ve sosyal-faşizmle uzlaşma siyaseti izleyen, sınıf mücadelesinin karşısına sınıf işbirliğini koyan CHP'yi desteklemeyecektir.

Proletarya, mücadelesini pasifleştirmeye, ufkunu bu düzenin sınırları ile daraltmaya çalışan reformizmin her türlüsünü yerle bir edecektir.

Bir emperyaliste karşı

Baş.ta.sa.1'de

çözümsüzlük içindedirler.

Amerikan emperyalistlerinin bölgede giriştikleri yeni saldırı ve işbirlikçi hakim sınıfların davranışları, ABD emperyalizminin saldırganlığını unutturmaya çalışan, ABD emperyalistlerinin işbirlikçisi hakim sınıfların bölgede ve dünyada önemli gelişmeler olmadan kolaylıkla efendi değiştirebileceğini savunan anlayışların ne kadar hatalı, proletaryanın ve tüm emekçi halkın mücadelesi için ne kadar zararlı olduğunu göstermesi bakımından önemlidir.

Yapılan bütün görüşmelerde işbirlikçi hakim sınıfların halk düşmanlığı ile tescilli temsilcileri, Demirel, Çağlayangil ve Sancar, kendilerinin ne kadar iyi uşaklar olduklarını, ABD emperyalizminin kendilerinden vazgeçmemesi gerektiğini ispatlamaya çalıştılar. Genelkurmay'daki toplantıda, faşist generaller, ABD emperyalizminin saldırgan örgütü NATO'nun en sadık savunucuları olduklarını anlatarak, silah ambargosunun kaldırılmasını istediler. Faşist MC nin başı Demirel, emperyalist ajanı Clifford'la yaptığı görüşmelerde, ABD emperyalistlerine "savunma ve işbirliği" anlaşması ABD kongresinde seçimlerden önce onaylanırsa bunun AP'yi güçlendireceğini, seçimlerden güçlü olarak çıkacak bir AP'nin Kıbrıs'ta her türlü tavizi vereceği garantisinde bulundu. CHP yöneticileri de emperyalist ajanı Clifford'la yaptıkları görüşmeden sonra "ABD ile dostluğa büyük önem verdiklerini" belirttiler. Emperyalizmle ve sosyal emperyalizmle uzlaşma siyasetini izleyen CHP yöneticileri, Amerikan emperyalistlerine öteden beri göz kırparak Kıbrıs meselesini en iyi ve çabuk kendilerinin çözeceğini ispatlamaya çalışıyorlar.

Bütün bu gelişmeler, son yıllarda bölgedeki buhrandan da yararlanarak hızlı bir yayılma içine giren Rus sosyal-emperyalistleri ile Amerikan emperyalistleri arasındaki hegemonya mücadelesinin daha da yoğunlaşacağını göstermektedir. Bugün yurdumuz Amerikan emperyalizminin hegemonyası, Rus sosyal-emperyalizminin hızlı yayılması altında bir ülkedir. Devrimci ve yurtseverlerin görevi, her iki emperyaliste karşı da kararlılıkla mücadele etmek olmalıdır. Devrimci ve yurtseverlerin şiarı NE AMERİKA, NE RUSYA, BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE olmalı, iki saldırgan pakta karşı da mücadele edilmelidir. Bugün yurdumuzda Rus sosyal emperyalizminin yayılmasını gizlemeye çalışan Rus sosyal-emperyalizminin uşakları sosyal-faşistlerin işbirlikçi yüzleri açığa çıkartılmalıdır. Yine, yurdumuz üzerinde hegemonyası sürmekte olan ABD emperyalizmini ve saldırgan NATO'yu unutturmaya çalışan, hatta onlarla ittifak yolları arayan ve bu siyaseti ile devrimci ve yurtsever saflarda bulanıklık yaratmaya çalışan, sınıf işbirlikçisi sağ oportünistlere karşı mücadele edilmelidir.

FAŞİZME, SOSYAL-FAŞİZME, EMPERYALİZME,
SOSYAL-EMPERYALİZME KARŞI MÜCADELE BAYRAĞINI KARARLILIKLA YÜKSELTELİM!
NE AMERİKA NE RUSYA
YAŞASIN BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE!

HAFTALIK GAZETE
SAHİBİ: NEVZAT AÇAN, SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: H. SELİM AÇAN, YÖNETİM YERİ: N. OSMANİYE CAD. ATA İŞ HANI 34/404 CAĞALOĞLU-ISTANBUL, ABONE ŞARTLARI: YURT İÇİ YILLIK 125 TL. 6 AYLIK 65 TL, YURT DIŞI YILLIK 200 TL. 6 AYLIK 100 TL. İLAN ŞARTLARI: SANTİMİ 30 TL.
DİZGİ: OLİMPİYAT IBM BASKI: DAİLY NEWS VEB. GENEL DAĞITIM: YURT-DA ŞEFTALİ SOKAK NO:10/4 SULTANAHMET-ISTANBUL ANKARA DAĞITIM YURT-DA ANKARA BÜROSU: İZMİR CADDESİ, IHLAMUR SOKAK 6/2 YENİŞEHİR-ANKARA, İZMİR DAĞITIM: İZMİR YURT-DA: KESTELLİ CADDESİ HARPUTLU İŞ HANI NO:P.18 YAZIŞMA ADRESİ: P.K. 1107 SİRKECİ-ISTANBUL.

Gazioğlu

Baş.ta.sa.5'de

gelmiştir. Rus sosyal-emperyalizminin işbirlikçiliğini her şeyden üstün tutan sosyal-faşist yöneticiler, bu olayın ve örgütlerin kapatılmasının tek sorumlusu ve suçlusudurlar. Kendi örgütü için de demokrasi sağlıyamıyan, Rus sosyal-emperyalizmiyle ilgili sloganlara tahammül edemiyen bir avuç revizyonist yönetici bir çok kişinin yaralanmasına ve tutuklanmasına neden olmuşlardır."

"Gültekin Gazioğlu burjuva basının ve TRT'sinin kendilerine tanıdığı olanaklardan yararlanarak gerçekleri çarpıtıyor. Olaya dışardan gelen bir grubun yol açtığını söylüyor. Oysa ki, asıl saldırı sosyal-faşistlerden, Rus beslemesi İGD'li sosyal-faşistlerden gelmiştir. Tıpkı TÖB-DER gecesinde içeriye bedava alınıp nasıl olay çıkarttılarsa, bu sefer de aynı şekilde halka ve tüm yurtseverlere saldırmışlardır."

"Her türden halk düşmanlarının sonu hüsrandır. Hainlikler, sahtekarlıklar örtbas edilemez. Faşistlerin de, sosyal-faşistlerin de sonu bir Hitler'inkinden farklı olmıyacaktır.

Bugün bütün halk düşmanları hep bir ağızdan koro halinde kendilerince isimlendirdikleri ve maocu dedikleri devrimcilere saldırmaktadırlar. Faşist MC ve sosyal-faşistler bu rada birleşmişlerdir. İşbirlikçi hakim sınıflar Maocu ve Leninciler diye ayırım yapmağa çalışıyor. Oysa ki, onların Lenincıler dedikleri Rus sosyal-emperyalizminin işbirlikçisi sosyal-faşistlerdir. Bunların Lenin'le ne ilgisi var. Bu ihanet şebekesinin yaptıklarını Lenin'le neresi uyuşmaktadır? Bu halkı aldatmaktan, demagoji yapmaktan başka bir şey değildir. Bu yalanlarla halk aldatılamaz, kandırılamaz."

DEVRİMCİ YURTSEVER
TEKNİK ELEMANLAR

Emperyalizme karşı

Baş.ta.sa.1'de

deolojik platformda her şeyden önce, böyle bir anlayışı ve bu anlayıştan kaynaklanan siyasi tezleri mahkum etmek zorundadır.

Devrimci proletarya hareketi açısından, günümüzde anti-emperyalist mücadele bir bütündür ve ülkemiz üzerinde sömürüde bulunan, fakat ister hegemonyacı, ister yayılmacı olsun; ister hegemonya mücadelesi versin, isterse hegemonya mücadelesi verebilecek bir özellik taşımasın, bütün emperyalist mihraklara karşı, bütün emperyalist devletlere karşı mücadeleyi ifade eder. Bu bakımdan anti-emperyalist mücadele, Ulusal Demokratik Halk Devrimi mücadelesinin bir yönüdür, madalyonun bir yüzüdür.

Günümüz Türkiye'sinin somut pratiği açısından söyleyecek olursak, anti-emperyalist mücadele, bugün Amerikan emperyalizminin hegemonyasına ve bu hegemonyayı sağlamlaştırma çabalarına karşı mücadele, Rus sosyal-emperyalizminin her alanda yayılmasına ve ABD hegemonyasını kırarak kendi hegemonyasını gerçekleştirme girişimlerine karşı mücadele ve hegemonya mücadelesi verebilecek bir özellik taşımasalar bile ülkemiz üzerinde sömürüde bulunan diğer emperyalistlere karşı mücadele ile bir ve aynı anlamdadır.

Devrimin anti-emperyalist görevlerinin yerine getirilmesi, herşeyden önce, bir emperyalist mihraka karşı mücadele ederken diğer emperyalist mihraka dayanılmamasına, unutulmamasına bağlıdır.

Bu bakımdan bugün ülkemizde UDHD'nin zaferine giden yol, devrimci proleterya hareketinin anti emperyalist görevlerine dikkatle eğilmesinden, halk sınıf ve tabakalarının hem Amerikan emperyalizmine karşı, hem Rus sosyal-emperlalizmine karşı, hem de bu iki süper devletin her alanda etkinliklerini arttırma girişimlerine karşı kararlı mücadelesinden geçer.

Devrimci proletarya hareketi açısından merkezi görevin yerli gericiliğe karşı mücadele olmasının, devrimin demokratik görevlerinin öne çıktığı dönemde ulusal görevlerin demokratik görevlere tabi olarak ele alınmasının anlam ve muhtevası budur zaten.

ABD emperyalizminin genel olarak bölgedeki, özel olarak da Türkiye'deki hegemonyasını sağlamlaştırma girişimleri karşısında, gerekli tepkiyle karşılaşmaması, onu daha saldırgan kılmakta ve yeni mevziler kazanmasına sebep olmaktadır.

Meseleye bu açıdan baktığımızda, bütün proleter devrimcilerin ve bütün yurtseverlerin, mücadelenin biçimleri ve metodları ve mücadeleye yön veren siyasi çizgi bakımından olmasa bile, genel olarak emperyalizme, özel olarak da ABD emperyalizmine karşı siyasi uyanıklılık ve yurtseverlik konularında Türkiye'nin yakın tarihinden, 6. Filoya karşı yürütülen mücadeleden, ve Vietnam "kasabı" Komer'e karşı takınılan tavırdan çıkaracakları bir çok olumlu ders vardır.

Bu dersleri her geçen gün büyüyen ve siyasi bakımdan da olgunlaşan proleter devrimci hareketin olumlu ve olumsuz tecrübeleri ile birleştirelim.

Ama herşeyden önce, proleter devrimci ve yurtsever saflarda; Amerikan emperyalizmine ve Rus sosyal-emperyalizmine karşı siyasi uyanıklılığı ayakta tutalım.

Ve UDHD mücadelesinin en ön saflarında hep bir ağızdan haykıralım:

NE AMERİKA, NE RUSYA
BAĞIMSIZ BLOKSUZ TÜRKİYE

İTÜ'DE ZORLU MÜCADELELERE HAZIRLANALIM!

Günümüzde faşist diktatörlüğün boy hedeflerinden biri de, yıllardır devrimci geleneğe sahip olan İTÜ'dür.

Faşist MC, işbaşına geldiği günden beri, faşist polis işbirliği altında, gelişen saldırılar karşısında bir türlü bastıramadığı demokratik üniversite mücadelesini boğmak için, her seferinde çareyi sorumsuzca İTÜ'yü kapatmakta bulmuş ve bir avuç saldırgan faşist binlerce kişinin öğrenim örgürlüğünü engellemiştir. Faşist işgal altındaki okullar her şeye rağmen açık tutulmakta, faşistlerin bir türlü mücadeleyi boğamadıkları okullar sürekli kapatılmakta ve halk gençliğinin her geçen gün zorlaşan öğrenim şartlarını daha da güçleştirmektedir.

İTÜ, faşist iktidarın namlularını, hayatın her alanında, halka, bugün özellikle öğrenci gençliğe yönelttiği şartlarda öğrenime açıldı. Ve biz ilk iki gün, can güvenliğimize ve öğrenim özgürlüğümüze yönelen bu saldırıları olanca çıplaklığıyla yaşadık. Faşist polis, 24 Ocak günü Maden Fakültesinde yurtsever, devrimci öğrencilere ve özellikle 25 Ocak Salı günü sivil-resmi faşistler, Gümüşsuyu binasında, kız-erkek bütün öğrenci arkadaşlara, Gemi İnşaatı Fak. Dekanı Teoman Özalp'a, Temel Bilimler Fak. Dekan Yard. Münir Ekonomi'ye ve Öğr. Üyesi Esin İnan'a, binada görevli memurlara sopa, jop ve silahla kudurmuşçasına saldırmışlardır.

Başları sıkıştıkça "can güvenliği ve öğrenim özgürlüğü kalmadı" diyerek, sorumsuzca okulu kapatan İTÜ senatosu, selameti İTÜ'yü 1 Mart'a kadar kapatmakta bulmuştur.

1 Mart'la birlikte İTÜ kitlesini gitgide zorlaşan mücadele şartları beklemektedir.

En fufak kıpırdanışı bile kana boğmaya çalışan faşist diktatörlüğün çabalarını, "Aman uslu durun, kurşun sıkana gül atın, faşist saldırganlara aynı silahlarla karşı koymayın v.b." demagojileriyle kitlelerin mücadelesini engellemeye çalışarak İGD, TSİP v.b. sosyal-faşistleri de desteklemektedir.

Bu hainler mücadeleyi kontrollarına alamayınca en son Ankara mitinginde görüldüğü gibi, maskelerini atarak polisle açık işbirliği halinde kitlelere saldırmaktadırlar.

İTÜ kitlesi, sosyal-faşist ihanete ve saldırıya karşı da uyanık olmalı, faşist diktatörlüğe karşı verilen mücadeleyi sosyal-faşizme karşı verilen mücadeleyle birleştirmelidir.

İTÜ öğrencileri tüm baskı, zulüm karşısında direncinden taviz vermeden faşizmin ve sosyal-faşizmin saldırılarına karşı, öğrenim özgürlüğü ve can güvenliği için mücadelesini sürdürmeye kararlıdır.

Bu yolda atılacak en önemli adım tüm kitleyle kucaklaşmak, öğretim üyeleri, işçiler, memurlarla birlikte kendi güvenliğimizi sağlamaktır. Bu yolda kışlaya dönen İTÜ'de polis karakollarına ve gelmesi çok muhtemel olan jandarmaya karşı mücadeleyi yükseltmek gerekir.

Ayrıca İTÜ senatosu, İTÜ'de halk gençliğinin gece okuma hakkını gaspetme yolunda önemli bir adım atmıştır. Önümüzdeki yıldan itibaren gece bölümüne öğrenci alınmıyacaktır.

Gece bölümünün mücadele sonucu söke söke alınmış bir hak olması, demokratik bir mevzi olarak savunulmasını beraberinde getirmektedir. Ve biz, bu demokratik mevziyi sonuna kadar savunmalıyız.

Yıllardır açılmayan İTÜ yurdu, yurtlar üzerindeki faşist baskıların çoğalmasıyla daha da önem kazanmıştır. Yurdun açılması için verilen mücadeleyi, can güvenliği mücadelesi ile birleştirmeli ve tüm kitleye mal etmeliyiz. Sorunlarımız içinde, şu anda bunlar acillik kazanmaktadır.

Tüm Türkiye'de faşizme ve emperyalizme karşı sürdürülen mücadelenin örgütsüzlüğü ve dağınıklığı İTÜ'deki mücadeleye de yansımaktadır. En son gelişen olaylar, devrimcilerin genellikle mücadeleye önderlik edemediklerini, kitlelerin dağınık ve örgütsüz olduklarını bir defa daha gün ışığına çıkarmıştır. Geçen sene de varlığını sürdüren bu olumsuzluğu aşabilmek için İTÜ-DER kurulmuştu. İTÜ-DER İTÜ öğrencilerinin birim derneğidir ve biz bu çatı altında mücadelemizi sürdürmekteyiz. Kurulduğundan bu yana verilen mücadele önce İYÖD ve DGD'li arkadaşlar tarafından burjuva muhalefetiyle baltalanmış ve daha sonra, çeşitli nedenlerle çalışamaz hale gelmiştir. Derneğe işlerlik kazandırmak için yönetimde kalan diğer siyasetlere (Halkın Yolu-Halkın Sesi) götürülen çeşitli öneriler reddedilince, süreç içinde Yönetim Kurulundan çekildik. Nedenlerine gelince; İTÜ-DER'in başından beri bir çalışma programı ve en önemlisi kitleleri örgütleyip mücadeleye sevkedecek olan bütünlüklü bir siyaseti yoktu. Hakim yapı koalisyon anlayışıydı. Ve bu olumsuzlukları gidermek için bir çaba da harcanmadı. Bunların sonucu birim içinde örgütsüzlük ve dağınıklık hakimdi. İşlerlik kazandırmak için Yürütme Komitesi (her siyasetten bir kişi; 3 kişilik) önerisi götürdük. Tabi bu öneri, devam eden, diğer siyasetlere karşı liberal tavırdan kaynaklanıyordu. Pratik işlerde çoğunlukla Halkın Kurtuluşu siyasetini benimseyen arkadaşlar sorumluluk alırken, Halkın Sesi ve Halkın Yolu taraftarları ise çalışmalara ya hiç katılmıyor, ya da çok az katılıyordu. Halkın Sesi'nin İTÜ'de kitlesi olmadığı halde, Yönetim Kurulunda bir kişiyle temsil ediliyordu. Dolayısıyla Yürütme Komitesi tabana göre temsil ilkesine göre oluşturulmamıştı. Bunun sonucu; bu siyasetlerin bir anlaşmazlık karşısındaki komplocu tavırları Halkın Kurtuluşu'nu tabana göre temsil edilememenin getirdiği, siyasetini koyamamaya götürdü. Yürütme Komitesi işlerlik kazandırmakla yükümlü iken bu tavırlarıyla, eskiden süregelen siyaset değiştirildi. Halkın Yolu ile Halkın Sesi sloganlar seviyesinde ittifaka başvurdular. Bu anlayışların sonucu götürülen tüm öneriler (eylem, örgütlenme, işlerlik kazandırma) reddedildi. Bu siyasetlerin sorumsuz tavırları İTÜ öğrencilerinin birim örgütü olan İTÜ-DER'i çalışmaz hale getirdi.

Mücadelemiz İTÜ-DER çatısı altında sürmektedir. İTÜ'deki mücadeleye sahip çıkacak, onu örgütleyecek ve yönlendirecek olan İTÜ-DER'e sahip çıkalım.

İTÜ'de polis jopunun yerini almaya hazır olan jandarma dipçiğine karşı mücadeleyi yükseltelim.

Gece bölümünün kapatılmasına ve gündüze transferine karşı mücadele edelim.

İTÜ YURDU AÇILSIN!
CAN GÜVENLİĞİMİZ VE ÖĞRENİM ÖZGÜRLÜĞÜMÜZ İÇİN İLERİ!
KAHROLSUN FAŞİZM, SOSYAL-FAŞİZM!

HALKIN KURTULUŞU İÇİN
YURTSEVER DEVRİMCİ BİRLİK

ZİNDANLAR BOŞALSIN

Bursa Cezaevi hükümlüleri:

"Mücadelemiz dışarıda olduğu gibi içeride de sürecektir"

Hakim sınıflar iktidarının birer parçası olan cezaevleri, islah ve eğitim yerleri olmaktan çok uzaktır. Tutuklu ve hükümlüler üzerinde yoğun bir faşist baskı ve sömürü vardır. Aslında bu Türkiye halkına uygulanan baskı, saldırı ve sömürüden ayrı değildir. Bir taraftan mahkumlar her türlü haktan yoksun bırakılırken, diğer taraftan iliklerine kadar sömürülmektedirler. Hükümlüler üzerinde işkence uygulanmakta, falaka, küfür, hakaretler karakol ve 1. Şubelerin devamı olarak cezaevlerinde de sürmektedir. Adana Bölge Cezaevi'nde ki uygulamalar bunun küçük bir örneğidir. Cezaevleri girişindeki "Yurdun seni bekliyor, yararlı bir kişi olarak çık" yazıları boşunadır. Çünkü devlet çarkının bu kurumları hakim sınıflara çalışmaktadır.

Cezaevi gülünç bir ücretle işçi çalıştıran fabrika gibidir

Bursa Cezaevi'nde de bir taraftan azgınca sömürü diğer taraftan mahkumlar üzerinde baskı sürmektedir.

Bursa Cezaevi ücretsiz işçi çalıştıran fabrika gibidir. Cezaevinin halı dokuma, ipekli, yünlü dokuma ve marangozhane atölyeleri vardır. Bu atölyelerde işçiler çok az parayla çalıştırılmaktadır. Cezaevi yaş doldurma yeri olduğu için Türkiyenin dört bir yanından hükümlü gelmektedir. Memleketlerinden uzak oldukları, ziyaretçileri az geldiği için ve cezaevinde hükümlünün başka türlü yaşama olanağı olmadığı için bu atölyelerde çalışmak zorunda kalmaktadırlar. Küçük çocuklar halı dokumada çalıştırılmakta ve bunlara düzenli aylık bağlanmadığı için ustası isterse para vermekte, isterse vermemektedir. Bu çocukların aldığı aylık ücret 30-60 liradır. Günde 10-11 saat, bazen sabahlara kadar çalışırlar. Diğer atölyelerde de durum bundan farksızdır. 10-11 saat hükümlü çalıştırılmakta 250-300 lira ödenmektedir. Bunun da 165 lirası tayin bedeli olarak geri alınmaktadır. Bir hükümlünün günde ne kadar çalışıp, ne kadar para aldığını düşünürsek sömürünün yoğunluğunu görürüz. Cezaevindeki kantin, çay ocağı, tabldot cezaevi idaresince işletilmektedir. Buralardaki fiyatlar dışarıdakilerden farksız, hatta daha pahalıdır. Cezaevi idaresi bu azgın sömürüden yılda net 37 milyon lira kâr etmektedir. Bu paralar kimin sırtından kazanılıyor, kimin cebine giriyor.

Cezaevinde asgari sağlık koşulları bile yoktur

Uzak illerden gelen ziyaretçiler görüştürülmemekte, 150 liradan fazla para alınmamaktadır. Böylece ziyaretçi, ziyaret gününü beklemek zorunda kalmakta ve otele para harcamaktadır. 15 dakika süren görüşlerde ise hiç birşey konuşulamamaktadır. Bu 15 dakikanın 5 dakikası yolda geçmekte, 10 da-

De.sa.7.sü.1'de

YEŞİLDERE'DE TOPRAK KAYMASI

Yoksul halk ölüm tehlikesiyle karşı karşıya

H.K.- Eviniz için ne kadar masraf yaptınız? Yaparken nasıl çalıştınız?

- 18 yıl önce kimimiz 100 bin, kimimiz 50 bin masraf yaptık. Biriketleri sırtımızda taşıdık, kollarımız şişti, sularımızı çaydan çektik. Benim konduyu 3 defa yıktılar, 3 defa yaptık. Her defasında rüşvet aldılar.

H.K.- Buraların heyelan bölgesi, ev yapılmasının yasak yerler olduğunu biliyor muydunuz? Size arsaların kim sattı?

- Hiçbirimiz bilmiyorduk, kayacağını bilseydik alırmıydık. Kimine Tuzcuoğulları, kimine Ömer Lütfü Akad, bize de Bedri Irmak altından yol geçecek diye sattı.

H.K.- Kaymanın sebebini biliyor musunuz? Eviniz ne kadar hasar gördü?

- Siz anlatmadan önce ben kayalar yerine oturuyor diye biliyordum. Kimi eve kayma tesadüf etti, çatladı. Bazıları neredeyse çökecek.

H.K.- Bu meseleyle ilgilenen var mı?

- Devrimcilerden yani sizlerden başka kimse ilgilenmedi.

H.K.- Valiye gittiğinizde ilgilendi mi?

- Vali kovaladı. Sonra tekrar gittiğimizde muavinine bırakmış bu işi. O da "hangi partidensiniz?" diye sordu. Biz can derdindeyiz, onlar çıkar peşinde, oy peşinde. İçimden ciğerini sökmek geldi.

H.K.- Evlerinizin duvarlarına "750 TL.ya hayır. Ev istiyoruz." "Felaket değil cinayet" diye yazılar yazmışlar, nasıl karşıladınız?

- O kadar hoşumuza gitti ki. Çok, çok iyi yazmışlar.

H.K.- Gece bu yazıları silmişler, silahla tehdit edip eğer çıkmazsanız polis, jandarma zorla çıkaracak demişler. Siz ne dersiniz?

- Bunlar yıkıcılarla birlik, evlerimiz yıkılırken bunlar da yardım edecektir. Bunlar bizi ezenlerdir. Gençlere saldırıp öldürenlerdir.

H.K.- Evinizi yıkmaya gelirlerse ne yapacaksınız?

- Sopalarla onların kafasını kırarız, biz kan dökmeyi sevmeyiz ama gerekirse dökeriz.

H.K.- Buraları yasak bölge olduğu halde 1965'de İmar İskan Bakanlığı oturma izni vermiş. Osman Kibar'la birkaç zengin arsaları parselleyip size satmışlar. Yani evlerinizin başınıza çökeceğini bile bile satmışlar, hem de rüşvetle. Paranızla ölüm satanlar kimlerdir?

- Suçlular şimdi bizi idare edenlerdir. Düzeni temelinden yıkıp yenisini kurmak lazım. Bunlara karşı elbirliği yapmalı. Zaten ölmüş insanlarız, daha fazla acı çekmeye tahammülümüz yok. Binbir zorlukla aç susuz uykusuz ev yaptık. Kaybedecek hiç bir şeyimiz kalmadı, bir canımız var, onu da gerekirse veririz.

H.K.- Afet bölgesi ilan edilmesini ve 13 ile 6. kanun maddelerinin uygulanmasını istiyor musunuz?

- İstiyoruz ama yapmazlar. Hiç kimsenin bir şey vermiyeceğini biliyoruz.

H.K.- Van ve Lice depremlerinde ölenlerin sorumluları kimlerdir? Sizin durumunuz da onlara ben-

De.sa.7.sü.4'de

● Halkın Kurtuluşu Yeşildere halkı ile konuştu

HALKIN KURTULUŞU

Van depremi, Kürt milleti üzerindeki milli zulmü ağırlaştırdı

Faşist MC "Yardım" adı altında Kürt milletini eritme siyasetini sürdürüyor

İşbirlikçi hakim sınıfların zulüm, talan, yağma düzenini bekçisi faşist MC, Kürt milleti üzerindeki milli zulmü Van depremi ile daha da arttırdı. Deprem bölgesindeki Kürt halki faşist MC tarafından birçok bölgeye dağıtıldı. Balıkesir'e gelen Kürt halkına devrimciler bütün olanakları ile yardım ettiler. Faşist MC'nin valisi gelen Kürt halkını devrimcilerden koparmak için geldikleri gece çevre ilçelere gönderdi. Vali, onları böylece açlığa ve soğuğa teslim etti.

Halkın Kurtuluşu Van-Erciş deprem bölgesinden Burhaniye-Bahadınlı köyüne yerleştirilen (!) bir grup Kürtle konuştu.

H.K. - Depremden sonra çektiğiniz sıkıntıları anlatırmısınız?

- Depremden sonra çok büyük zorluklarla karşılaştık. Köyde sağlam bir ev kalmamıştır. Çoğunlukla çocuk olmak üzere köy nüfusunun yarısına yakın kısmı ölmüştür. Önce şunu belirtelim, depremden 3 gün sonraya kadar bizi arayan soran olmamıştır.. Bizden uzak köyler vardır, yardım (!) oralara da sonra ulaşmıştır.

H.K. - Yeterli yardım size ulaşmışmıdır?

- Hayır. Yardımların geç ulaşmasının yanında bize istenilen yardım ulaşmamıştır. Köyümüz 140 hanedir. Önce 40 çadır, 120 battaniye, sonra 25 çadır daha gelmiştir. 3 çuval şeker, biraz un, biraz yakacak. Hepsi budur köyümüze ulaştırılan yardımın.

H.K. - Buraya gelmenizin nedenlerini anlatırmısınız?

- Erciş'te gerekli yardım göremedik. İki aileye bir çadır düşüyordu. Bize az miktarda yakacak verdiler. Çadırın içinde soba yaktığımızda durum daha iyi oluyordu. Fakat devamlı yakamıyorduk. Bu bakımdan geceleri uyuyamıyorduk. Çoluk çocuğumuz soğuktan hastalanmıştır. Hatta soğuktan ölenler de vardır. Şayet bize barınacak bir yer sağlansaydı, buraya gelmezdik. Karlar üzerimize yağmıştır. Sıcaklığın bazen -15° den aşağıya düştüğü oluyordu.. Biz soğuktan kaçmak zorunda kaldık. Nitekim gördüğünüz gibi çoluk çocuk hala hastadır. Bir hastamız da hastanede yatmaktadır. Bütün başvurularımızda bizi soğuktan koruyacak kutup tipi çadırlar vermemişlerdir. Kutup tipi çadırlar Erciş'te kurulmuştur.

Balıkesir'i kendimiz istemişizdir. Bu koşullar sonunda.

H.K. - Buraya gelinceye kadar ne gibi zorluklarla karşılaştınız?

- Tatvan'dan Balıkesir'e kadar trenle geldik. 16 aile kendi köyümüzden, 6 aile de başka köyden olmak üzere 22 aile-146 kişi- geldik. İki vagonu bize ayırmışlardı. Bizim yanımıza başka kimsenin bindirilmeyeceğini söylediler. Boş yerler olduğu

De.sa.7.sü.1'de

"Bundan sonra bizi 1-2 ailelik parçalamalarına fırsat vermeyeceğiz. Bir kez daha anladık ki, BİRLİKTEN KUVVET DOĞAR."

KÜRT ULUSU YILLARDIR ZORLA ERİTİLMEYE ÇALIŞILIYOR

Yurdumuzda emperyalizmin işbirlikçisi iktidarlar tarafından Kürt ulusu üzerinde uygulanan milli zulmün bir parçası olarak, eritme (asimilasyon) politikası çok çeşitli biçimlere bürünerek bugüne kadar süregelmiştir. ve sürmektedir.

Eritme (asimilasyon) politikası, yurdumuzun özellikle Doğu Anadolu bölgesinde nüfusun büyük bir bölümünü oluşturan Kürt *milletinin* ulusal varlığının, dil ve kültürünün gelişmesinin engellenmesi ve Kürtlerin zorla Türkleştirilmeleri amacına yönelmiştir. Bu amaçla; "Kürtler Türktür" denilerek Kürt ulusunun varlığı inkar edilmiş, kendi ana dilleriyle konuşma, yazma, öğrenme hakları ve bütün demokratik hak ve özgürlükleri engellenmiş, her türlü işkence, baskı ve terör aracılığıyla birleşmeleri önlenmiş ve ulusal, demokratik talepleri uğrunda mücadeleleri kan ve ateşle bastırılmıştır.

Cumhuriyetin kuruluşundan beri devletin resmi politikasına ezen ulus şovenizmi, ırkçı-şoven Türk milliyetçiliği hakim olmuştur. 1930'da Adalet Bakanı Mahmut Esat Bozkurt'un şu sözleri bunu açıkça ortaya koymaktadır:

"Türk, bu ülkenin yegane efendisi, yegane sahibidir. Saf Türk soyundan olmayanların bu memlekette bir tek hakları vardır. Hizmetçi olma hakkı, köle olma hakkı."

Bu ırkçı-şoven ideoloji doğrultusunda uygulanan zorla eritme, Türkleştirme politikasına karşı Kürt ulusunun çeşitli biçimler alan ulusal, demokratik direnişi, Nasturi, Şeyh Sait, Ağrı, Zeylan, Dersim vb. isyanlarında olduğu gibi zulüm ve terörle bastırılmış, çıkartılan "mecburi iskan" kanunlarıyla Kürt halkı bölünüp dağıtılarak uzak bölgelere zorla yerleştirilmiş, eritme politikası sürdürülmüştür.

Dersim isyanından sonra, zamanın İçişleri Bakanı Cela Bayar, "Eşkiyalar kuvvet zoruyla uygarlaştırıldılar" diyerek, uygulanan ırkçı-faşist zulmü açıkça savunmaktadır.

Mecburi iskan (zorla yerleştirme) Kürt ulusu üzerindeki milli zulmün, uygulanan eritme politikasının en yaygın yöntemlerinden biridir.

İşbirlikçi hakim sınıflar deprem vb. gibi doğal felaketleri bile bu eritme politikasını sürdürebilmek için araç haline getirmişler, "yardım" adı altında Kürt halkını yurdun değişik bölgelerine dağıtarak "mecburi iskan" politikasını gizli olarak sürdürmüşlerdir.

Have Kurds in Turkey been forced out?

THE MIDDLE EAST

the military commander of Diyarbekir area, "Let these people die: after all, they are only Kurds," he was heard to say. Jurgen Roth, the Frankfurt journalist who speaks Turkish and reported the incident, was later expelled from the country for discussing political matters with Kurds.

"THE MIDDLE EAST" DERGİSİ

"Diyarbakır askeri komutanının 'Bırakın bu insanlar ölsünler. İşin alt tarafı Kürt değiller mi?' dediği duyuldu. Türkçe konuşabilen ve bu olayı nakleden Frankfurtlu gazeteci Jurgen Roth, daha sonra Kürtlerle siyasi konular tartıştığı için Türkiye' den sınır dışı edildi."